

தொல்காப்பியம்

இளம்பூரணம்

பொருளதிகாரம்

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், பொருளதிகாரம் என்னும் பெயர் த்து. இது, பொருள் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். நிறுத்த முறையானே எழுத்தும் சொல்லும் உணர்த்தினார்: இனிப் பொருள் உணர்த்த வேண்டுதலின், இவ்வதிகாரம் பிற் கூறப்பட்டது.

பொருளென்பது யாதோ வெனின், மேற் சொல்லப்பட்ட சொல்லின் உணர்ப் படுவது. அது, முதல்கரு உரிப் பொருள் என மூவகைப்படும்; “முதல்கரு வரிப் பொரு ளென்ற மூன்றே, நுவலும் காலை முறைசிறந் தனவே, பாடலுட் பயின்றவை நாடுந் காலை” [அகத்-க] என்ற ராகலின்.

முதற்பொருளாவது, நிலமும் காலமும் என இருவகைப்படும்; “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின், இயல்பென மொழிப் வியல்புணர்ந்தோரே” [அகத்-ச] என்ற ராகலின். நிலமெனவே, நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும், நீர்க்குக் காரணமாகிய தீபும், தீயிற்குக் காரணமாகிய காற்றும், காற்றிற்குக் காரணமாகிய ஆகாயமும் பெறு தும். காலமாவது, மாத்திரை முதலாக மாழிகை, யாமம், பொழுது, நாள், பக்கம், திங்கள், இருது, அயனம், ஆண்டு, உகம் எனப் பலவகைப் படும்.

கருப்பொருளாவது, இடத்தினும் காலத்தினும் தோற்றும் பொருள். அது, தேவர் மக்கள் விலங்கு முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும், பறை யாழ் முதலாயினவும், இன்னவானபிறவுமாகிப் பலவகைப் படும். “தெய்வ முனுவே மாமரம் புப்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, அவ்வகை பிறவுந் கரு வென மொழிப்” [அகத்-உ] என்ற ராகலின்.

உரிப்பொருளாவது, மக்கட் குரிய பொருள். அஃது, அகம் புறம் என இருவகைப் படும். அகமாவது, புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும், கைக்கிளை பெருந்தினை எனவும் எழுவகைப் படும்; “புணர்தல் பிரித விருத்த லிரங்கல், ஊட லிவற்றி னியித்த மென்றிவை, தேருந் காலைத் தினைக்குரிப் பொருளே” [அகத்-கக] எனவும், “காமஞ் சாலா வினமை யோன்வயின், ஏமஞ் சாரா லிடும்பை யெய்தி, நன் மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தால், தன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச், சொல்லெதிர் பெருஅன் சொல்லி யின்புறல், புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறி ப்பே” [அகத்-கக] எனவும், “ஏறிய மடற்றிற் மினமை தீர்நிறம், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுநிறம், மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச், செப்பிய நான்கும் பெருந்தி னைக் குறிப்பே” [அகத்-கச] எனவும் ஒதின ராகலின். அஃதேல், கைக்கிளை பெருந் தினை யென்பனவற்றை உரிப்பொருள் என ஒதியது யாதினு வெனின், எடுத்துக்கொ ண்டகண்ணே “கைக்கிளை முதலாப் பெருந்தினை யிறவாய்” என ஒதி, அவற்றான் றே உண்ணத்தினைக்குரியன இவைவெனப் புணர்தல் முதலாக வகுக்கப்படுதலின், முன்

வகுக்கப்படாத கைக்கிளை பெருந்திணையும் உரிப்பொருளா மென்றுணர்க. புறமாவது, நிரைகோடற்பகுதியும், பகைவயிற் சேறலும், எயில் வளைத்தலும், இரு பெருவேந்தரும் ஒரு கனத்துப் பொருதலும், வென்றி வகையும், நிலையாமை வகையும், புகழ்ச்சி வகையும் என ஏழுவகைப் படும். அஃதேல், புறப்பொருளை உரிப்பொருளுென ஒதிற்றிலரா வெனின், “வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே” [புறத்-இசு] எனவும், பிறவும் இவ்வாறு மாட்டேறு பெற ஒதலின் அவையும் உரிப்பொருளாம் என்க. அகம் புறம் என்பன காரணப்பெயர். அகப்பொருளாவது போக நுகர்ச்சியாகலான் அதனா னாய பயன் தானே யறிதலின் அகம் என்றார். புறப்பொருளாவது மறஞ்செய்தலும் அறஞ்செய்தலு மாகலான் அவற்றா னாய பயன் பிறர்க்குப் புலனாதலின் புறமென்றார்.

அஃதற்றாக, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என உலகத்தோரும் சமயத்தோரும் கூறுகின்ற பொருள் யாதனுள் அடங்கும் எனின், அவையும் உரிப்பொருளினுள் அடங்கும். என்னை? வாகைத்திணையுள் “அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும், ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும், இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்” [புறத்-கசு] என இல்லறத்திற் குரியவும், “காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை, ஏமஞ் சான்ற மக்கனொடு துவன்றி, அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுள் கிழத்தியும், சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன்பயனே” [சுறப்பு-இசு] என நான்கு வருணத்தா ரிடல்பும், “நாலிரு வழக்கிற் ரூபதப் பக்கமும்” [புறத்-கசு] எனவும், “காம நீத்த பாலின் கண்ணும்” [புறத்-எ] எனவும் புறமாகிய வீடு பேற்றிற்குரிய வானப்பிரத்தசுந்ரியாகி ளியல்பும் கூறுதலின், அறமும் வீடும் அடக்கின. வெட்சி முதலாகத் தும்பை ஈருகக் கூறப்பட்ட பொருண்மையும், வாகையிற் கூறப்பட்ட ஒரு சாரனவும், காஞ்சிப்படலத்து நிலையாமையும், பாடாண்பகுதியிற் கூறப்பட்ட பொருண்மையுமாகிய இவையெல்லாம் பொருளின் பகுதியாதலின் அப்பொருள் கூறினாராம். அகத்திணையியலானும் களவியலானும் சுற்பியலானும் இன்பப்பகுதி கூறினாராம். அஃதேல், பிறநூலாசிரியர் விரித்துக்கூறினாற்போல அறமும் பொருளும் விரித்துக் கூறுதது என்னையோ வெனின், உலகத்தில் நூல் செய்வார் செய்கின்றது அறிவிலாதாரை அறிவுகொளுத்த வேண்டியன்றே; யாதானும் ஒரு நூல் விரித்தோதிய பொருளைத் தாமும் விரித்தோதுவராயின் ஒதுகின்றதனாற் பயனின்றி மாதலால், முன்னாலாசிரியர் விரித்துக்கூறின பொருளைத் தொகுத்துக்கூறலும், தெர்ருத்துக்கூறின பொருளை விரித்துக்கூறலும் நூல்செய்வார் செய்யும் மாபென்றுணர்க. அஃதேல், இந்நூலகத்து விரித்துக்கூறிய பொருள் யாதெனின், காமப்பகுதியும் வீரப்பகுதியும் என்க. இன்பம் காரணமாகப் பொருள் தேடு மாதலானும், பொருளானே அறஞ்செய்யு மாகலானும், இன்பமும் பொருளும் ஏற்றமென ஒதினார் என வுணர்க.

அஃதற்றாக, இது பொருளதிகாரமாயின் உலகத்துப் பொருளெல்லாம் உணர்தல் வேண்டுமெனின், அது முதல் கரு உரிப் பொருளெனத் தொகைநிலையான் அடங்கும். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட பொருளை உறப்பினாலும் தொழிலினாலும் பண்பினாலும் பாருபடுத்தி நோக்க வரம்பிலவாய் விரியும். இக்கருத்தினானே இவ்வாசிரியர் உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றையும் முதல் கரு உரிப் பொருளென ஒதினார் என வுணர்க. அஃதற்றாக, இவ்வதிகாரத்துள் உரைக்கின்ற பொருளை யாங்கனம் உணர்த்தினாரோ வெனின், முற்பட இன்பப்பகுதியாகிய கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை ஈருக அகப்பொருளிலக்கண முணர்த்தி, அதன்பின் புறப்பொருட்பகுதியாகிய வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈருகப் புறப்பொருளிலக்கண முணர்த்தி, அதன்பின் அஃதொருட்டகுதியாகிய சனவிலல் சுற்பியல் என இரண்டு வகைக் கைகொளு

முணர்த்தி, அதன்பின் அகம் புறம் என இரண்டினையும் பற்றிவரும் பொருளியல் புணர்த்தி, அதன்பின் அவ்விருபொருட்கண்ணும் குறிப்புப்பற்றி நிகழும் மெய்ப்பாடுணர்த்தி, அதன்பின் வடிவும் தெரழிலும் பண்பும் பயனும் பற்றி உவமிக்கப்படும் உவமவியலுணர்த்தி, அதன்பின் எல்லாப் பொருட்கும் இடமாகிய செய்யுளியலுணர்த்தி, அதன்பின் வழக்கிலக்கணமாகிய மரபியலுணர்த்தினு ரென்றுகொள்க. இவ்வகையினானே அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், கனவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என ஒத்து ஒன்பதாயின.

முதலாவது—அகத்திணையியல்.

இவ்வதிகாரத்துள், இம்முதற்கண் ஒத்து அகப்பொருளிலக்கணம் முதலிற்று.

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்

முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப.

இத்தலைச் சூததிரம் என்னுதலிற்றே வெனின், அகப்பொருள் இத்துணையென வரையறுத் துணர்த்துதல் முதலிற்று.

இதன்பொருள்:—கைக்கிளை முதலாக பெருந்திணை இறுவாய் (ஆக)—கைக்கிளை என்று சொல்லப்படும் பொருள் முதலாகப் பெருந்திணை என்று சொல்லப்படும் பொருள் ஈறாக, எழுதிணை முற்பட கிளந்த என்ப-எழு பொருள் முற்படக் கூறப்பட்டன என்று சொல்வர்.

முதலா என்பது முதலாக என்னும் பொருள்பட நின்றது: விகார மெனினும் அமையும். “இறுவாயாக” என்பதன்கண் ஆக என்பது எஞ்சிநின்றது. எழுதிணையும் முற்படக் கிளந்த எனற்பாலது மொழிமாறி நின்றது. கிளந்த என்பது கிளக்கப்பட்டன என்னும் பொருள்படவந்த முற்றுச்சொல். முற்படக்கிளந்த எழுதிணை கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை இறுதிய எனினும் இழுக்காது. “முற்படக் கிளந்த” என்றமையான், அவை யேழும் அகப்பொருள் என்று கூறினோமாம், அகம் புறம் எனப் பொருளை வரையறுத்தல் இவர் கருத்தாகலின். அன்னதாதல் “அகத்திணை மருங்கி னிரிப வுணர்ந்தோர், புறத்திணை யிலக்கணந் திற்ப்படக் கிளப்பின்” [புறத்-க] என்பதனாற் கொள்க. முற்படக் கிளந்த எழுதிணை யெனவே, பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணை உள என்பது பெறுதும். அவையாவன; வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈறாகக் கிடந்த எழுதிணையும். இவ்வகையினான் இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட பொருள் பதினாற் கென்பதனும், அவையும் “வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே” [புறத்-க] எனவும், “வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே” [புறத்-க] எனவும் இவ்வாறு கூறுதலின் ஏழாகி அடங்கு மென்பதனும் கொள்க.

அஃதேதல், மெய்ப்பாட்டியலானும் உவமவியலானும் செய்யுளியலானும் மரபியலானும் கூறப்பட்ட பொருள் யாதனுள் அடங்கு மெனின், அவை கருப்பொருளும் அப்பொருளாற் செய்யப்பட்டனவும் அப்பொருளின் குணம் முதலியனவும் அப்பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியு மாதலின், அவையும் கருப்பொருளின்பால் நடுவேணந்திணையுள் அடங்கும் என்ப. அவை சிறுபான்மை கைக்கிளை பெருந்திணையினும் வரும். அவ் வெழுதிணையுமாவன:—கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை. கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோ வெனின், கை என்பது சிறுமை பற்றி வரும்; அது தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்வதோர் இடைச்சொல்: கிளை என்

இ-ள்:—முதல் எனப்படுவது நிலம் பொருது இரண்டின் இயல்புமுதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமுமாகிய அவ்விரண்டினது இயற்கை, என மொழிப இயல்பு உணர்ந்தோர்—என்று சொல்லுவர் உட்கணியல் உணர்ந்தோர்.

இயற்கை என்பதனால் செய்துகோடல் பெருமை அறிந்துகொள்க. நிலம் என்பதனால் பொருள் தோற்றுதற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும் பூதமும் கொள்க. [ஏகாரம் ஈற்றகை.] (ச)

௫. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
மூல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது, நிறுத்த முறையானே நிலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்—மாயவன் மேலிய காடு பொருந்திய உலகமும், சேயோன் மேய மை வரை உலகமும்—முருகவேள் மேலிய மை வரை உலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்—இந்திரன் மேலிய தீம்புனல் உலகமும், வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்—வருணன் மேலிய பெருமணல் உலகமும், மூல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படும—மூல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையினானே சொல்லவும் படும.

நிரனிதை. உம்மை எதிர்மறை யாகலான் இம்முறையன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் சொல்லவும் படுமென்ற வாறு. காடு, நாடு, மலை, கடல் என்பதே பெருவழக்கு. இன்னும் “சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும” என்றதனால், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும் படுமென்று கொள்க. அஃதாவது, அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னுமாக வைத்துக் கூறுதல். அது சான்றோர் செய்யுட் கோவையினும் பிறதூலகத்தும் கண்டுகொள்க. இச்சூத்திரத்துள் காடுறை நில மென்னாது உலக மென்றதனால், ஐவகைப் பூதத்தானும் ஐந்து இடமென்பது உய்த்துணர வைத்தவாறு கண்டுகொள்க. மூல்லை குறிஞ்சி பெண்பன இடுகுறியோ காரணக்குறியோ எனின், ஏகதேச காரணம் பற்றி முதலாகிரியர் இட்டதோர் குறியென்று கொள்ளப்படும். என்னை காரணமெனின், “நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ மூல்லை, யரும்ப விழலரி தூஉய்” [முல்லைப்பாட்டு] என்றமையால், காடுறை யுலகிற்கு மூல்லைப்பூச் சிறந்த தாகலானும், “சுருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு, பெருந்தே விகழக்கும் நாடெனடு ஊட்பே” [குறுள்-௩] என்றவழி மைவரையுலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூச் சிறந்த தாகலானும், “ஆர வருந்திய சிறுசிரன் மருதின், தாழ்சினை யுறற்கூர் தண்டுகை யூரன்” [அகம்] என்றவழி தீம்புனல் உலகிற்கு மருது சிறந்தமையானும், “பாசடை சிவந்த கணைக்கா நெய்தல், இனயீ னிருங்கழி யோத மல்குடொறுங், கயமுழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்” [குறுள்-௬] என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்தமையானும், இந்நிலங்களை இவ்வாறு குறியிட்டா ரென்று கொள்ளப்படும். பாலை யென்பதற்கு நிலம் இன்றேனும், வேளிர்நாலம் பற்றி வருதலின் அக்நாலத்துத் தளிரும் சினைபும் வாடுதலின்றி நிற்பது பாலை யென்பதோர் மரம் உண்டாவலின் அச்சிறப்பு நோக்கிப் பாலை யென்று குறியிட்டார். கைக்கிளை பெருந்தினை யென்பன வற்றிற்கு நிலமும் காலமும் பகுத்து ஓதாமையின் இவ்வாறன் றிப் பிறிதோர் காரணத்தினாற் குறியிட்டார். [ஏகாரம் ஈற்றகை] (இ)

சு. காரு மாலைபு முல்லை.

இனிப் காலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார். இஃது, அவற்றுள் முல்லைத்திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—காரும் மாலைபு முல்லை-கார்காலமும் மாலைப்பொழுதும் முல்லைத்திணைக்குக் காலமாம்.

காராவது மலையு பெப்பிற் காலம். அஃது ஆவணித்திங்களும் புட்டாசித்திங்களும். மாலையாவது இராப்பொழுதின் முற்கூறு. (சு)

எ. குறிஞ்சி, கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—குறிஞ்சி-குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது, கூதிர் யாமம் எனமனார் புலவர்-கூதிர்க்காலமும் யாமப்பொழுதும் என்று கூறுவர் புலவர்.

கூதிராவது ஐப்பசித்திங்களும் கார்த்திகைத்திங்களும். யாமமாவது இராப்பொழுதின் நடுக்கூறு. (எ)

அ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—பனி எதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப-(குறிஞ்சித்திணைக்கு) முன்பனிக் காலமும் உரித்தென்று சொல்லுவார்.

இதனைக் கூதிர்க்காலத்தோடு ஒருங்கு கூறுமையின், அத்துணைச் சிறப்பிற்றன்மெனக் கொள்க. குறிஞ்சி என்றது அதிகாரத்தான் வந்தது.

முன்பனிக்காலமாவது மார்ச்சுத்திங்களும் தைத்திங்களும். உம்மை இறந்தது தமிழிய எச்சவும்மை. (அ)

க. வைகறை விடியன் மருதம்.

இது, மருதத்திணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—வைகறை விடியல் மருதம்-வைகறையும் விடியலும் மருதத்திற்குக் காலமாம்.

வைகறையாவது இராப்பொழுதின் பிற்கூறு. விடியலாவது பகற்பொழுதின் முற்கூறு. பருவம் வரைந்தோதாமையின், அறுவகைப் பருவமும் கொள்ளப்படும். இது நெய்தற்கும் ஒக்கும். (க)

டு. எற்பாடு, நெய்த லாதன் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்.

இது, நெய்தற் றிணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—எற்பாடு-எற்புட்பொழுது, நெய்தல் ஆதல் மெய் பெற தோன்றும்-நெய்தற் றிணைக்கு காலமாதல் பொருண்மை பெறத் தோன்றும்.

எற்பாடாவது பகற்பொழுதின் பிற்கூறு.

(டு)

சக. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு

முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது, பாலைக்குக் காலமும் இடனும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—நடுவுநிலைத்திணை-நடுவுநிலைத்திணையாகிய பாலையாவது, நண்பகல் வேனி
லொடு முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னிய நெறித்து-நண்பகற்பொழுது வேனிற்காலத்
தொடு புணர்ந்துநின்றவழிக் கருதிய நெறியை யுடைத்து.

இஃது, இளவேனில் முதுவேனில் என்னும் இருவகைப் பருவத்தின்கண்ணும்
வரும் நண்பகற்பொழுது காலமா மென்பதனும், ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமா மென்ப
தனும் உணர்த்தியவாறு. இளவேனிலாவது சித்திரைத்திங்களும் வைகாசித்திங்களும்.
முதுவேனிலாவது ஆனித்திங்களும் ஆடித்திங்களும். நண்பகலாவது பகற்பொழுதின்
நடுக்கறு. [முதல் ஏகாடம் பிரிநிலை. இரண்டாம் ஏகாடம் ஈற்றகை.] (கக)

‘கஉ. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாதது எய்துவீத்தல் துதலிற்று.

இன் :—பின்பனியும் உரித்து என மொழிப-பின்பனிக்காலமும் உரித்து என்று
கூறுப (பாலைக்கு).

இது வேளாறு திணையான், வேனில்போலச் சிறப்பின் நெனக்கொள்க. பின்பனி
யாவது மாசித்திங்களும் பங்குனித்திங்களும்.

அஃதற்றாக, இவ்வறுவகைப்பருவமும் அறுவகைப்பொழுதும் இவ்வைந்திணைக்
ஞரியவா நெண்ணெயெனின், சிறப்பு நோக்கி என்க. எண்ணெய் சிறந்தவாறு எனின்,
மூலையாகிய நிலனும், வேனிற்காலத்து வெப்பம் உழந்து மாணும் புதலும் கொடியும்
கவினழிந்து கிடந்தன புயல்கள் முழங்கக் கவின்பெறு மாகலின், அதற் கது சிறந்ததாம்.
மாலைப்பொழுது இந்நிலத்திற் கின்றியமையாத மூலையே மலரும் கால மாதலானும், அந்
நிலத்துக் கருப்பொருளாகிய ஆனிரை வரும் கால மாதலானும், ஆண்டுத் தனியிருப்பார்
க்கு இவை கண்டுழி வருத்தம் மிகுதலின், அதுவும் சிறந்த தாயிற்று. குறிஞ்சிக்குப்
பெரும்பான்மையும் களவிற்புணர்ச்சி பொருளாதலின், அப்புணர்ச்சிக்குத் தனியிடம்
வேண்டு மன்றே, அது கூதிர்க்காலத்துப் பகலும் இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவார்
இலரா மாதலான், ஆண்டுத் தனிப்படல் எளிதாகலின், அதற்கது சிறந்தது. நடு
நான் யாமமும் அவ்வாறுகலின் அதுவும் சிறந்தது. மருத்திற்கு நிலன் பழனஞ்
சார்ந்த இடமாதலான், ஆண்டு உறைவார் மேன்மக்களாதலின், அவர் பரத்தையிற்
பிரிவுழி அம்மனையகத்து உறைந்தமை பிறர் அறியாமை மறைத்தல்வேண்டி வைகறைக்
கண் தம்மனையகத்துப் பெயரும்வழி, ஆண்டு மனைவி ஊடலுற்றுச் சாரகில்லாளா மாத
லால் அவை அந்நிலத்திற்குச் சிறந்தன. நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரக்கம்
பொருளாதலின், தனிமையுற்று இரங்குவார்க்குப் பகற்பொழுதினும் இராப்பொழுது
மிகுமாதலின், அப்பொழுது வருத்தம் கேது வாகிய ஏற்பாடு கண்டார் இனி வருவது
மாலையென வருத்தமுறுதலின் அதற்கது சிறந்த தென்க.

பாலைப்பொருளாவது பிரிவு. அப்பிரிவின் கண் தலைமகற்கு வருத்தமுறு மென்று
தலைமகன் கவலுங்கால், நிதிலும் நீரும் இல்லாத வழி ஏகினார் எனவும் கவலுமாகலின்,
அதற் கது சிறந்ததென்க. [தான் என்பது அசை] (கஉ)

கங. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றலும்

உரிய தாரு மென்மனார் புலவர்.

இது, பாலைஞரிய பொருளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இன்:—இரு வகை பிரிவும்[இருவகைப் பிரிவான] தலைமகனைப் பிரிதலும் தலைமகனை உடன்கொண்டு தமர்வரைப் பிரிதலும், நிலைபெற தோன்றலும்-நிலைபெறத் தோன்றலும், உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர்-பாலைக்குரிய பொருளாம் என்று கூறுவார் புலவர். [தமர்வரை-தமரைமட்டும்.]

உம்மை எச்சவும்மையாகலான், நிலைபெறத் தோன்றாது பிரிதற்குறிப்பு நிகழ்ந்துழியும் பாலைக்குரிய பொருளா மென்றுகொள்க. அதிகாரப்பட்டு வருகின்றது பாலை யாகலின், இருவகைப் பிரிவும் பாலைக்குரிய பொருளாயின. (கக)

கச. திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை யிலவே

நிலனொருங்கு மயங்குத லில்லென மொழிப

புலன் குணர்ந்த புலமையோரே.

இது, மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்தினாலும் காலத்தினாலும் ஆகிய திணை மயங்கு மாறு உணர்ந்துதல் தகலிற்று.

இன்:—திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இல்-ஒரு திணைக்குரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேரசிற்றலும் கடியப்படாது. நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இல் என மொழிப-ஆண்டு நிலம்சேரசிற்றல் இல்லை என்று சொல்லுவார், புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்-புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்.

எனவே, காலம் மயங்குமென்ற வாறாயிற்று. அதற்குச் செய்யுள்:—

“தொல்லாழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தார்
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போல்
எல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிநீஇ யுலகாண்ட வரசன்பின்
அல்லது மலைநிநுந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கினுள் தலைவர
எல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மலை;

பாய்நிறை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல்
தாவறத் துறந்தனன் றுறைவனென் றவன்றிறம்
நோய்தெற வழிப்பார்க ணியிழிநியா வெம்போலக்
காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ரன்றில்
நன்றை கொன்றை ரவரெனக் கலங்கிய
என்றுய ரறிந்தனை றறியோ வெம்போல
இன்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ;

பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுசூழல்
இனிவரி னுயருமற் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் டினையோ வெம்போல
இனியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

எனவாங்கு

அழிந்தய லறிந்த வெவ்வ மேற்படப்

பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும!

வருந்திய செல்வநீர் திறனறி யொருவன்
மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே யாழரின்
அருந்தியோர் நெஞ்ச மழிந்துக விடினே.” [கலி-நெய்-4௨] (கசு)

[முதல் ஏகாரம் அசைநிலை. இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை.]

கரு. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது, எய்தாத தெய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—உரிப்பொருள் அல்லன-உரிப்பொருளல்லாத கருப்பொருளும் முட்டப் பொருளும், மயங்கவும் பெறும்-மற்றொரு திணையொடு சேர நிற்கவும் பெறும்.

உம்மை வீதிர்மறை யாகலான் மயங்காமை பெரும்பான்மை. எனவே, “ உய்த்துக் கொண்டுணர்தல்” [மரபு-கக] என்னும் தந்திர உத்தியான் எடுத்தோதிய காலமாகிய முதற்பொருளும், பூவும் புள்ளுமாகிய கருப்பொருளும் மயங்கியும் மயங்காமையும் வரும். எனவே, உரிப்பொருள் மயங்கி வாரா தென்றவாறு. மயங்கிவருதல் கலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுளகத்துக் கண்டுகொள்க.

“ ஒன்செங் கழுநீர்த் தண்போ லாவிதழ்
மூசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
சூய்மண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி” [அகம்-௪௮]

என்றவழி மருதத்தின் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும் குறிஞ்சிக்குரிய வெட்சிப் பூவும் அணிந்தோன் என்றமையாற் கருப்பொருள் மயங்க மாயிற்று. பிறவும் அன்ன. (கரு)

கசு. புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல்

ஊட லவற்றி னீமித்த மென்றிவை

தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இஃது, உரிப்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்று இவை-புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலும் அவற்றின் நிமித்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை, தேரும் காலை திணைக்கு உரிப்பொருள்-ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம்.

பிரிவு பாலைக்கு உரித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது. ஏனைய, “ மொழிந்த பொரு ளோடொன்ற வைத்தல்” [மரபு-கக] என்னும் தந்திரவுத்தியால், புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரங்கல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருதத்திற்கும் பெரும்பான்மையும் உரித்தாகவும், சிறுபான்மை எல்லாப்பொருளும் எல்லாத்திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும். இருத்தலாவது தலைமகன் வரும் துணையும் ஆற்றியிருத்தல். இரங்கலாவது ஆற்றாமை. [என்று என்பது எண்ணி டைச்சொல். ஏகாரம் ஈற்றசை.] (கசு)

கசு. கொண்டெலைக் கழிதலும் பிரிந்தவ ணிரங்கலும்

உண்டென மொழிப வோரிடத் தான.

இதுவும், ஒருசார் உரிப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—கொண்டதலைக்கழிதலும் (உண்டு) பிரிந்து அவண் இரங்கலும் உண்டு-கொண்டதலைக்கழிதலும் உண்டு பிரிந்தவண் இரங்கலும் உண்டு, ஓர் இடத்தான் என மொழிபுரோவிடத்துக்கண் என்று கூறுப.

உண்டு என்பதை இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. அன்றியும் உண்டென்பதனை இல் லென்பதன் மாறாக்கி விரவுத்திணையாக்கிப் பொதுப்பட நின்ற தெனவுமாம். ஓரிடத் தென்றமையான், மேற்சொல்லப்பட்ட ஐவகை உரிப்பொருளும்போல் எல்லாத் திணைக் கும் பொதுவாக வருதலின்றி, கொண்டதலைக்கழிதல் பாலைக்கண்ணும், பிரிந்தவணிரங் கல் பெருந்திணைக்கண்ணும் வருமென்று கொள்க. கொண்டதலைக்கழிதலாவது உடன் கொண்டு பெயர்தல். அது, நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையானும், உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிதலின் அடங்காமையானும், வேறு ஓதப்பட்டது. பிரிந்தவணிரங்கலாவது ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்தவிடத்து இரங்கல். அது, டெட்டாறு சென்றவழி இரங்குதலின்மையானும், ஒருவழித் தணந்தவழி ஆற்றுதலின்றி வேட்கை மிகுதியால் இரங்குதலானும், வேறு ஓதப்பட்டது. [இதற்கு] ஏறியமடற்றிறமும், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும் முதலாயின பொருள். இது பெருந்திணைக்கு உரிந்து. [இடத்தான் என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஈற்றகரம் சாரியை.] (யௌ)

கஅ. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் அது.

இன் :—[கலந்த பொழுதும்-தலைமகனீக் கண்ணுற்றவழி மனநிகழ்ச்சி யுளதாங் காலமும் [அதன்] பின்னர்க் குறிப்பறியுந்துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சியும், காட்சியும்-தலை வியை எதிர்ப்படுதலும், அன்ன-ஓரிடத்து நிகழும் உரிப்பொருள்.]

கலந்த பொழுதென்பது தலைமகனீக் கண்ணுற்றவழி மனநிகழ்ச்சி யுளதாங் காலம்; அக்காட்சிப் பின்னர்க் குறிப்பறியுந் துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சி. காட்சியாவது தலைவியை எதிர்ப்படுதல். குறிப்பறிந்த பின்னர்ப் புணரும் துணையும் நிகழும் முன்னிலையாக்கல் முதலாயின புணர்தல்நிமித்தம். இவை அந்நிகரணவன்றிப் பொதுப்பட நின்றவின் வேறு ஓதப்பட்டன. அன்னவென்பது (இவையும்) ஓர் இடத்து நிகழும் உரிப்பொரு ளென்றவாறு. ஓரிடமாவது கைக்கிளை. அஃதேல், இவையும் புணர்தல் நிமித்தமா யினால் வரும் குற்றம் என்னை யெனின், ஒருவன் ஒருத்தியை எதிர்ப்பட்டுழிப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றலும் தோற்றாமைபும் உண்மையின், காட்சி பொதுப்பட நின்றது. ஐயம் முதலாகக் குறிப்பறிதல் ஈராக நிகழும் மனநிகழ்ச்சி, தலைமகன்மாட்டுக் காமக்குறிப்பு இவ்வழிக் காமக்குறிப்பு உணராதது கூறுதலின், புணர்தல்நிமித்தம் அன்ற யிற்று. (கஅ)

கக. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இதுவும், ஐயம் அறுத்தலை நுதலிற்று.

இன் :—முதல் எனப்படுவது-மேல் எடுத்தோதப்பட்டவற்றில் முதல் என்று சொல்லப்படுவது, அ இருவகைத்து-நிலமும் காலமுமாகிய அவ்விருவகையை உடையது.

எனவே, ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்ற வாரும். இதனும் பெற்ற தென்னை யெனின், முதல் கரு உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார்; இனிக் கருப்பொருள் கூறுகின்றார்; உரிப்பொருள் யாண்டுக் கூறிலார் என ஐயம் நிகழும்; அது விதேதல் என்க. [கூட்டு நீண்டுநின்றது.] (கக)

உஉ. தெய்வ முனாவே மாமரம் புப்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுந் கருவென மொழிப.

இது, கருப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—தெய்வம் உனா மா மரம் புந் பறை செய்தி யாழின்பகுதியொடு தொகைஇ—தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும், அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப—அத்தன்மைய பிறவும் கருப்பொருள் என்று கூறுப.

அவையாவன முதற்பொருட்கண் தோன்றும் பொருள்கள். ‘மாயோன் மேய காடு
றை புலகம்’ [அகத்-இ] என்றதனால் முல்லைக்குத் தெய்வம் கண்ணன். ‘காடுறை புலகம்’
என்றதனாலும் ‘காரு மாலைபும் முல்லை’ [அகத்-க] என்றதனாலும் காட்டினும் கார்கா
லத்தினும் மாலைப்பொழுதினும் நிகழ்பவை கொள்க. “எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்,
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்” [அகத்-உக] என்றதனாலும், நிலமும் காலமும்
பற்றிவருவன கருப்பொருள் என்பது உணர்க. உணவுவரகும் முகிரையும். மா-மானும்
முயலும். மரம்-கொன்றையும் குருந்தும் புதலும். புன்-காணக்கோழி. பறை-ஏறகோட்
பறை. செய்தி-நிரைமேய்த்தல். யாழின்பகுதி யென்பது பண். அது சாதாரி. பிறவும்
என்றதனால், பூ-முல்லைபும் பிடவும் தளவும்; நீர்-சான்றாறு. பிறவும் இந்நிகரான கொள்க.

குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகவேன். மைவரையுலகமும் கூடிக் காலமும் நள்ளிரு
ளும் கூறினமையான், அந்நிலத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க. உணவு-தினை
பும் ஐவனமும் வெதிரெல்லும். மா-யானையும் புலியும் பன்றியும் சுழியும். மரம்-
வேங்கையும் கோங்கும். புன்-மயிலும் கிளியும். பறை-நெறியாட்டிப்பறையும்
தொண்டசப்பறையும். செய்தி-தேனழித்தல். பண்-குறிஞ்சி. பிறவும் என் ததனால், பூ-
வேங்கைப்பூவும் கார்த்தப்பூவும் குறிஞ்சிப்பூவும்; நீர்-சுனைநீரும் அருவிநீரும். பிறவும்
அன்ன.

பாலைக்கு நிலம் ஓதாது வேளிந்காலமும் நண்பகலும் ஓதினமையானும், “முல்லை
யுந் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்கு துபருறுத்துப், பாலை
யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” [சிலப்-காடுகாண்-கச-கௌ.] எனப் பிற சான்றோர்
செய்யுளாகத்து வருதலானும், இந்நிலங்களில் வேளிந்காலத்து நிகழ்வன கருப்பொருளா
கக் கொள்ளப்படும். தெய்வம்-கொற்றவை. உணவு-ஆறலைத்தலான் வரும் பொருள். மா-
வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந்நாயும். மரம்-பாலை, இருப்
பை, கள்ளி, குரை. புன்-எருவைபும் பருந்தும். பறை-ஆறலைப்பறையும், குறைகொண்ட
பறையும். செய்தி-ஆறலைத்தல். பண்-பாலை. பிறவும் என்றதனால், பூ-மரம்பூ; நீர்-
அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச்சுணையும். பிறவும் இந்நிகரான கொள்க.

மருதத்திற்குத் தெய்வம் இந்நிரன். ‘நீம்புனலுலகம்’ [அகத்-இ] எனவும் ‘வைகறை
விடியல்’ [அகத்-க] எனவும் ஓதினமையால் அவ்விடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை
கொள்க. உணவு-நெல். மா-எருமையும் நீர்நாயும். மரம்-மருதும் காஞ்சியும். புன்-அன்ன
மும் அன்றிலும். பறை-நெல்லரிபறை. செய்தி-உழவு. பண்-மருதம். பிறவும் என்றத
னால், பூ-தாமரையும் கழநீரும்; நீர்-ஆற்றுநீரும் பொய்கைநீரும். பிறவும் அன்ன.

நெய்தற்குத் தெய்வம் வருணன். ‘மணலுலகம்’ [அகத்-இ] என்றதனாலும், ‘எந்
பாடு’ [அகத்-ய] என்றதனாலும், ஆண்டு நிகழ்பவை கொள்க. உணவு-உப்பு விலையும்
மீன் விலையும். மா-கராவும் சுறவும். மரம்-புன்னையும் கைகையும். புன்-கடற்காக்கை,

பறை-நாவாய்ப் பறை. செய்தி-மீன்படுத்தலும் உப்புவிளைத்தலும். பண்-செவ்வழி. பிறவும் என்றதனால், பூ-நெய்தல்; நீர்-கேணி நீரும் கடல் நீரும். பிறவும் அன்ன. (உ௦)

உக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்

அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—எ நிலமருங்கின் பூவும் புள்ளும்-யாதானும் ஓர் நிலத்திற் சூரிய பூவும் புள்ளும், அ நிலம் பொழுதொடு வாராவாயினும்-அந்நிலத்தொடும் பொழுதொடும் வந்நில வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்-வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

“வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்” [மறபுகடய] என்பதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவ்வாறு வருவன திணைமயக்கம் அன்றென்ற வாறு. (உ௧)

உஉ. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய.

திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இதுவும், கருப்பொருளின் பாசுபாடாகிய மக்கட்டிறம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—பெயரும் வினையும் என்று இருவகைய-குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என அவ்விருவகைப்படும், திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப்பெயர்-திணைதொறும் மருவிப்போந்த திணைநிலைப்பெயர்.

திணைநிலைப்பெயர் என்றதனால் அப்பெயருடையார் பிற நிலத்து இலர் என்று கொள்ளப்படும். அதனானே எல்லா நிலத்திற்கும் உரியதாகிய மேன்மக்களை ஒழித்து நிலம்பற்றி வாழும் கீழ்மக்களையே குறித்து ஒதினார் என்று கொள்க. பெயர் என்றதனால் பெற்ற தென்னே? மக்கள் என அமையாதோ? எனின், மக்களாவார் புள்ளும் மாவும்போல வேறு பகுக்கப்பட்டார், ஒரு நீர்மைய ராதலின். அவரை வேறுபடுக்டும்கால் திணைநிலைப்பெயரா னல்லது வேறுபடுத்தல் அருமையின், பெயர் என்றார். [சுட்டு நீண்டு நின்றது. ஏகாரம்-ஈற்றகை. திணைநிலைப்பெயர் எனவும் பாடம்.] (உஉ)

உ௩. ஆயர் வேட்டுவ ராதேத் திணைப்பெயர்

ஆவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முல்லைச்சூரிய மக்கட்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—ஆரே திணைப்பெயர் ஆயர் வேட்டுவர்-ஆண்மக்களைப்பற்றி வரும் திணைப் பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவர் எனவும் வரும். அ வயின் வரும் கிழவரும் உளர்-அவ் விடத்து வரும் கிழவரும் உளர்.

ஆயர் என்பார் நிரைமேய்ப்பார். வேட்டுவர் என்பவர் வேட்டைத் தொழில் செய்வார். அஃது எயினர் என்னும் குலப்பெய ருடையார்மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது. “வந்தது கொண்டுவாராதது முடித்தல்” [மறபுகடய] என்பதனால் ஆய்ச்சியர் எனவும் கொள்க. அவ்விருகிறத்தாரும் காடுபற்றி வாழ்தலின் அந்நிலத்தின் மக்களாயினர். அவ்வயின் வருஉங் கிழவர் இருவகையர், அந்நிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும் அந்நிலத்து உள்னோரும் என. குறும்பொறைநாடன் என்பது போல்வன ஆட்சிபற்றி வரும். பொதுவன் ஆயன் என்பன குலம்பற்றி வரும். [சுட்டு நீண்டகைத்தது. ஏகாரம் ஈற்றகை.] (உ௩)

உச. ஏனோர் மருங்கினு மெண்ணுந் காலை

ஆன வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது குறிஞ்சி முதலாய திணைக்கண் வரும் திணைநிலைப்பெயர் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ள்:—ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணும் காலை-ஏனை நிலத்துள்ள மக்கண்மாட்டும் ஆராய்ந் காலத்து, ஆன் அ வகைய திணைநிலைப்பெயர்-அவ்விடத்து அவ்வகைய திணை நிலைப்பெயர்.

என்றது, திணைதொறும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிழவர்பெயரும் வரும் என்றவாறு. ஆன் என்பது அவ்விடம்; அ என்னும் சுட்டு நீண்டிசைத்தது. அவை வருமாறு:—குறிஞ்சிக்கு மக்கட்பெயர், குறவன் குறத்தி என்பன: தலைமக்கட்பெயர், மலை நாடன் வெற்பன் என்பன. பாலைக்கு மக்கட்பெயர், எயினர் எயிற்றியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர், மீளி விடலை என்பன. மருதத்திற்கு மக்கட்பெயர், உழவர் உழத்தியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர் ஊரன் மகிழ்நன் என்பன. நெய்க்கு மக்கட்பெயர், நூனாயர் நூனாச்சியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர் சேர்ப்பன் துறைவன் கொண்கன் என்பன. பிறவும் ஆன்ன. [ஏகாரம் ஈற்றசை.]

“கைக்கிளை முதலா” [அகத்-க] என்னும் சூத்திரம் முதலாக இத்துணையும் கூறப்பட்டது, நடுவெணந்திணை சிலத்தானும் காலத்தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நிலமக்களானும் தலைமக்களானும் வரும் எனவும், அவை இலக்கணநெறியானும் வழக்குநெறியானும் வரும் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை உரிப்பொருளான வரும் எனவும், அகத்திணை ஏழிற்கும் இலக்கணம் ஓதியவாறு. உதாரணம்:

முல்லைத்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“முல்லை வைந்துனை தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி வயிழ
இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புமுந் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதமுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு காணம்
சூரஞ்சூரப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவன் பரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரின்
உதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணது
மெடும்பெருங் குன்றத்து மன்ற காந்தட்
போத்தவி ழலரி நாமும்

ஆய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே.” [அகம்-ச]

இதனுள், முல்லைக் குறித்தாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும், இருத்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“இல்லொடு மிடைந்த கொல்லை முல்லைப்
பல்லான் கோவலர் பையு ளாம்பல்
புலம்புகொண் மாலை கேட்டொறுங்
கலங்குங்கொ ளளியணங் காத லோனே.”

என்பதும் அது.

“திருநகர் விளங்கு மாசில் கற்பின்
அரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோனொடு
நின்னுடைக் கேண்மை யென்னே முல்லை
இரும்பல் கூந்த னாற்றமு
முருந்தேர் வெண்பல் லொளியுநீ பெறவே.”

இது, முதற்பொருள் வாராது கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் முல்லையாயின வாறு.

“கரந்தை விரைஇய தண்ணறும் கண்ணி
இளைய ரேவ வியங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனர்நங் காத லோரே.”

இது, முதலும் கருவும் இன்றி உரிப்பொருளான் முல்லையாயிற்று.

“கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கண் மாறி
வீடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மாநிலம்
காடுகவி னெய்தக் கணமழை பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுடன்
நறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறிவென் றன்றே வீகமழ் கானம்
எவன்கொன் மற்றவ னிலையென மயங்கி
இரும்பனி யுறைக்குங் கண்ணே டினைபாங்
கின்னாஅ விறைவி தொன்னலம் பெறாஉம்
இதுமற் காலங் கண்டிசிற் பகைவர்
மதினமூடு கதவ முருக்கிய மருப்பிற்
கத்துகா லொசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே” [அகம்-௧௩௩.]

இது, பிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப்புலம்ப லெனினும் நிலம்பற்றி முல்லையாயிற்று.

“மலிதிரை யூர்ந்துதண் மண்கடல் வெளவலின்” [கலி-முல்லை-௪] என்னும் முல்லைக்கலி புணர்த்தப்பொருண்மைத்தாயினும் முல்லைக்குரிய கருப்பொருளான் வருதலின் முல்லையாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

தற்கூச்சித்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“விடிந்த ஞாலம் கவீன்பெறத் தலைஇ
இடிந்த வாய் வெவ்வங் கூர
நிலமலி தண்டெளி தவிராது புலந்தாய்

நீர்மலி கடாஅஞ் செருக்கிக் கார்மலைந்து
கனைபெயல் பொழிந்த நன்னென் யாமத்து
மண்புரை மாசணம் விலங்கிய நெறிய
மலைஇ மணந்த மயங்கரி லாரலிற்
நிலைபொலிந திலங்கு வைவே வேந்தி
இரும்பிடி புணர்ந்த செம்மல் பலவுடன்
பெருங்களிற்றுத் தொழுதியோ டெண்குநிரை யிரிய
நிரம்பா நெடுவரை தத்திக் குரம்பமைந்
தீண்டுபயி லெறும்பி னிழிதரு மருவிக்
சூண்டுநீர் மறுசுழி நீந்தி யயாண்டொடி
அலமரல் மழைக்க ணல்லோன் பண்புநயந்து
சுரன்முத லாரிடை நீந்தித் தந்தை
வளமனை யொருசிறை நின்றனே மாகத்
தலைமனைப் படலைத் தண்கமழ் நறுந்தா
துதுவண் டிமிரிசை யுணர்ந்தனன் னிறடி
அரிச்சிலம் படக்கிச் சேக்கையி னியலிச்
செறிநினை கல்லி வெறிகத வுயலிக
காவலர் மடிபத நோக்கி யோவியர்
பொறிசெய் பாவையி னறிவுதனர் பொல்கி
அளக்க ரன்ன வாரிரு டெய
விளக்குமிமிர் பனைய மின்னிப் பாம்பு
படவரைச் சிமையக் கழலுறு மேறே
டினைப்பெய லின்னலன் னுஞ்ஞம் வருபவோ வென் றுதன்
மெல்விரல் சேப்ப நொடியின ணல்யாழ்
வடியுறு நரம்பிற் நீவிய மிழற்றித்
திருகுபு முயங்கி யோனே வென்வேற்
களிறுகெழு தானைக் கழறொடி மலையன்
ஒளிநூநீ ரடுக்கன் கவைஇய காந்தன்
மணங்கமழ் முன்னூர் மீயிசை
யணங்குகடி கொண்ட மலரினுந் கமழ்ந்தே.⁹⁹

இது, முதலும் கருவும் புணர்ந்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

“ஔதபரந்த சாந்த மறவெறிந்து நானால்
உறையெதிர்த்து வித்தியனே மேனந்—பிறையெதிர்த்து
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
ஏமரை போந்தன வீண்டு.”—[திணைமாலையுதற்-க]

இது, முதற்பொருள் இன்றிக் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் வந்தமையாற் குறிஞ்சித் திணையாவிற்று.

“முதுக்குறைந் தனனே முதுக்குறைந் தனனே
மலைய னென்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனனே.”¹⁰⁰

இஃது, உரிப்பொருள் ஒன்றுமே வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

“பருவ மென்றினை பாலும் பெய்தன
கருவிரற் கின்னை கடியவும் போகா
பசுமூ தந்திக் கடைவன வாடப்
பாசிப் பக்கப் பணிநீர்ப் பைஞ்சுனை
விரியதழ்க் குவளை போல வில்லிட்
டெரிசுடர் விசம்பி னேறெழுந்து முழங்கக்
குன்றுபனி கொள்ளுஞ் சாரல்
இன்றுகொ ளேழி யவர்சென்ற நாட்டே.”

இஃது இருத்தற்பொருண்மைக்கண் வந்ததேனும், முதற்பொருளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று.

“வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது—கோடா
எழிலு மிலையு மிரண்டிற்கு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ போந்து.” [திணைமாலையுந்-கடு]

இது கற்பிற் புணர்வு; பொருளாற் குறிஞ்சியாயிற்று.

“படாஅ தோழி யெங்கண்ணே கொடுவரி
கொன்முரண் யானை கனவு
நன்மலை நாட னசையி னானே.”

இஃது இரங்கற்பொருண்மையேனும் முதற்பொருளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

பாலைத்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“அறியாய் வாழி தோழி யிருளற
விசம்புடன் வினக்கும் விரைசெலற் நிகிரிக்
கடுங்கதி ரெறித்த விரிவாய் நிறைய
நெடுங்கான் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிரை
வன்னெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சில்
உன்ளுன் வாடிய சுரிமூக்கு நொண்ணை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின்
விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை நடுக லின்னரிழல் வதியும்
அருஞ்சரக் கவலை நீந்தி யென்றும்
இல்லோர்க் கில்லென் றியைவது கரத்தல்
வல்லார் நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்
பொருளே காதலர் காதல்
அருளே காதல ரென்றி நீயே.” [அகம்-இரு]

இதனுள் பாலைக்குரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் பிரிவும் வந்தவாறு கண்டி கொள்க.

“வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினும்
 இனந்துணை யாயமொடு கழங்குட னுடினும்
 உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ
 மயங்கு வியர்பொறித்த நுதல டண்ணென
 முயங்கின் வதுடி முன்னே யினியே
 தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முன்னான்
 நெடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீவி
 நொதும லான நெஞ்சுறப் பெற்றவென்
 சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி
 வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்வென
 ஊரெழுந் தன்ன வருகெழு செலவின்
 நீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த
 கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழி தென்விளி
 நெடும்பெருந் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புந்
 கருங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கற்
 பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்
 தருஞ்சுரக் கவலை யதர்படு மருங்கின்
 ஈழரை விலவத் தாழழி பன்மலர்
 விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிநன் மூதூர்
 நெய்யுமிழ் சுடரிற் கால்பொரச் சில்கி
 வைகுறு மீனிற் றேன்றும்
 மைபடு மால்வரை விலங்கிய சுரனே.” [அகம்-௧௭]

இஃது உடன்போக்கின்கண் வந்தது.

“நாளு நாளு மான்வினை யழுங்க
 இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென
 ஒன்பொருட் ககல்வாநந் காதலர்
 கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே.” [சிறுபடக்கம்]

இது பிரிவுப்பொருளாற் பாஸையிற்று.

“உயர்கரைக் காணியாற் றவிர ற லகன்றுறை
 வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
 தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
 கண்ணினுங் கதவரின் முலையே
 முலையினுங் கதவரின் நடமென் றேனே.” [ஐங்குறு-௩௧௧]

இது புணர்த்தப்பொருளாயினும் கருப்பொருளாற் பாஸையிற்று.

“சிலைவிற் பகழிச் செத்துவ ராடை” [ஐங்குறு-௩௧௩] என்னும் பாட்டினுள்
 “கொலைவி லெயினர் தங்கை” எனப் புணர்த்தப்பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலைக்
 சூரிய மக்கட்பெயர் கூறுதலிற் பாஸையிற்று. பிறவும் அன்ன.

மருதத்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்
 ஊர்மடி கங்குலி னொண்டனை பரீஇக்

கூர்முன் வேலி கோட்டி நீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனாட னிரிய
அந்தும்பு வண்ண மயக்கித் தாமரை
வண்ணோ பனிமல ராரு மூர
யாரை யோசிற் புலக்கேம் வாருந்
றுறையிறம் தொளிர்வருந் தாழிருந் கூந்தற்
பிறழு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாண்
கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சுமந் ததைய ழாறும்
ஒளிறுவாட் டானைக் கொற்கைச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னன்னா ரன்னவெம்
ஒண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றீ பெருமரிற் நகைக்குநர் யாரே.” [அகம்-சக]

இதனுள் மருதத்திற்கு ஓதிய நிலனும் பொழுதும் கருப்பொருளும் ஊடற்பொருண்மையும் வந்தன. “தாமரை வண்ணோ பனிமல ராருமூர” என்றமையான் வைகறை வந்தமை அறிக்.

“பூக்கொடி மருங்கி னென்கை கேண்மை
முன்னும் பின்னு மாகி
இன்னும் பாண னெம்வயி னானே.”

இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று.

“ஓரை யாய மறிய ஓரன்
நல்கினன் மந்த நறும்பூந் தண்டழை
மாறுபடி னெவனோ தோழி வீறுகிமந்து
நெடுமொழி வினங்குந் தொல்குடி
வடுகாம் படுத லஞ்சுது மெனவே.”

இது புணர்த்தப்பொருண்மையேனும், திணைநிலைப்பெயரால் மருதமாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

நெய்தல் திணைக்குச் செய்யுள் :—

“கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிற் பெருங்கடல் பாடெழும் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவைவிரும் புண்ணக் குடம்பை சேர
அசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலைத்
தாழை தனரத் தூக்கி மாலை
அழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சக் கையறு பிணையத்
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராலினும்
அருஅ ல்யரோ வவருடைக் கேண்மை

அளியின் மையி னவனுரைவு முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் லரிஞர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா னுரை
செறிமடை வயிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை
அகமடற் சேக்குந் துறைவன்

இன்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.” [அகம்-சுல்]

இது முதலும் கருவும் இரங்குதற் பொருண்மையும் வந்த நெய்தற்பாட்டு.

“அங்கண் மதிய மர லின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
ஏதின் மாக்களு நோவார் தோழி
என்று நோவா ரில்லைத்
தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே.”

இது திணைநிலைப்பெயரானும் இரங்கற்பொருண்மையானும் நெய்தலாயிற்று.

“கங்குலும் பகலும் கலந்துக வொன்றி
வன்புறை சொல்லி நீத்தோ
ரன்புறு செய்தி யுடையரோ மந்தே.”

இஃது இரங்கற்பொருண்மையான் நெய்தலாயிற்று.

“சுறவுப்பிற ழிருங்கழி நீந்தி வைகலு
மீரவுக்குறிக் கொண்கணும் வந்தனன்
விரவுமணிக் கொடும்பூண் வினங்கிழை யோயே.” [சிறுபாடகம்]

இது புணர்த்தப்பொருளாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று.

“கேட்டக மலர்ந்த கொழுக்கொடி யடம்பி
னற்றுறை யணிநீர்ச் சேர்ப்பலிப்
பொற்றொடி யரிவையைப் போற்றினை யளிமே.”

இது பாலைக்குறித்தாகிய பிரிவுசிறித்தமாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று. (உச)

உடு. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது, நடுவிணைந்திணைக் குரிய தலைக்களைக் கூறி, அதன் புறத்தவாகிய கைக்கிணை பெருந்திணைக்குரிய மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

“இன்:—அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்-அடித்தொழில் செய்வார் பக்கத்தினும் வினைசெய்வார் பக்கத்தினும், கடிவரைஇல் (மேற், சொல்லப்பட்ட புணர் தல் முதலான பொருளைக் கூறல்) கடிந்து நீக்கும் நிலைமையில்லை, புறத்து என்மனார் புலவர்-ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்கிணை பெருந்திணைக்கண் என்று சொல்வர் புலவர்.

‘புணர்தல் முதலான பொருள்’ என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ‘வினைசெய்வார்’ என்பதனால் அடியால்லாதார் என்பது கொள்க. இவர் அகத்திணைக்கு உரியரல்லரோ வெனின், அகத்திணையாவது அறத்தின் வழாமதும் பொருளின் வழாமதும் இன்பத்தின் வழாமதும் இயல்வல்லேனெனும்; அவை, பெயல்லாம் பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்

வார்க்குச் செய்தல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுக் குறைபாடுடைய ராகலானும், குறிப் பறியாது வேட்கைவழியே சாரக் கருதுவராகலானும், இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதார் என்பதனானும், இவர் புறப்பொருட்குரியராயினார் என்க. எனவே, இவ்வெழுவுகைத் திணையும் அகம் புறம் என இருவகையாயின.

“என்றோம் றனைகொல்லோ,
நீரு ணிழல்போ னுடங்கிய மென்சாயல்
நங்குச் சுருங்கி,
இயலுவாய் நின்றொ சொவுவெ னின் நீத்தை ;

அன்னையோ, காண்டகை யில்லாக் குறணுழிப் போழ்தினுள்
ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவெ லென்று விலக்கினை நின்றோல்வார்
திண்டப் பெறுபவோ மற்று ;

மாண்ட, ஏறித்த படைபோன் முடங்கி மடங்கி
நெறித்துலிட் டன்ன நிறையோரா லென்னைப்
பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் போறி நிறுக்கல்லென்
நீமல்கி னுண்டென் னுயிர் ;

குறிப்புக்காண், வல்லுப் பலகை யெடுத்து நிறுத்தன்ன
கல்லாக் குறளே கடும்கல் வந்தெம்மை
இல்லத்து வாவெனக் கைகொளிய வெல்லாநின்
பெண்டி ருளர்மன்றோ கூறு ;

நல்லாய்கேன், உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து வான்வாய
கொக்குறித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் புல்லினெ னெஞ்ஞன்றும் புறம்புல்லி
னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது ;

போசித்தை, மக்கண் முரியேநீ மாறினித் தொக்க
மரக்கோட்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த பூங்கொடி போல
நிரப்பயில் யாக்கை தழீஇயின ரெம்மைப்
புரப்பேமென் பாரும் பலராற் பரத்தையன்
பக்கத்துப் புல்லீயா யென்னுமாற் ரெருக்க
உழுத்தினும் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னின்
இழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு ;

கழிந்தாங்கே, யாமவீழ்து மென்றுதன் பின்செலவு முற்றீயாக்
கூனி குழையுங் குழைவுகாண் ;

யாமை, எடுத்து நிறுத்தற்றூற் றோளிரண்டும் வீசி,
யாம்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்வீழும்
காமர் நடக்கு நடைகாண் கவர்களைச்
சாமனார் தம்முன் செலவுகாண் ;

ஓதகான், நம்மு ணருதற் றொடஇயர் நம்முனும்
உசாவுவன் கோனடிதொட் டேன் ;

ஆங்காக, சாயலின் மார்ப வடங்கினேன் ஏஏ
 பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
 கோயிலுட் கண்டார் நகாஅமை வேண்டுவல்
 தண்டாத் தகடுருவ வேறாக் காவின்சீழ்ப்
 போத ரகடாரப் புல்லி முயங்குவேம்
 துகடர்பு காட்சி யவையத்தா ரோலை
 முகடுகாப் பியாத்துவிட் டாங்கு.” [சுவி-மரு-உக]

இதனுள் ஒருவரையொருவர் இழித்துக் கூறினமையான் அடியார் என்பதனும் மிக்க காமத்தின் வேறுபட்டு வருதலாற் பெருந்திணைப்பாற் படும் என்பதனும் கண்டு கொள்க. இதுதானே கைக்கிளைக்கும் உதாரணமாம். வினைவலர்மாட்டு வருவன வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உடு)

உசு. ஏவன் மரபி னேனோரு முரியர்
 ஆகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இதுவும், கைக்கிளை பெருந்திணைக்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—ஏவல், மரபின் ஏனோரும் உரியர்—(மேற்சொல்லப்பட்ட அடியோரும், வினை வலரும்) ஏவுதல் மரபையுடைய ஏனையோரும் (கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) உரியர் ; அவரும் ஆகிய நிலைமை அன்னர்—அவரும் உரியராகிய நிலைமை அத்தன்மைய ராகலான்.

அவரு மாகிய நிலைமை என மொழிமாற்றாக, கைக்கிளை பெருந்திணை என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனாற் சொல்லியது தலைமக்களும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரியராவர் என்பதாம். உரியராயினவாறு அறம்பொருள் இன்பங்கள் வருவ மகளிரைக் கா தலித்தலான் என்றவா ருயிற்று.

“ஏஏ யிக்தொத்த னுணிலன் தன்னொடு
 மேவேமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்றும்
 மேவினு மேவாக் கடையு மகிதெல்லா
 நீயறிதி யானகி தறிகல்லேன் பூவமன்ற
 மெல்லினார் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
 புல்லினி தாகலிற் புல்லினே னெல்லா
 தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
 செய்வது னன்றாமோ மற்று ;

சுடர்த்தொட, போற்றாய் களைநின் முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள்
 வேட்டார்க் கினிதாய் னல்லது நீர்க்கினிதென்
 றுண்பவோ நீருண் பவர் ;
 செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொல்லோ
 ஐவா யற வி னிடைப்பட்டு னைவாரா
 மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
 வெளவிக் கொளறு மறனெனக் கண்டன்று;
 அறனு மதுகண் டற்றாயிற் நிறனின்றிக்
 உறுஞ்சொற் கேளா னலிதரும் பண்டோம்

வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.” [கலி-குறிஞ்சு-௨௪]

இதனுள் “வெளவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன்று” எனவும், “நீர்க்கினி தென் றுண்பவோ நீருண்பவர்” எனவும் தலைமகன் கூறுதலானும், தலைமகன் முன் இழித் துரைத்தலானும், ஊழியுணர்வாள்போல உடன்பட்டமையானும், இஃது உயர்ந்தோர் மாட்டு வந்த கைக்கிளை. பெருந்திணை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௨௪)

௨௪. ஒதல் பகையே தூதிலை பிரிவே.

மேல் கைக்கிளை முதலாக எழுதினையு முணர்த்தினார், அவற்றுள் நிலம் பருக்கப் பட்ட முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்னும் நான்கு திணையும் கனவு கற்பு என் னும் இருவகைக் கைகளினும் நிகழ்தலின் அவற்றையொழித்து நிலம் பருக்கப்படாத கைக்கிளை பெருந்திணையும் பாஸையும் இவ்வோத்தினுள் உணர்த்துகின்றன ராதலின், அவற்றுள் பாலைக் குறித்தாகிய பிரிவு உணர்த்துவான் பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உண ர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—ஒதல் பகை தூது இவை பிரிவு-ஒதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல் லப்பட்ட இத்தன்மைய பிரிவிற்கு நிமித்தமாம்.

‘இவை’ என்பது இத்தன்மைய என்னும் பொருள்பட நின்றது. நிமித்தம் என்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது. ஒதற்குப் பிரிதலாவது, தமது நாட்ட கத்து வழங்காது பிறநாட்டகத்து வழங்கும் தூல் உளவன்றே, அவற்றினைக் கற்றல் வேண்டிப் பிரிதல். பகையிற் பிரிதலாவது மாற்றவேந்தரொடு போர்கருதிப் பிரி தல். தூதிற்குப் பிரிதலாவது இருபெரு வேந்தரைச் சந்து செய்தற்பொருட்டுப் பிரி தல். [முதல் ஏகாரம் அசைநிலை. இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை.] (௨௪)

௨௫. அவற்றுள்

ஒதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஒதற்கும் தூதுபோதற்கும் உரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—அவற்றுள்-மேற் கூறப்பட்டவற்றுள், ஒதலும் தூதும்-ஒதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும் தூதாகிப் பிரியும் பிரிவும், உயர்ந்தோர்மேன-நால்வகை வருணத்தினும் உயர்ந்த அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் உரிய.

இவர் ஒழுக்கத்தானும் குணத்தானும் செல்வத்தானும் ஏனையரினும் உயர்புடை யராதலின் ‘உயர்ந்தோர்’ என்றார். அரசர்தாம் தூதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணர்க. [‘மேல என்பது ஈறு திரிந்து ‘மேன’ என நின்றது.]

“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்

உயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்

எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்

சொல்லிய சொல்லுச் சிலவே யதற்கே

ஏனியுஞ் சீப்பு மாற்றி

மாண்வினை யானையு மணிகளைத் தனனே” [புறம்-௯௦௮]

இதனுள் பார்ப்பார் தூதாகியவாறு கண்டுகொள்க,

௨௬. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது, பகைவாயிற் பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—தானே சேறலும்-(பகைவர் காரணமாகி அரசன்) தானே சேறலும், தன்
ஒடு சிவணி ஏனோர் சேறலும்-அவனொடு கூடி ஒழிந்தோர் சேறலும், வேந்தன்
மேற்று-வேந்தன்கண்ணது.

பகை யென்றது மேனின்ற அதிகாரத்தான் உபத்துணர்ந்து கொள்ளக்கிடந்தது.
‘தானே’ என்பதன் ஏகாரம் பிரிநிலை; பட்டையை யொழிய என்றவாறு. போரைக்
குறித்துப் பிரிதலும் அரசர்க்கு உரித்தென்று கொள்க. இதனுள் அரசன் தலைமகனா
யுழிப் பகைதணிவினைப்பிரிவு எனவும், அவனொடு சிவணி ஏனோர் தலைவராயுழி வேந்
தற்குற்றுழிப்பிரிவு எனவும் இதனை இருவகையாகக் கொள்க. [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

௩௮. மேலிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த வெண்பொருண் முடியவும் பிரிவே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை நிமித்தமுமன்றி வருவன உணர்த்துதல் முத
லிற்று.

இன்:—[மேலிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய-நால்வகை நிலத்தினும் மேலிய சிறப்
பையுடைய மக்களையல்லாத தேவரது பூசையும் விழவும் முதலாயினவும், முல்லை
முதலாக சொல்லிய-முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின்
மக்களும், முறையால் பிழைத்தது பிழையாத ஆகல் வேண்டியும்-முறைமையில் தப்பிய
வழி தப்பாது அறம் நிறுத்தல் காரணமாகவும், இழைத்த ஒண்பொருண் முடியவும்
பிரிவு-செய்யப்பட்ட ஒன்றிய பொருள் ஆக்குதல் காரணமாகவும் பிரிவு உளதாம்.]

மேலிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய என்பது நால்வகை நிலத்தினும் மேலிய சிறப்
பையுடைய மக்களையல்லாத தேவரது படிமையவாகிய பொருள்கள் என்றவாறு.
முல்லை முதலாச் சொல்லிய என்பது முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்
லிய நிலத்தின் மக்கள் என்றவாறு. முறையால் பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டி
யும் பிரிவே என்பது மேற்சொல்லப்பட்டன முறைமையில் தப்பியவழித் தப்பாது அறம்
நிறுத்தற்பொருட்டும் பிரிவுளதாம் என்றவாறு. இழைத்த ஒண்பொருண் முடியவும்
பிரிவே என்பது செய்யப்பட்ட பொருள் முடியவேண்டியும் பிரிவு உளதாம் என்ற
வாறு.

[இதன் பொழிப்பு, தேவரது பூசை முதலாயினவும் மக்களும் முறைமை தப்பிய
வழி தப்பாது அறம் நிறுத்தல் காரணமாகவும், பொருளாக்குதல் காரணமாகவும் பிரிவு
உளதாம் என்றவாறு.]

காவல், பொருட்பிரிவு எனப் பிறதூலகத்து ஓதப்பட்ட இருவகைப்பிரிவும் ஈண்டு
ஓதப்பட்டதென்று கொள்க. ‘மேலிய’ என்பது ‘மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்,
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்’ [அகத்-௮] என்பதனால் நால்வகை நிலத்தினும்
மேலிய எனப் பொருளாயிற்று. ‘சிறப்பினேனோர்’ என்றதனால் சிறப்புகடையார் மக்க
ளும் தேவரு மாகலின், மக்களல்லாதாரே தேவர் என்று பொருளாயிற்று. ‘படிமை’

என்பது ப்ரதிமா என்னும் வடமொழித்திரிபு. அது தேவர்க்கு ஒப்புமையாக நிலத்தின் சண் செய்து அமைத்த தேவர்மேல் வந்தது. அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின.

‘முல்லை முதலாச் சொல்லிய’ என்பது “பிறந்தவழிக்கூறல்” [சொல்-ககச] என்னும் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்தின்மக்களை நோக்கிற்று. ‘பிரிவு’ என்பதனை, பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவுளதாம், இழைத்த வொண்பொருண் முடிபுவும் பிரிவுளதாம் என இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. ஆம் என்பது எஞ்சிநின்றது.

தேவர் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்குச் செய்யுள்:—

“அரம்போ முவ்வளை தோணிலை நெுகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
ஈர்க்கா முன்ன வரும்புமுதி ரீங்கை
ஆலி யன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத்
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப் பைங்கட் பாவடிச் சுயவாய்க்
கடாஅ மாரிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் திழிதரப்
புனிபட நின்ற பாளூட் கங்குல்
தமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய விலைத்தி முரணில் காலைக்
கைதொழு மரபிற் கடவுள் சான்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வலவரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகான் முன்னிலைச் செல்லார்
குடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
ஒன்பது குடையும் நன்பக லொழித்த
பீடின் மன்னர் போல
ஒடுவை மன்னால் வாடை நீ யெமக்கே” [அகம்-கஉச] எனவரும்.

சேரன் செங்குட்டுவனார் கண்ணகியைக் கடவுள்மக்கலம் செய்ததற்குப் பிரிந்த பிரிவு சிலப்பதிகாரத்திற் கண்டுக்கொள்க. இத்துணையும் பிரிவு அறுவகைப்படும் என்றவாறாயிற்று. அஃதேல் பரத்தையிற் பிரிவு என்பதோ எனின், அது நிலம் பெயர்ந்து உறையாமையானும், இவைபோற் சிறக்காமையானும், அறமுறைமை செய்யப் பிரிதலும் பொருள்காரணமாகப் பிரிதலுமின்றிப் பிரிதலினாலும், கற்பியலுள் கூறப்படும் என்க. ஈண்டும் சிறுபான்மை கூறுப. (௩௨)

௩௩. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே.

இது, நிறுத்த முறையானே அறம்காரணமாகப் பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இன்:—மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்து—மேலோராகிய தேவரது முறைமையை நிறுத்தற்குப் பிரியும்பிரியு நான்குவருணத்தார்க்கும் உரித்து. [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

௩௨. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இது, காவற்பகுதியாகிய முறைசெய்வித்தற்கு உரியமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—மன்னர் பாங்கின்-மன்னர்க்குரிய பக்கத்திற்கு, பின்னோ ஆகுப-(அவ் வாறு முறை செய்தற்கு. அரசன் தான் சேரல் வேண்டாமையின், அதற்குரியாராய் அவனது ஏவல் வழி வரும்) வணிகரும் வேளாளரும் உரியர் ஆகுப.

மன்னர்க்குரிய பக்கமாவது காவல்; அஃதாவது நெறியின் ஒழுங்காதாரை நெறியின் ஒழுகப் பண்ணுதல். (௩௨)

௩௩. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னுன.

இது, வணிகர்க்கு உரியதோர் பிரியு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—உயர்ந்தோர்க்கு-மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட பின்னோராகிய இருவகையோரி லும் உயர்ந்தோராகிய வணிகர்க்கு, ஒத்தினுன உரிய-ஒதுதல் மிகுந்தமாகப் பிரிதலும் உரித்து.

ஒத்துப் பலவாதலின் 'உரிய' என்றார். ஈண்டு ஒத்து என்பது வேதம்; அது நால்வகை வருணத்தினும் மூவர்க்கு உரித் தென்பது இத்துணையெனக் கூறப்பட்டது.

௩௪. வேந்தனின யியற்கை வேந்த னொரீஇய

ஏனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே.

இது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரியதோர் பிரியு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—வேந்த னின யியற்கை-வேந்தனது லீன யியற்கையாகிய தூது, வேந்தன் ஓரீஇய ஏனோர் மருங்கினும்-வேந்தனை ஒழிந்த வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும், எய்து இடன் உடைத்து-ஆகுமிடன் உடைத்து.

வேந்தனது லீன-வேந்தற்குரிய லீன 'இடனுடைத்து' என்றதனான் அவர் தூதாங்காலம் அமைச்ச ராகியவழியே நிகழும் என்றகொள்க. [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

௩௫. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

இதுவும் அது.

இன்:—பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்து-பொருள்வயிற் பிரிவும் மேற்சொல்லப்பட்ட வணிகர் வேளாளரிடத்தில் உரியதாகும். [ஏகாரம் ஈற்றகை.] ()

௩௬. உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான.

இஃது, அந்தணர் பொருட் குப் பிரியுந்தின் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத்தான்-உயர்ந்தோராகிய அந்தணர் பொருள்வயிற் பிரியுங்காலத்து ஒழுக்கத்தானே பிரிப.

இதனார் சொல்லியது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் வாணிகம் முதலாயின பொருணியித்தம் ஆகியவாறுபோல, அந்தணர்க்கு இவை பொருணியித்தம் ஆகா என்

பதனும், அவர்க்கு இபற்கையொழுக்கமாகிய ஆசாரமும், செயற்கையொழுக்கமாகிய கல்வியுமே பொருட்டுக்காரணமாம் என்பதனும் கண்டவாறு. [ஈற்றகரம் சாரியை.] ௩௬

௩௭. முந்நீர் வழக்க மகடேஉவோ டில்லை.

இதனும், பொருள்வயிற் பிரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—முந்நீர் வழக்கம் மகடேஉவோடு இல்லை—(ஈண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட பிரிவு காலிற் பிரிவும் கலத்திற் பிரிவும் என இருவகைப்படும்; அவற்றுள்) கலத்திற் பிரிவு தலை மகளுடன் இல்லை.

எனவே, காலிற் பிரிவு தலைமகளை உடன் கொண்டு பிரியவும்பெறும் என்றவாரும். கலத்திற் பிரிவு.

தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்குச் செய்யுள்:—

“உலகுநினர் தன்ன வருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ
இரவு மெல்லையு மசைவின் ருதி
விரைசெல வியற்கை வங்கு ழாட்டக்
கோடுயர் தினிமண லகன் றுறை நீகான்
மாட வொன்னெரி மருங்கறிந் தொய்ய
ஆன்வினை புரிந்த காதலர் னான்பல
கழியா மையி னழிபட ரகல
வருவர் மன்னாற் றேழி தண்பனைப்
பொருடின் லைப்பி னம்ம ராங்கட்
கருவினை முரணிய தண்புத்த் பகன் றைப்
பெருவன மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதழை மூதிலைக் கொடிநிறை தூங்க
அறனின் றலைக்கு மாளுவாடை
கடிமனை மாடத்துக் சங்குல் வீசத்
திருந்திழை நெருங்கித்து பெருங்கவின் சாஅய
நிரைவனை யூருத் தோனென
உரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே” [அகம்-௨௫௪]

எனவரும். காலிற் பிரிவுக்கு உதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

(௩௭)

௩௮. எத்திணை மருங்கினு மகடேஉ மடன்மேற்

பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இத்துணையும் பாலைக்குறித்தாகிய பிரிவிலக்கணம் கூறினார்; இது கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரிய இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—எ திணை மருங்கினும்—எல்லாக் குலத்தினிடத்தினும், மகடேஉ மடல்மேல் (இல்லை)—பெண்பால் மடலேறுதல் இல்லை; பொற்புடை நெறிமை இன்மையான்—பொலிவுபெறு நெறிமை இல்லாமையான்.

‘மடன்மேல்’ என்பது மடலேறுதல் என்னும் பொருள் குறித்தது. இல்லை என்பது மேலைக் கூக்காக்கினின் ன கக்கரைக்கப்பட்டது. ‘பொற்புடை நெறிமை’ என்பது

பெண்பாற்கு இன்றியமையாத நானம் முதலாயின. மகடே மடலேறுதல் இல்லை எனவே ஆடே மடலேறுதல் உண்டு என்பது பெற்றும். இது புண்பாவிரக்கமாகிய கைக்கிளைக்கும், “தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிநன்” [அகத்-ஞக] ஆகிய பெருந்திணைக்கும் உரித்தாகியவாறு கண்டுகொள்க. [சுற்றகரம் சாரியை.] (௩௮)

௩௯. தன்னு மவனு மவனாஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வம்
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றொடு விளக்கிந்
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியு மவ்வழி புரிய.

இது, மேற்கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினுள் [அகத்-௩௯] துறைப்பிரிதலாகிய உடன்போக்கில் நிகழ்ந்த நற்றாய்மாட்டு எளதாய கிளவி உணர்த்துதல் முதலிற்று.

தன்னும்அவனும் அவளும் சுட்டியென்பது, தன்னையும் தலைமையையும் தலைமையையும் குறித்து என்றவாறு. மன்னுநிமித்தமாகவது, ஆட்சிபெற்ற நிமித்தம்; அது பல்லி முதலாயினவாம். மொழிப்பொருளாவது, பிறர் தம்முன் கூறும் மொழிப்பொருளை நிமித்தமாகக் கோடல்; அதனை நற்சொல் என்ப. தெய்வம் என்பது, உலகினுள்வாழும் இயக்கர் முதலாயினர் ஆவேசித்துக் கூறும் சொல். நன்மை தீமை அச்சம் என்பது, தனக்கும் அவர்க்கும் உளதாகிய நன்மையும் தீமையும் அச்சமும் என்றவாறு. சார்தல் என்பது, அவர் தன்னை வந்து சார்தல். என்று என்பது இடைச்சொல். அன்னபிறவும் என்பது, அத்தன்மைப பிறவும் என்றவாறு. அவற்றொடு தொகைஇ என்பது, மேற்சொல்லப்பட்ட நிமித்தம் முதலாயினவற்றோடு கூட்டி என்றவாறு. அவ்வழியாகிய கிளவியும் உரிய என்பது, அவ்விடத்தாகும் கூற்றும் உரிய என்றவாறு.

இ-ள்:-[போகிய திறத்து நற்றாய் தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி-தலைமகள் உடன் போகியவழி நற்றாய் தன்னையும் அவனையும் அவளையும் சுட்டி, மன்னும் நிமித்தம்-நிலை பெற்ற நிமித்தம், மொழிப்பொருள் தெய்வம் அவற்றொடு-மொழிப்பொருள் தெய்வம் என்பனவற்றொடு, நன்மை தீமை அச்சம் சார்தல்-தனக்கும் அவர்க்கும் உளதாகிய நன்மை தீமை அச்சம் சார்தல் என்பனவும், அன்னபிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ-அத்தன்மைய பிறவும் அவற்றோடு கூட்டி, முன்னிய காலம் மூன்றொடு விளக்கி-குறித்த காலம் மூன்றும் ஒருங்குதோற்றவித்து, தோழி தேஎத்தும் கண்டோர்பாங்கினும் புலம்பலும்-தோழிமாட்டும் கண்டோர்மாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய-அவ்வழி நிகழும் கூற்றும் உரிய.]

“போகிய திறத்து நற்றாய்” என்றதனை முன்னே கூட்டுக “அவற்றொடு” என்பதனைத் தெய்வம் என்பதனோடும் கூட்டுக. முன்னியகாலம் மூன்றுடன் விளக்குதலாவது, முன்பு இத்தன்மையனாயினுள்; இப்பொழுது இத்தன்மையனாகாநின்றன; மேல் இன்னனாகுவன் என மூன்றுகாலமும் ஒருங்கு தோற்றவித்துப் புலம்புதல், அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் என மொழிமாற்றுக. அவற்றிற்குச் சில உதாரணங்கள்:—

“தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவன் போலத் தனருங்கா—ருழாது
கல்லத ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் னடை” [ஐந்திணை ஐம்பது-௩௭]

என்பது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவன்றுரைத்தது.

“மறுவி றாவிச் சிறுகரும் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிணையோ டாரப்
பச்சுன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின் விறல்வேற் காணையோ
டஞ்சி லோதியை வாக்கரைத் தீமே” [ஐங்குறு-௩௯]

என்பது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக் காகத்திற்குப் பராய்க் கடன் உரைத்தது.

“வேறாக நின்னை வினவுவேன் நெய்வத்தாற்
கூறயோ கூறுங் குணத்தினனாய்—வேறாக
என்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெல்வணியைத்
தன்மனைக்கே புய்க்குமோ தான்” [திணைமாலை நூற்-௯0]

என்பது நற்றாய் தலைமகளின் உடன்போக் கெண்ணிப் பழமத்தான வினாடியது.

பிறவும் அன்ன. “ஈன்றவன் புலம்பலும்” என்ற உம்மையால், செவிலி புலம்பலும் கொள்ளப்படும். உதாரணம்:—

“பெயர்த்தனென் முயங்கயான் வியர்த்தனெ னென்றனை
இனியறிந் தேனது துனியா ருதலே
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியிவ்
வேங்கையுங் கார்தஞ் காறி
ஆம்பன் மலரினும் தான் நண் ணியனே” [குறுச்-௮௪]

என்பது உடன்போக்கிய செவிலி கவன்றுரைத்தது.

“என்னு முள்ளினன் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சனைத் தேற்றிய வஞ்சினக் காணையோ
டழுங்கன் மூதா ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறத்தவென்மகனே.” [ஐங்குறு-௩௯௨]

என்பது தலைமகள் கொடுமைநினைந்து கூறியது.

“ஈன்றுபுறத் தந்த வெம்மு முன்னான்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாழுடைக் கழிகை
நுழைநுதி நெடுவேற் குறம்படை மழவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லரண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிபடத்
தொப்பிக் கன்னொடு துருஉப்பலி கொடுக்கும்

போக்கருங் கவலைய புலவுநா நருஞ்சூர்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னளைஇத்தன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக் தில்ல
துஞ்சா முழுவீற் கோவற் கோமான்
நெடுந்தேர்ச் காரி கொடுக்கான் முன் றுறைப்
பெண்ணையம் பேர்யாற்று றுண்ணறல் கடுக்கும்
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேளத் தாற்றிய துணையே” [அகம்-௩௮]
என்பது செவிலி தெய்வம் பராஅயது. பிறவும் அன்ன.

சுய. ஏமப் பேருர்ச் சேரியுஞ் சுரத்தூர்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இது, தலைமகள் உடன்போகியவழிச் செவிலிக்கு உரியதோர் திறன் உணர்த்துதல்
றுதலிற்று.

இன் :—ஏமம் பேர் ஊர் சேரியும்-ஏமம்பொருந்திய பெரிய ஊரகத்துச் சேரியின்
கண்ணும், சுரத்தும்-ஊரினின்றும் நீங்கிய சுரத்தின் கண்ணும், தாமே செல்லும் தாய
ரும் உளர்-தாமே செல்லுந் தாயரும் உளர்.

“தாமே செல்லுந் தாயர்” என்பதனால் செவிலி என்பது பெற்றும். ‘தாயரும்’
என்றதனால் கைத்தாயர் பலர் என்று கொள்ளப்படும். அவ்வழிச் சேரியோரை வினா
தலும், சுரத்திற் கண்டோரை வினாதலும் உளவாம். சேரியிற் பிரிதலும் பாலையாரு
மோ எனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தினால் விளங்கும். [சுற்றேகாரம் அகை.]

சேரியோரை வினாஅயதந்திச் செய்யுள் :—

“இதுவென் பாவைக் கினியன் பாவை
இதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி
இதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென்
றலம்வரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்றுதல்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி
நீங்கின் னோவென் பூங்க ணேனே” [ஐங்குறு-௩௭]

எனவரும்.

சுரத்திடை வினாஅயதந்திச் செய்யுள் :—

“எறித்தரு கதிர் தாங்கி யேந்திய ருடைநீழல்
உறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான் ற முக்கோலும்
கெறிப்படச் சுவலசைஇ வேரோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொணரடை யந்தணிர்
வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
என்மக னொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முனே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சியர்
அண்ண றிருவரைக் காணிரோ பெரும” [அகம்-௩௯]

“செய்வினை பொலிந்த செநிகழ் னேன் றுள்
மைமணற் காணையொடு பைய வியலிப்
பாவை யன்னவென் னாய்தொடி மடந்தை
சென்ற னென்றி ரைய
ஒன்றின வோவாவ ளஞ்சிலம் படிபே.” (ஐங்குறு-௩௮௯)

என வருவதும் அது.

“காலே பரிசுப் பினவென் கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே
அகலிரு விசும்பின் மீனினும்
பலரே மன்றலிவ் வுலகத்துப் பிறரே” [குறுள்-௪௪]

என வருவது, சுரத்திடை வினாயது நிகழ்ந்தபின்னர்க் கூறியது (சல்)

சக. அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே.

இதுவும், பாலைக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—அயலோராயினும்—(சேரியினும் சுரத்தினும் பிரிதலன்றித்) தமது மனையற
கண் பிரிந்தாராயினும், அகற்சிமேற்றே-பிரிவின்கண்ணதே.

எனவே, ஓர் ஊரகத்து மனையறக்கண்ணும் பரத்தையிற்பிரிவு பாலையாம் என
பதனும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படும். (சக)

சஉ. தலைவரு விழும் நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழும்மும்
வாய்மையும் பொய்ம்மைபுங் கண்டோற் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழந்தோரை
அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடின
ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது, பிரிவின்கண் தோழிக்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—தலைவரு விழும்.....தோழிமேன-தலைவரு விழும் நிலையெடுத் துரைத்
தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன தோழிமாட்டுப் பொருந்தித் தோன்றும்.

தலைவரும் விழும்நிலை எடுத்துரைத்தலாவது பின்பு வரும் நோய்நிலையை எடுத்த
துக் கூறுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தான் மாநிரை
மாஅல் யாணையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர்ப் பட்ட வாறுமயன் கருஞ்சுரம்
இறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாறுமக்குச்
சிறத்தன மாத லறிந்தனி ராயின்

கீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலின்
 ஆள்வினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதைக்
 கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிசுவ
 நாளும் கொண்மீன் தகைத்தலுந் தகைமே;
 கல்லெனக் கலின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபிற்
 புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ;
 ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
 பாழ்பட்ட முகத்தொடு பைதல்கொண் டமைவாளோ;
 ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையுள்
 நீர்நீத்த மலர்போல நீரீப்பின் வாழ்வாளோ;
 எனவாங்கு;
 பொய்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தீர் கைலிட்
 டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீசெல்வ

தந்நாள் கொண் டுறக்குமிவ னரும்பெற லுயிரே” (கலி பாலை-ச)
 எனவரும். இதனுள் “யாம் நமக்குச் சிறந்தனமாத லறிந்தனிராயின்” என்றமை
 யாலும், “பொய்ந் நல்கல் புரிந்தனை” என்றமையாலும் வரைவதன்முன்பென்று
 கொள்ளப்படும். இவள் இறந்துபடும் என்றமைப்பால் உடன்கொண்டுபோவது சூறிப்பு.

போக்கற்கண்ணும் என்பது ‘உடன்கொண்டு பெயர்’ என்று கூறுதற்கண்ணும்
 என்றவாறு.

உதாரணம்:—“மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப
 வரையோன் கருஞ்சுரந் தாரிடைச் செல்வோர்
 சுரையம்பு மூழ்ச்ச் சுருங்கிப் புரையோர்;தம்
 உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குச்
 தண்ணீர் பெருஅத் தடியாற் தருந்துயர்
 கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றால்
 என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறல்
 நின்னீர் வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையும்
 அன்பரச் சூழாதே யாற்றிடை நம்மொடு
 துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல
 தின்பமு முண்டோ வெமக்கு” [கலி-பாலை-இ]

எனவரும்.

விடுத்தற்கண்ணும் என்பது தலைமகள் உடன்போக் கொருப்பட்டமை தலைமகனாக்
 குக் கூறி அவளை விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“உன்னன் கொள்கையொ டென்கரந் துறையும்
 அன்னை சொல்லு முய்க வென்ன துடம்
 ஈரஞ் சேரா வியல்பில் பொய்மொழிச்
 சேரியம் பெண்டிர் கவ்வையு மொழிக
 நாடுக ணகற்றிய வுதியஞ் சேரந்
 பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
 உவலினி வாழி தோழி யவரோ

பொம்ம லோதி ஸம்மொ டொராங்குச்
செலவயர்க் தனரா லின்றே பரத்தெழு
மலைதொறு மால்கழை யிசைத்த நால்வாய்
கூரெரி மீன்கொன் பர தவர் கொடுத்தியில்
நளிகடர் வான்சேய் புணரியிசைக் கண்டாங்கு
மேவரத் தோன்றும் யாவுயர் நனத்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறி
காடுமீக் கூறுங் கோடேக் தொருத்தல்
ஆறுகடி கொன்ற மருஞ்சுரம் பணைத்தோன்
நாறைங் கூத்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிரையித முண்கண் மகளிர்க்
கரிய வாலென வருங்கிண செலவே” [அகம்-கடு]
எனவரும். இஃது உடன்போக்கு நயப்பித்தது.

“வேலும் வினங்கின் வினையரு மியன்றனர்
தாருத் ததைபின் தழையுத் தொடுத்தன
நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇய வுலவை யிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மரணே நறுமலர்
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
தேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமும்
நனிநன் றுகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போதுவத் தன்றூற் றாதே நீயும்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொல்
நயத்தனை கேண்மோ நெஞ்சு மாக்குவி
தெற்றி யுலரினும் வயலை வாடினும்
கொச்சி மென்சினை வணர்ருரல் சாயினும்
நின்னினு மடவ ணணிநீ நயத்த
அன்னை யல்ல ஞங்கிளின் னையர்
புனிமருள் செம்ம னோக்கி
வலிமா வின்னுந் தோய்கநின் முலையே” [அகம்-உடுக]
எனவரும். இது விடுத்தவழிக் கூறியது.

நீக்கலின் வத்த தம்முறு விழாமும் என்பது, தமரை நீக்குதலால் தமக்குற்ற நோ
யின்கண்ணும் அன்றவாறு.

உதாரணம்:—“வினம்பழங் கமழும் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசத் தின்ற தேய்கான் மத்த
நெய்தொரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கூர்த்து தன்கால்
அரியமை சிலம்பு கழிஇப் பன்மாண்

வரிப்பூனை பந்தொடு வைஇய செல்வோன்
இவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
அனியரோ வனியரென் னாயத் தோரென
நும்மொடு வரவுதா னயரவுந்

தன்வரைத் தன்றியுந் கலுழந்தன கண்ணே [நற்-௧௨]

எனவரும். இஃது உடன்போக்குத் தவிர்த்தற்பொருட்டுக் கூறியது.

இன்னும் “சீக்கலின் வந்த தம்முற விழுமம்” என்றதனால் தலைமகளுக்குக் கூறிய வும் கொள்க.

உதாரணம்:—“நானு நானு மான்வினை யழுங்க

இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென

ஒண்பொருட் ககல்வாநம் காதலர்

கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே” [சிறுபாடகம்]

எனவரும்.

வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோற் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த் துக்கொளினும் என்பது, மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் காணப்பட்ட அவனைச் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கி மீட்டுக்கொள்ளுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி

சர்நறுந் கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்தல்

ஆறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து

பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னும்

அருளில் சொல்லு நீசொல் வினையே

நன்னர் நறுநுத னயந்தெமை நீவி

நின்னிற் பிரியலே னஞ்சலோம் பென்னும்

நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தினையே

அவற்றுள்,

யாவோ வாயின மாஅன் மகனே

கிழவ ரின்னோ ரென்னாது பொருடான்

பழவினை மருங்கிற் பெயர்ப்பெயர் புறையும்

அன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்

றிமைப்புவரை வாழாண் மடவோன்

அனுமக்கலின் கொண்ட தோளினை மறந்தே” [கலி-பாலை-௨௦]

எனவரும். இது தலைமகனைச் சுட்டிக் கூறியது. தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த் துக்கொண்டதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழந்தோனை அழித்தது களைபென மொழிந் தது கூறி வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தொடு என்றிவை அல்லாம் இயல்புற நாமுன் ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன என்பது, தலைமகன் பிரிதலால் வந்துற்ற நோய் மிகவும் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலங்கியோனை அழித்தது களைதல் வேண்டுமெனத் தலைமகன் சொன்ன மாற்றத்தைக் கூறி வன்புறையின்பொருட்டு நெருங்கிவந்ததன் திறத்தொடு இத்தன்மைய வெல்லாம் இயல்புற ஆராயின் தலைமகனொடு பொருத்தித் தோன்றும் தோழிமேலன என்றவாறு.

“ஒன்றித் தோன்றும் தோழி” என்றதனால் தோழிமார் பலருள்ளும் இன்றியமையாதான் என்றகொள்க.

“தோழிதானே செவிலி மகனே” [களவியல்-௩௫] என்றதனால், அவன் செவிலிமகன் என்று கொள்ளப்படும்.

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குதலாவது, தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தலாம்.

“அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணுரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநக் காதலர்
வருவார்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி
அடிதாக்கு மளவின்றி யடூவன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்ற ரக்காட்டுள்
துடியடிச் சயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவு முரைத்தனரே”

எனவும்,

“இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலுநீந்த வுலவையாற்
றுன்புறாஉம் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
அன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே”

எனவும்,

“கன்யிசை வேய்வாடக் கணைநிர் தெறுதலாற்
றுன்னருஉம் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
இன்னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே”

எனவும் அவன் மொழிந்தது கூறி,

“எனவாங்கு;
இணைநலமுடைய கானஞ் சென்றோர்
புணைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாமொ விடனே” [கலி-பாலை-௧௧]

என வற்புறுத்தியவாறு கண்டுகொள்க.

“என்றிவையெல்லா மியல்புநாடின” என்றதனால், பருவம் வந்தது எனவும் பருவம் அன்று எனவும் வருவன கொள்க.

“வல்வருவர் காணும் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வச் சிறுர்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவனக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றாவி பாய்த்தித்
திவனக்கான் றிட்டன தேர்ந்தது” [திணைமாலை-தாழ்-௧௧]

இது பருவம் வந்தது என்றது.

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணை சூழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.” [குறந்-௧௧]

இது பருவம் அன்று என்றது.

இன்னும் “என்றிவை யெல்லாம்” என்றதனால், பிரியுங்காலத்துத் தலைமகட்டு உணர்ந்துகின்றேன் எனத் தலைமகற்கு உரைத்தலும், தலைமகட்டு அவர் பிரியார் எனக்கூறுதலும் கொள்க.

“முனவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
இளமா வெயிற்றிக்கு நின்னிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வென்வேற் காண விரையா தீமே.” [ஐங்குறு-௩௧௪]

இது விலக்கிற்று.

“வினங்கிழாஅய் செல்வாரோ வல்ல ரழற்பட்
டசைந்த பிடியை யெழிற்களிற்று
கற்றடைச் செற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சரம்.”

இது தலைமகட்டுக் கூறியது.

சா. பொழுது மாறு முட்டுவரத் தோன்றி
வழுவி னுகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்புஞ் செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாப்பிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேப்பிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

இது, கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—பொழுதும் ஆறும் உட்டுவரத் தோன்றி வழுவின ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார்பும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும் அன்பது, காலமும் நெறியும் அச்சம் வருமாறு தோன்றி வழுவுதலினுகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது அணிமையும் செல்லும் தேயத்தின் சேய்மையும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய பக்கத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“எம்மூ ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேந்தனை சேன்மோ பூத்தார் மார்பு
இளைபண் மெல்லியன் மடத்தை
அரிய சேய பெருங்க லாதே” எனவரும்.

புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும் என்பது, புணர்ந்து செல்கின்றோர்பக்கத்து விரும்பின நெஞ்சத்தொடு மனன் அழிந்து எதிர்மொழி கூறி விடுத்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்:— “அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவ லீந்தி னுலவை யங்காட்
டாறு சென்மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய
வல்வியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரனோக்கு மிண்டிவ ரீங்கைய சுரனே
வையெயிற் றையண் மடத்தை முன்னுற்
றெல்லிடை நீங்கு மினையோ னுன்னங்
காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுந் கொடிதே” [சுற்-௨]

எனவரும்.

ஆங்கு அத் தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும் என்பது, ஆண்டுப் பின்சென்ற அச்செவிலித்தாயது நிலைமையைக்கண்டு போகாமல் தடுத்தற்கண்ணும் போகவிடுத்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:— “அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்
றிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென்
றெண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவனே
இன்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கன் மலையிறம் தோனே” [ஐங்குறு-௩௮௭]

எனவரும். இது செவிலி வினாஅயவழிக் கூறியது.

“பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புகெழு சிறடி சிலப்ப
இலங்குவேற் காணையோ டிறந்தனன் சுரனே.”

இது தடுத்தற்கண் வந்தது.

“நெருப்பவிர் கணலி யுருப்புச்சினற் தணியக்
கருங்கால் யாத்துவிரிநிழ லிரீஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடத்தையொடு
வென்மேல் விடலை முன்னிய சுரனே.” [ஐங்குறு-௩௮௮]

இது விடுத்தற்கண் வந்தது.

சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும் என்பது, சேய்மைக்கண் அகன்றோர் செல்லுதற்கண்ணும் வரவின் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:— “விலலோன் காலன கழலே தொடியோன்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்

யார்கொ ளளியர் தாமே யாரியர்
கயிராடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றெரலிக்கும்
வேய்பயி வழுவ முன்னி யோரே” [குறம்-௭]

எனவரும்.

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப என்பது, இவ்விவ்விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற் காணப்பட்ட தென்ப என்றவாறு. (சக)

சச. ஒன்றாகத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்களு ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
அப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானும்
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய தினிவு முடைமைய தயர்ச்சியும்
அன்பின் தகலமு மகற்சிய தருமையும்
ஒன்றப் பொருள்வயி னுக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
தேயிங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
துதிடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற் பாங்கி னான்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பிரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
மொரத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவின்கண் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இன் :—ஒன்றாகத் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும் ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும் என்பது, வரைவு உடன்படாத தமர்களினும் பருவத்தின்கண்ணும் சுரத்தின்கண்ணும் பொருந்திய சொல்லொடு தலைமகனை உடன்கொண்டு போகத்தனியினும் விடுத்தப்போகினும் கிழவோர்க்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘உரைத்திற நாட்டம் உனவாம் கிழவோற்கு’ என்பதை ஏனைய பகுதிக்கும் ஒட்டுக.

வலித்தந்திச் செய்யுள் :—

“ஆறுசெல் வருத்தஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினையீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தான்வர றுணர்த்த விவளினு மிவளுடன்
வேப்பயி லழுவு முவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே”

எனவும்,

“வேட்டச் செந்நாய் கிணத்தான் மிச்சில்
குளவி மொய்த்த வழுதற் சின்னீர்
வணையுடைக் கைய னெம்மோடு னெனிய
வருகதில் லம்ம தானே
அளரியனோ வளியனென் னெஞ்சமார் தோனே” [குறம்-௩௧]

எனவும் வரும்.

அவ்வழி இடைச்சுரத்திற் கூறியதந்திச் செய்யுள் :—

“அழிவில் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்டண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தம் தீர யாழநின்
நலமென் புணர்த்தோ னெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பும் புன்டி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட தைஇ
வருந்தா தேருமதி வாலெயிற் ரோயே
மாகனை கொழுதி மகிழ்வுயி லாஹு
நறுத்தண் பொழில் காணங்
குறம்ப லுர யாஞ்செல்லு மாநே [சுற்-௬]

எனவரும்.

விடுத்தந்திச் செய்யுள் :—

“இரும்புலிக் கிரித்த கருங்கட் செந்நாரு
காட்டலிர் கடைஞரல் கேட்டொறும் வெருஉம்
ஆநிலைப் புள்ளி யல்க நம்மொடு
மானுண் கண்ணியும் வருமெனின்
வாரா ராயரோ பெருங்க லாதே”

எனவரும். இஃது உடன் கொண்டு பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

“கிளிபுரை கிணலியா யெம்மொடு நீவரித்
தளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி கவின்வாட
முளியரில் பொத்திய முழங்குழ லிடைபோழ்த்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லவோ” [சுற்-௬௩-௬௪]

என்பது தலைவிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

இடைச்சரம் மருங்கின் அவன் தமர் எய்திக் கடைக்கொண்டு பெயர்தலில் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கெளவை உளப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும் என்பது, தலைமகள் செல்கின்ற இடைச்சரத்திடைத் தலைமகள் தமர் எய்தி மீட்டுக் கொண்டு பெயர்தல் மரபாதலின் அங்ஙனம் பெயர்வர் எனக் கலங்கி வருத்தமுற்றுக் கற்பொடு புணர்ந்த அவர் உளப்பட அப்பகுதிப்பட்ட உடன்போக்கின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவ்வழி, வருவரெனக்கூறலும் வந்தவழிக்கூறலும் உளவாம்.

உதாரணம்:—“ வினையமை பாவையி னியலி நுத்தை

மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற்

றலைகாட் செநிரிய தன்பெய லெழிலி

யணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த

கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுந் கொண்டும்

நீவினை யாடுக சிறிதே யானே

மழகளி றுரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை

மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருத்தி

அமர்வரி னஞ்சேன் பெயர்க்குவன்

நுமர்வரின் மறைகுறென் மாஅ யோனே.” [சுரு-கூஉ]

இது வருவர் என ஐயுற்றுக்கூறியது. ‘கற்பொடு புணர்ந்த கெளவை’க்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நானது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தானான் பக்கமும் தருதியது அமை தியும் இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற் சியது அருமையும் ஒன்றிப் பொருள்வரின் ஊக்கிய பாலினும் என்பது, நானது சின்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டினையும் பொருந்தாத பொருட்கண் ஊக்கிய பக்கத்தி னும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘ஒன்றி’ என்னும் பெயரெச்சம் ‘பால்’ என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது. அது ‘பொருள்வரி ஊக்கிய பால்’ என அடையடுத்து சின்றது.

நானது சின்மையை ஒன்றிமையாவது, யாக்கை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சி யைப் பொருந்தாமை.

இளமையது அருமையை ஒன்றிமையாவது, பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தானான் பக்கத்தை ஒன்றிமையாவது, முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உண ரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தருதியது அமைதியை ஒன்றிமையாவது, பொருண்மேற் காதல் உணர்ந்தோர்க் குத் தகாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

இன்மையது இளிவை ஒன்றிமையாது, இன்மையான் வரும் இளிவர வினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயர்ச்சியை ஒன்றிமையாவது, பொருள் உடையார்க்கு அமைவு வேண்டுமன்றே, அவ்வமைவினைப் பொருந்தாமை: அஃதாவது மென்மேலும் ஆசை செலுத்ததல்.

அன்பினது அகலத்தை ஒன்றாமையாவது, நெற்தார்மாட்டுச் செல்லும் அன்பினைப் பொருந்தாமை.

அகற்சியது அருமையை ஒன்றாமையாவது, பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை.

பொருள் தேடுவார் இத்தன்மைய ராதல் வேண்டுமென ஒருவாற்றான் அதற்கு இலக்கணங் கூறியவாறு.

வாயினும் கையினும் வருத்த பக்கமோடு ஊதியம் கருதிய ஒரு நிறத்தானும் என்பது, வாயான் வருத்த பக்கமோடும் கையான் வருத்த பக்கமோடும் பயன் கருதிய ஒரு கூற்றானும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

வாயான் வருத்த பக்கமாவது-ஒதுதல். கையான் வருத்த பக்கமாவது-பிடைக்கலம் பயிற்றலும் நிற்பக்கற்றலும். ஊதியங் கருதிய ஒருநிறனாவது மேற்சொல்லப்பட்ட பொருள்வயிற் பிரிதலன்றி அறத்திறங் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு. இது, மறுமைக்கண் பயன் தருதலின் 'ஊதியம்' ஆயிற்று.

“அறத்தினுடன் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூக்கில்லை கேடு” [குறள்-௩௨]

என்பதனானும் அறிக.

புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும் என்பது, பிரித்ததனால் வரும் புகழும் பிரியாமையான் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தலைமகன யான் வருந்துணையும் ஆற்றி விருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுதற்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் ஊதியம் கருதிய ஒருநிறத்தானும் வற்புறுத்தல் எனக்கூட்டுக.

உதாரணம்:—

“அறனு மீகையு மன்புந் தினையும்
புகழு மின்புந் தருதலிற் புறம்பெயர்ந்து
தருவது துணிந்தமை பெரிதே
விரிபுந் கோதை விளங்கிழை பொருளே”

எனவரும்.

தூதிடை இட்ட வகையினனும் என்பது, இரு பெரு வேந்தர் இகலியவழிச் சந்து செய்தற்குத் தாதாகிச் செல்லும் வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும்.

ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் என்பது, தனக்குப் பாங்காகித் தோன்றுவார் பக்கத்துப் பிரியும்வழியும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. அதுவும் வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு.

மூன்றன் பகுதியாவன, எல்லவகை வலியினும் தன்வலியும் துணைவலியும் வினைவலியும் என்பன. அவை பகைவர்மாட்டுள்ளன.

மண்டிலத்து அருமையாவது, பகைவர் மண்டிலங் கொண்ட அருமை என்றவாறு.

தோன்றல் சான்ற என்பது, (இவை) மிகுதல் சான்ற என்றவாறு.

மாற்றோர் மேன்மையாவது, மாற்றோரது உயர்ச்சியானும் என்றவாறு. ஆறன் உருபு எஞ்சிவின்றது.

மூன்றன் பகுதியானும் மண்டிலத்தருமையானும் தேன்றல் சான்ற மாற்றோர் எனக் கூட்டுக.

பாசறைப் புலம்பல் என்பது, பாசறைக்கண் தலைமகன் தனிமைபுரைத்தல் என்ற வாறு.

தூதிடை வகையினனும், வேந்தற்கு உற்றுழியினனும், மாற்றோர் மேன்மை யினனும் பாசறைக்கட் புலம்பல் எனக்கூட்டுக. அதாவது, தூதினும் வேந்தற்குற்றுழி யினும் பகைதணிவினயினும் பாசறைக்கட் புலம்பல் உளதாகும் எனக்கொள்க.

உதாரணம்:—

“வேளாப் பார்ப்பான் வானரந் துமித்த
வணிகனைத் தொழித்த கொழுந்தி னன்ன
தனைபிணி யலிழாச் சரிமுகிழ்ப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை துவலின் மலருந்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் றடைநான்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை
விசம்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுதி
மங்குன் மாமழை தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலந் தமிய ணீர்தித்
தன்னூ ரோனே நன்னுதல் யாமே
கழிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொழிபினந்து
நுதிமுக மழுங்கிய மண்ணெவண் கோட்டுச்
சிறுகண் யானே நெடுநா வொண்மணி
கழிபிணிக் கறைத்தோற் பொழிகளை யுதைப்பத்
தழங்குருரன் முரசுமொடு மயங்கும் யாமத்துக்
கழித்துறைச் செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோன்
இரவுத்துயின் மடிந்த தானே
உரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யோமே.” [அகம்-உச]

இது வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் கூற்று.

“வைகுபுலர் விடியல மைபுலம் பரக்கக்
கருனை யலிழந்த ஆழறு முருக்கின்
எரிமருள் பூஞ்சினை யினைச்சித ரார்ப்ப
நெடுநெ லடக்கிய கழனியேர் புருத்துக்
குடுமிக் கட்டிய படப்பையொடு மிளிர
அரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட் டெழுவர்
ஓதைத் தென்விழி புலந்தொறும் பரப்பக்
கோழினை ரெதிரிய மரத்த கணினிக்
காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதின்
காம்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்
கம்பிரி பறியா நலனொடு சிறந்த
நற்றோ னெனிகழ் வருந்தினன் கொல்லோ

மென்சிறை வண்டின் மண்கமழ் பூந்துணர்த்
தாதின் றுவிலை தளிர்வார்த் தன்ன
அங்கலுழ் மாமைக் கிளைஇய
நுண்பஃ நித்தி மாஅ யோனே” [அகம்-சக]

என்பது பகைபிற் பிரியும் தலைமகன் கூற்று. பிறவும் அன்ன. இவ்வாறு வருவன குறித்த பருவம் பிழைத்துழி என்று கொள்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும் என்பது, வினை முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பப்பட்ட வினைத்திறத்தினது வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அது பாசறைக்கட் கூறலும், மீண்டு இடைச்சுரத்துக் கூறலும் என இரு வகைப்படும். இன்னும், ‘வகை’ என்றதனான் மெஞ்சிற்குக் கூறியனவுங்கொள்க.

உதாரணம் :—

“வந்துவினை முடித்த வேந்தனும் பகைவருந்
தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே
முரண்செறிந் திருந்த சேனையிரண்டும்
ஒன்மென வறைந்தன பணையே நின்றோர்
முன்னியங்க் கூதிர்ப் பின்னிலை யீயா
தூர்க் பாக வொருவினை கழிய
நன்ன னேற்றை மறும்பூ ணத்தி
துன்னருந் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி
பொன்னணி வல்லிற் புன்றுறை யென்றாக்
கன்றவர் குழிஇய வளப்பருந் கட்டுர்ப்
பருந்துபடப் பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்
கண்டது நோனா னாகித் திண்டேர்க்
கணைய நகப்படக் கழுமலந் தந்த
பிணையலந் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி
அழும்பி லன்ன வருஅ யாணர்ப்
பழம்பன் னெல்லின் பல்சூழப் பரவைப்
பொங்கடி கழிகய மண்டிய கடியினைத்
தண்குட வாயி லன்றோன்
பண்புடை யாகத் தின்றயில் பெறவே” [அகம்-சச]

எனவும்,

“கேன்கே தேன்றவுந் கிளைஞ ராரவுந்
கேனல் கேளீர் கெழிஇயின ரொழுகவும்
ஆன்வினைக் கெதிரிய லுக்கமொடு புகல்சிறந்
தாரந் கண்ணி யடுபோர்ச் சோழர்
அறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை யன்ன
பெறலரு நன்கல மெய்தி நாடுஞ்
செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயின்
அரண்பல கடந்த முரண்கொ டாளை
வாடா வேம்பின் வழுதி கூடல்
நானங் காடி நாறு மறுததல்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

நீளிருந் கூந்தன் மாஅ யோனொடு
வரைகுயின் தன்ன வான்றோய் நெடுநகர்
நுரைமுகம் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் வினக்கத்து
நலங்கேழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
முயங்குக்குச் சென்மோ நெஞ்சே வரிநதல்
வயந்திகழ் பிழிதரும் வாய்புரு கடாஅத்து
மீளி முன்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
ஆட்கோட் பிழையா வஞ்சுவரு தடக்கைக்
கடும்பகட் டியாநீன நெடுந்தேர்க் கோதை
திருவமர் வியனகர்க் கருநூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீ ருயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணான் பொருநை மணலினும் பலவே” [அகம்-கக.]

எனவும் வருவன நெஞ்சிற்குக் கூறியன.

“கொல்லினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெசிகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
அப்புறனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச்
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
நிழுதி னன்ன தீம்புழற் றய்வாய்
உழுதுகாண் டேனைய வாகி யார்கழல்
பாலி வானிற் காலொடு பாறித்
தூப்பி னன்ன செங்கோட் டியலின்
நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கும்
அத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறார்க்
கொடுநண் ணோதி மகளி ரோச்சிய
தொடிமா ணுலக்கைத் துண்ணோற் பாணி
நெடுமால் வரைய குடினையோ டிரட்டுந்
குன்றுபின் னொழியப் போகி யூர்த்தாந்து
ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது
துனைபரி தூரக்குந் தஞ்சாச் செலவின்
எம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மாண்
ஓங்குயர் நல்லி லொருகிறை நினைஇப்
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவித்
கன்றுபுரு மாலை நின்றோ ளெய்திக்
கைகலியாச் சென்று கண்டுகையாக் குறுகிப்
பிழக்கை யன்ன பின்னகம் திண்டித்
தொழிக்கை தைவரத் தோய்த்தன்று கொல்லோ
நானொடு மிடைத்த கற்பின் வாணுதல்
அத்திம் கிளவிக் குறுமகண்
மென்றோன் பெறமசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே” [அகம்-க]

புதிது இடைச்சரத்துச் சொல்லியது.

காவல் பாங்கின் ஆங்கு ஓர் பக்கமும் என்பது, காவற்பக்கத்தின்கண் ஒரு பிரிவினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘ஆங்கு’ என்பது இடங்குறித்து நின்றது; “நின்னாங்கு வருஉமென்னெஞ்சின” [கலி-பாலை-உஉ] என்றும் போலக் கொள்க. இது வாரியன் யானை காணவும், நாடுகாணவும், புனலாடவும், கடவுளரை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு. ஒருபக்கம் நாட்டெல்லை விருந்து பகைவரைக் காக்கவேண்டிப் பிரிவது பகைவயிற் பிரிவின் அடங்குதலின், அஃதன் உண்மைக்கண் பிரியும் பிரிவு என்று ஒதப்பட்டது.

பரத்தையின் அகற்சியின் என்பது, பரத்தையரிற் பிரியும் பிரிவின்கண்ணும் என்றவாறு. உம்மை எஞ்சி நின்றது.

பிரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு என்பது, பிரியப்பட்ட தலைமகனைக் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் ஆகிய இரண்டு வகையோடே கூட என்றவாறு.

காவற்பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்தினும் பரத்தையின் அகற்சியினும் பிரியப்பட்டார் எனக் கூட்டுக. அஃதேல் பரத்தையின் அகற்சி ஊடலாகாதோ வெனின், ஊடலின் மிக்க நிலையே ஈண்டுக் கூறுகின்றதெனக் கொள்க.

கடவுள்மாட்டுப் பிரிந்துவந்த தலைமகனைத் தலைமகள் புணர்ச்சி மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—

மருதக்கலியுள் கடவுட் பாட்டினுள் [கலி-மரு-உஅ],

“வண்ணோ சாந்தம் வடுக்கொன நீலிய

தண்டாத்தீஞ் சாயுற் பரத்தை வியன்மார்ப

பண்டின்னை யல்லைமன் னீக்கெல்லி வந்தீயக்

கண்ட தெவன்மற் றுரை ;

நன்றும்,

தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டவா யாயின்

உடனுறை வாழ்க்கைக் ருதவி யுறையுள்

கடவுளர் கட்டங்கி னேன் :

சோலை, மலர்வேய்த்த மான்பினை யன்னார் பலர்நீ

கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்”

எனவும்,

“சிறுவரைத் தங்கின் வெருள்வர் செறுத்தக்காய்

தேறினென் சென்றீநீ சொல்லாய் விடுவாயேல்

சற்றா ரகலத்துக் கொருசார் மேவிய

கெட்டிருந் கூத்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கு

முட்டுப்பா டாகலு முண்டு”

எனவும் புணர்ச்சிக்கு உடன்படாது கூறுதலானும்,

குறும்பூழ்ப் பாட்டினுள் [கலி-மரு-கஉ],

“விடலை நீத்தலி னோய்பெரி தேய்க்கும்

கடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்.”

என்றவழி மருதநிலத்தின் தலைமகனை விடலை என்றமைபானும், இதனுள்

“பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு தலைப்பெய்து
கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி”

என இரந்தமையானும் கண்டு கொள்க.

“ஒருணுக், கொடியிய னல்லார் ஞானுற்றத் துற்ற
முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்
தொட இய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்
கடியரோ வாற்றா தவர்;
கடியர் தமக் கியார் சொல்லத் தக்கரா மற்று;

வினைஞ்கெட்டி, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது சென்றீ நின்
மாய மருள்வா ரகத்து;

ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின் னுயிர் வாழ்கல்லா
என்க வெவனோ தவறு;

இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல்
வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வானெயி றுற்றனவும்
ஒள்ளிதழ் சேர்ந்தநின் கண்ணியு நல்லார்
சிறறுபு சேர்ச் சிவந்தநின் மார்பும்
தவறாதல் சாலாவோ கூறு;

அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை
தேற்றக்கண் டியாய் தெளிக்கு;
இனித் தேற்றேம் யாம்,
தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யநல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி “
நீகூறும் பொய்ச்சு ணணக்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு” [கலி-மரு-உக]

இதனுள் இரத்தலும் தெளித்தலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலித்தொகையிற் கடவுட்பாட்டினுள் உரிப்பொருண்மை பற்றிவரும் பாட்டுக்
களும் மருதநிலத்துத் தலைமகன் பெயர் கூறுது பிற பெயர்படக் கோத்தமையானும்
ஊடற்பொருண்மையின் வேறுபாடுண்மை அறிக.

உரைத்திறம் நாட்டம் கிழவோன் மேன என்பது, இவ்விவ்விடங்கள்பற்றி உரை
யாடுங் குறிப்புத் தலைமகன் மேலன என்றவாறு (சச)

சரு. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சு லிலவே.

இதுகாறும் பிரிவின்கண் கூறுதலுரியார் பலருள்ளும் கற்றாயும் செவிலியும் கண்
டோரும் தோழியும் தலைமகனும் கூறுக்கூற்றுக் கூறினார். இஃது அவரை யொழிந்த தலை
மகட்கும் பாக்கிற்கும் பார்ப்பார்க்கும் பாணர்க்கும் கூத்தார்க்கும் உழையோர்க்கும் கூற்று
நிகழுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இல-முன்னர்க் கூறுது எஞ்சி நின்றார்க்கும்
கூற்று ஒழிதல் இல.

‘பாங்கர் முதலாயினரை இச்சுத்திரத்தாற் கூறுப; தலைமகன் கூற்றுத் தனித்
துக் கூறல்’ வேண்டும், இவரோடு ஒரு நிகரன்மையின்’ எனின், ஒக்கும். தலைமகன்

கூற்று உணர்த்திய ருத்திரம் காலப் பழமையாற் பெயர்த்தெழுதுவார் விழ எழுதினார் போலும். ஆசிரியர் இச்சூத்திரத்தானும் பொருள் கொள்ள வைத்தமையின், தலைமகன் கூற்று வருமாறு. தலைமகன் பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு கூறுதலும், பிரிவுணர்ந்து கூறுதலும், பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குக் கூறுதலும், உடன்போவல் எனக் கூறுதலும், இடைச்சுரத்து ஆயத்தார்க்குச் சொல்ல விட்டனவும், தமர்வந் துற்றவழிக் கூறுதலும், மீளலுற்ற வழி ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டனவும், பிரிவாற்றாமை யும், ஆற்றுவல் என்பது படக் கூறுதலும், தெய்வம் பராவலும், பருவங்கண்டு கூறுதலும், வன்புற எதிரழிந்து கூறுதலும் இவையெல்லாம் கூறப்படும்.

பிரியலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு கூறியதந்தச் செய்யுள் :—

“நெஞ்ச நடுக்குறக் கேட்டுக் கடுத்துந்தாம்
அஞ்சிய தெல்லா மணங்காரு மென்னுஞ்சொல்
இன்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற ரின்கேள்
புதுவது பன்னாறும் பாராட்ட யானும்
இதுவொன்றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வான் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சிபுட்
பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவா ராய்கொல்
தொழுகிரை முன்கையான் கையாறு கொள்ளான்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவன் கொல்லோ
இடுமருப் பியாளை யிலங்குதேர்க் கோடு
: நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுகின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மனவென்ற ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் தம்மின்றி
யாழாயிர் வாழு மதுகை யிலேமாயில்
தொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயின்
நொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னாயிர்.” [கலி-பாலை-உக]

பிரிவுணர்ந்த தலைமகன் தலைமகனுடன் கூறியதந்தச் செய்யுள் :—

“செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றெடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் நவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோ மற்றைய
அகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முன்ன லறித்தேன்
மகனல்லு மன்ற வினி ;
செல்லினிச் சென்றூரீ செய்யும் வினைமுற்றி
அன்பற மாறியா முன்னத் துறந்தவன்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
என்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் வினங்குநின் செம்மல் சிதைதத்
தவவருஞ் செய்வீன முற்றும் லாண்டோர்
அவலம் படுதலு முண்டு.” [கலி-பாலை-கஅ]

பிரிவுணர்ந்திய தோழிக்குக் கூறியதந்திச் செய்யுள் :—

“அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயின்
உரவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடந்தை நாமே.”

“செல்லாமை யுண்டே வெமக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வா ர்க் குரை.” [குறள்-ககடுக] என்பதும் அது.

உடன்போக்கு ஒடுப்பிட்டதந்திச் செய்யுள் :—

“சிலரும் பலரும் கடைக்க னோக்கி
மூக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டி ரம்ப ழாற்றச்
சிறுகோல் வலந்தன னன்னை யலைப்ப
அலந்தனென் வாழி தோழி கானற்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சவற்
கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநான் வருஉ மியதேற்க் கொண்டனொடு
செவ்வயர்ம் திசினால் யானே
அலர்சுமல் தொழிகலிவ் வழங்க ளாரே.” [சுற்றிணை-சகக]

இடைச்சுரத்து ஐயுத்தாரிக்குச் சொல்லிட்டதந்திச் செய்யுள் :—

“சேட்டில முன்னிய விரைநடை யந்தனார்
நம்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ வெம்மார்
யாய்நயம் தெடுத்த வாய்நலன் கவின
ஆரிடை யிறந்தன னென்மின்
கேரிநை முன்கையென் னாயத் தோர்க்கே.” [ஐங்குறு-நஅச]
“கடுங்கட் காணயொடு நெடுந்தே ரேறிக்
கோள்வல் வேங்கைய மலைபிறக் கொழிய
வேறுபல் வருஞ்சுர மிறந்தன னவனெனக்
உறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்கன்
நற்றே னாயந்துபா ராட்டி.
ஏற்கெடுத்த திருத்த வறனில் யாய்க்கே.” [ஐங்குறு-நஅஐ]

தமர் வந்துற்றவழிக் கூறியதந்திச் செய்யுள் :—

“அறஞ்சா வியரோ வறஞ்சா வியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா வியரோ
வான்வனப் புற்ற வருவிக்
கோள்வ வென்னையை மறைத்த குன்றே.” [ஐங்குறு-நகஉ]

மீண்டு வருவான் ஐயுத்தாரிக்குக் கூறிவிட்டதந்திச் செய்யுள் :—

“கலிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யெற்றதை
குருளைப் பன்றி கொன்னாது.கழியும்
சுரநனி வாரா நின்றன னென்பது

முன்னுற விரைத்தநீ ருரைமின்

இன்னகை முறுவலென் னாயத் தோர்க்கே." [ஐங்குறு-நூறு]

பிரிவாற்றியைக்குச் செய்யுள் :—

“ அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.” [குறள்-ககரு]

“ அஞ்சவல் வாழி தோழி சென்றவர்
நெஞ்சணத் தெளித்த மவ்வின்
வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லின வாறே.”

“ அரும்பெறத் காதல ரகலா மாத்திரம்
இரும்புத லீங்கை யினத்தளிர் மடுங்க
அலங்குகதிர் வாடையும் வந்தன்று
கலங்கு ரெவ்வத் தோழிநா முறவே.”

இவை பிரிந்தார் என மறுபிக் கூறியன.

ஆற்றுவல் எளிபதுபடிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ தோளத் தொழியு நெகிழ்த்தன ததலும்
நெய்யுரு பள்ளி யாகுக தில்ல
யானகி தவலத் கொள்ளேன் னுனகி
தஞ்சவரு கான மென்றதற்
கஞ்சவ ரேழுதி. நெஞ்சத் தானே.”

தேய்வநீ பராஅயதற்குச் செய்யுள் :—

“ புணையிழா யீங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெ
முனையென்றார் காதலர் முன்னிய வாற்றிடைச்
சினையாடச் சிறக்குநின் சினத்தணிந் திகெனக்
கண்கதிர்க் கணலியைக் காமுற வியைவதோ.” [சலி-பாலை-கரு]

பருவங்கண்ணீ கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ என்னொடு புலத்தனர் கொல்லோ-காதலர்
மின்னொடு முழங்குந் வானம்
மின்னொடு வருது மெனத்தெளிந் தோறே.”

வனிபுறை எழிநீர்த் து கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ வெறுக்கைக்குச் சென்றார் வினங்கியாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றுற்பொறுக்க லாமோ—ஓறுப்படுபாற்
பொன்னு னுறுபவனம் போன்ற புணர்முருக்கம்
என்னு னுறுமோய் பெரிது.” [திணைமாலை-கரு]

நூதுவிடிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ காண்மதி பாணநீ யுரைத்தற் றுரியை
நூதுகெழு கொண்கண் பிரிந்தென
இறைகே மெல்வரை நீங்கிய நிலையே.” [ஐங்குறு-கசடு]

ஆயத்தார் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ மாத் தர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தான்வரு மென்ப தடமென் றேழு
அஞ்சின னஞ்சின னொதுங்கிப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பரவலடுக் கொளவே.”

பாணர் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ நினக்கியாம் பாணரு மல்லே மெமக்கு
நீயுங் குருசிலை யல்லை மாதோ
நின்வென் ளாதலி நன்மனைப் புலம்பி
நரித முண்க ணுருத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே.” [ஐங்குறு-சஅய]

பார்ப்பார் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅய்
அறம்புலந்து பழிக்கு மனைக ணுட்டி
எவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன னேநின் மடமகள்
வெந்திமல் வென்சேல் விடலைமுந் துறவே.” [ஐங்குறு-ககக] ()

சக. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு ஏதுவும் ஆகும்-முன்பு நிகழ்ந்தது பின்பு விசாரித்தற்கு ஏதுவும் ஆகும். உம்மை எதிர்மறை.

உதாரணம் :—

“ வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயாவுயிர்த் தன்ன
என் றாழ் நீடிய வேப்பவி லமுவுத்துக்
குன் றார் மதிய நோக்கி நின் றுநினைந்
துள்ளினே னல்லேனா யான்முன் னெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநதல்
எமது முண்டோர் மநிராட் டிக்கன்
உர றுரால் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பல
உலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறக்கு மாமலை யும்பரக் தெனவே.” [தற்றிணை-கஉ] (சக)

சஎ. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணை-முன்பு நிகழ்ந்ததனைக் கூறிப் போகா தொழிதலும் பாலைத்திணையாம்.

உதாரணம் :—

“என்பரும் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சிறார்ச்
சுரன் முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை
உள்ளினை னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோன்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.” [நற்றிணை-௩] (1)

ச.அ. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப.

இதவும் அது.

இன் :—மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப-
மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமையுடைய வாகி விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

அஃதாவது பாலைக்கு ஓதிய பாசறைப் புலம்பற்கண்ணும், தேர்ப்பாகற்குக் கூறு
தற்கண்ணும் முல்லைக்குரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம். இந்நிகரண
பிறவும் கொள்க.

மரபுநிலை திரியாமையாவது, பாசறைக்கண் வினை முடித்தவழிக் கார்காலம்
வந்ததாயின் ஆண்டுக் கூறும் கூற்று. அஃது அக்காலத்தைப் பற்றி வருதலின் மரபு
நிலை திரியா தாயிற்று.

உதாரணம் :—

“வேந்து வினை முடித்த” என்னும் அகப்பாட்டினுள் [ராச] கண்டுகொள்க,
இன்னும் ‘மாட்சியவாகி விரவும் பொருளும் விரவும்’ என்றதனால் பாசறைக்
கண் துது கண்டு கூறுதலும் தலைமகனை இடைச்சுரத்து நினைத்துக் கூறுதலும் கொள்க.

உதாரணம் :—

“நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய நுதல னாகிப் பிறிதுநினைக்
தியாம்பெவ் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை மல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.” [ஐங்குறு-௪௭அ]

இது துது கண்டு கூறியது.

“பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துணிமலி துயரமோ டரும்பட ருழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற் குசாஅத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்
காண்குவை மன்னாற் பாணவெங் தேரே.” [ஐங்குறு-௪௭எ]

இது துது விடும் தலைமகன் கூறியது.

“செடுக்கழை முளிய வேனி னீழிக்
கடுக்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
ஒண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறுத்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாதே.” [ஐங்குறு-௩௨]

இஃது இடைச்சுரத்துக் கூறியது.

சக. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது, உவமவகையான் ஐந்திணக்கும் உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் தத
லிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என-உள்ளுறைக்கண் வரும் உவம
மும் ஒழிந்த உவமம் என இருவகையாலும், திணை உணர்வகை தள்ளாது ஆகும்-திணை
உணரும் வகை தப்பாதாகும். [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்.

இய. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனத்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இஃது, உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை-உள்ளுறையாவது கருப்பொருட்டெய்
வம் ஒழிந்தபொருளை, நிலம் என கொள்ளும் என்ப குறி அறிந்தோர்-இடமாகக்கொ
ண்டு வரும் என்று சொல்லுவார் இலக்கணம் அறிந்தோர். குறி-இலக்கணம். (இய)

இக. உள்ளுறுத் திதலே டொத்துப்பொருண் முடிவென
உள்ளுறுத் துரைப்பதே யுள்ளுறை யுவமம்.

இஃது, உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறுத்து பொருள் இதனோடு ஒத்து முடிசு என-(உள்ளுறுத்தப்பட்ட
கருப்பொருளை) உள்ளுறுத்துக் கருதிய பொருள் இதனோடு ஒத்து முடிசு என, உள்ளு
றுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்-உள்ளுறுத்துக் கூறுமதே உள்ளுறை உவமம்.

எனவே, உவமையாற் கொள்ளும் வினை பயன் மெய் உரு வன்றிப் பொருளு
வமையாற் கொள்ளப்படுவது.

உதாரணம்:—

“வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்த்ததோர் காவிக்
குறைபடுதென் வேட்டுங் குறுகும்—நிறைமதுசேர்ந்
துண்டாடுத் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு.”

இது வண்டோரணியர் மாந்தர் எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள்
புலப்படாமையின் உள்ளுறைபுலம மாயிற்று. இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுத
லான் மருதமாயிற்று.

௫௨. ஏனை யுவமம் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது, ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன்:—ஏனை உவமம் தான் உணர் வகைத்து-உள்ளுறை யொழிந்த உவமம் தான் உணரும் வகையான் வரும்.

தான் உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானுதல் வடிவானுதல் பயனானுதல் தொழிலானுதல் உவமிக்கப்படும் பொருளொடு எடுத்துக்கூறுதல். [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

அது வருமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும்.

இதனால் திணை உணருமாறு:—

“வனமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்
முனைநிறை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநற்
சூறியி செய்தினை யென்ப வலரே
சூரவ நீள்சின்ன யுறையும்

பருவ மாக்குயிற் கெனவையிற் பெரிதே.” [ஐங்குறு-நகை]

இஃது ஊடற் பொருண்மைத்தேனும், வேனிற்காலத்து நிகழும் சூயிற்சூரனை உவமித்தலிற் பாலைத்திணையாயிற்று. சூரவம்-சூராமரம்.

“உரைத்திசிறீ ரேழுழியது புரைத்தோ வன்றே
துருக்கம் கமழு மென்றோன்

துறப்ப வென்றி யிநீஇயரென் னுயிரே.” [சிறந்தக்கம்]

இது துருக்கம் என உவமை கூறுதலாற் குறிஞ்சியாயிற்று.

(௫௨)

௫௩. காமஞ் சாலா விளமையோள்வயின்

ஏமஞ் சாலா இடும்பை பெய்தி

நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற்

றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்

சொல்லெதிர் பெருஅன் சொல்லி யின்புறல்

புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல் நடுவண்ணத்திணைக்குரிய பொருண்மையெல்லாம் கூறினார். இது கைக்கிளை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன்:—காமம் சாலா இளமையோள்வயின்-காமம் அமையாத இளையாள்மாட்டி, ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி-ஏமம் அமையாத இடும்பை எய்தி, நன்மையும் தீமையும் என்று இரு திறத்தான்-புகழ்தலும் பழித்தலுமாகிய இரு திறத்தால், தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்து-தணக்கும் அவட்கும் ஒத்தன புணர்த்து, சொல் எதிர் பெருநன் சொல்லி இன்புறல்-சொல் எதிர் பெருனாய்த் தானே சொல்லி இன்புறதல், புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பு-பொருத்தித் தோன்றும் கைக்கிளைக்குறிப்பு.

“பொருத்தித்தோன்றும்” என்றதனால் அகத்தொடு பொருத்துதல் கொள்க. என்னை? “காமஞ்சாலா” என்றதனால் தலைமைக்குக் குற்றம் வாராதாயிற்று. “புல்லித் தோன்றும்” என்றதனால், புல்லாமற்றோன்றும் கைக்கிளையும் கொள்ளப்படும். அஃதாவது, காமஞ்சான்ற தலைமகன்மாட்டு நிகழும் மனநிகழ்ச்சி. அது கனவியலுள் கூறப்படுகின்றது. [‘என்று’ என்பது எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரம் ஈற்றகை.]

காபம் சரலா இளமையோள்வயிற் கூறியதந்திக் செய்யுள் :—

“ ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
தீங்கதிர் விட்டது போல முசனமர்ந்
தீங்கே வருவா ளிவன்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் றைஇய பாவைகொ னல்லார்
உறுப்பெலாக் கொண்டிபற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவக் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்
பல்கலைச் சிவ்பூக் கலிங்கத்த ளிங்கீதோர்
நல்கூர்த்தார் செல்வ மகள் ;

இவளைச், சொல்லாடித் காண்பென் றகைத்து;

நல்லாய்கேள்,

ஆய்துவி யனமென வணியமிற் பெடையெனத்
துதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்
மாதர்கொண் மாளேக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறுஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ?

நுணங்கமைத் திரனென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென வமைத்தநின் நடமென்றேருள்
வணங்கிறை வாலெயிற் நந்நல்லாய் நிற்கண்டார்
கணங்காரு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ?

முதிர்கோக்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை
மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டார்
உயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ ?
எனவாங்கு,

பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியாய்
யாதொன்றும் வானா திறந்தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யாண நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைத் தல்லது செல்லற்க வென்ன
இறையே தவறுடை யான்.” [கலி-குறிஞ்-உஉ]

௫௪. ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறத்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிருகிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

இது, பெருந்திணை ஆமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன் :—ஏறிய மடல்திறம்-ஏறிய மடற்றிறமும், இளமை தீர்திறம்-இளமை தீர்திறமும், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்-தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும், மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ-மிக்க காமத்து மாறாய் நிறனொடு கூட்டி, செப்பிய நான்கும் பெருத்திணைக் குறிப்பு-சொல்லப்பட்ட நான்கு திறமும் பெருத்திணைக் கருத்து.

கைக்கிண புணராத நிகழும் என்றமையால், இது புணர்ந்தபின் நிகழும் என்று கொள்க. ஏறிய மடற்றிறம் தலைமகற்கே உரித்து. அது வருமாறு :—

“எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தான்
தொழின்மாரித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிரிந்த்தாங்
கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நானொடு
வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபுவு நகுபுடன்
மின்னலிர் நுடக்கமுங் கனவும்போன் மெய்காட்டி
என்னெஞ்சு மென்னொடு நிலலாமை நனிவெனவித்
தன்னலங் கரந்தானைத் தலைப்படுமா நெவன்கொலோ
மணிப்பீலி சூட்டிய நாலொடு மற்றை
அணிப்பூனை யாவிரை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லலூர் மறகின்க ணிவட்பாடு மிவனெருத்தன்
எல்லீருங் கேட்டமீ னென்று ;
படரும் பின்யின்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நல்கியா ணல்கி யவை ;
பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூறுத லீத்த
நிறையழி காமதோய் நீத்தி யறையுற்ற
உப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல
உக்கு விடுமென் னுயிர் ;
பூனை பொலமல ராவிரை வேய்வென்ற
தோளா னொமக்கீத்த பூ ;
உரித்தென் வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த
பரிசுழி பைதனோய் முழ்கி யெரிபாத்த
நெய்யுண் மெழுதி னிலையாது பைபயத்
தேயு மளித்தென் னுயிர் ;
இனையாரு மேதி லவரு முனையான்
உற்ற துசாவுந் துணை ;
என்றியான் பாடக் கேட்டு
வன்புறு கிளவியா னருளிவந் தளித்தலிற்
துன்பத்திற் றுணையாய மடலினி யிவட்பெற
இன்பத்து ளிடப்படலென் றிரக்கின னன்புற்
றடங்கருத் தோற்றத் தருந்தவ முயன்சூர்தம்
உடம்பொழித் துயருல கினிதுபெற் றுங்கே.” [கலி-௧௨-௨௬]

இளமை தீர் திறமாவது, இளமை நீக்கிய திறத்தின்கண் நிகழ்வது. அது மூவகைப்படும் ; தலைமகன் முதியனாகித் தலைமகன் இனையானாதலும், தலைமகன் முதிய

னாகித் தலைமகன் இளை யகுதலும், இவ்விருவரும் இளமைப்பருவம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலன்றிக் காமத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலும் என.

உதாரணம்:—

“உனைத்தவர் உறு முரையெல்லா நிற்க
முனைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம்—வினைத்த
பழங்க னனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கு புன லாரன் மூப்பு.” [வெண்-இருபாற்பொருத்தினை-௧௪]

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர் திறம் வந்தவாறு காண்க.

“அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது ஈற்றம்
பெருந்தோன் விநலி பிணங்கல்—சுரும்போ
டதிரும் புன லுறற் காரயிழ்த மன்றோ
முதிரு முலையார் முயக்கு.” [வெண்-இருபாற்பொருத்தினை-௧௬]

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர் திறம் வந்தவாறு காண்க.

“ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நிர்போல்வார்
திண்டப் பெறுபுகோ மற்று” [கலி-மருதம்-௨௧]

எனவும்,

“உக்கத்து மேலு நடுவுயர்க்து வான்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் சின்னையான்
புக்கலம் புல்லினெஞ் ஞன்றும் புறம்புல்லின்
அக்குளுத்துப் புல்லு மாற்றே னருளிமோ
பக்கத்துப் புல்லல் சிறிது” [கலி-மருதம்-௨௬]

எனவும் முறையே தலைமகன் தலைமகன் ஆவார் இருவர் இளமை தீர் திறம் வந்த வாறு காண்க.

தேறதல் ஒழிந்த காமத்து யிரு திறமாவது, தெளிவு ஒழிந்த காமத்தின்கண்ணே மிகுதலும் என்றவாறு.

இது பெரும்பான்மை தலைமகட்கே உரித்து.

உதாரணம்:—

“புரிவுண்ட புணர்ச்சிபுட் புல்லாரா மாத்திரை
அருகுவித் தொருவரை யசற்றலிற் நெறிவார்கட்
செயரின் த பண்ணினுட் செவிகவை கொள்ளாமை
நயனின் த பொருள்கெடப் புரியறு ஈரம்பினும்
பயனின் று மன்றம் காம மிவண்மன்னும்
ஒண்ணுத லாயத்தா ரோராக்குத் திரைப்பினும்
முண்ணுனை தோன்றாமை முறுவல்கொண் டடக்கித்தன்
கண்ணினு முகத்தினு மருபவன் பெண்ணின்
றியாவருத் தன்ருரல் கேட்ட நிறை வெண்பன்
மீபுயர் தோன்ற நகாது கக்காங்கே
பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா வெழிதுண்கண்
ஆயிதழ் மல்க வழும ;

ஓஓ ! அழிதகப் பாராதே யல்லல் குறுகினங்
காண்பாங் கணங்குழை பண்பு ;
என்று, அல்லீரு மென்செய்தி ரென்னை நகுநிரோ
நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ யானுற்ற
அல்ல லுநீஇயான் மாய மலர்மார்பு
புல்லிப் புணரப் பெறின் ;
அல்லா நீ, உற்ற தெவனோமற் றென்றிரே லெற்சிகை
செய்தா னிவனென வுற்ற திதுவென
எய்த வுரைக்கு முரணகத் துண்டாயிற்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னோவென்
மெய்தன் மலரன்ன கண் ;
கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று
நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுட் கண்டாங்கே
ஆடையான் மூஉ யகப்படுப்பேன் சூடிய
காணன் றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாண்மலர்க் கொன்றை யவன் ;
தெள்ளியே மென்றுரைத்துத் தேரா தொருநிலையே
வள்ளியை யாகென மெஞ்சை வலிபுறீஇ
உள்ளி வருகுவர் கொல்லோ லுணர்ந்தியான்
எள்ளி யிருக்குவென் மற்கொலோ நள்ளிருண்
மாந்தர் கடிக்கொண்ட கங்கும் கணவினும்
தோன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் யான்நனைஇப்
பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய
கையுனே மாய்த்தான் கரந்து ;
கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயின்
அவரை நனைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை யாயிற் றலிருமென் னெஞ்சத்
துயிர்நிரியா மாட்டிய தீ ;
ஹையில் கூடரே மலசேர்தி யாயிற்
பெளவநீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு மாத்திரை
கைவினக் காகக் கதிர்தில தாராயென்
தொய்யில் சிதைத்தாணத் தேர்கு ;
சிதைத்தாணச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை
மயத்து மலஞ்சிகைத் தான் ;
மன்றப் பணமேன் மலமான் தளிரேநீ
தொன்றிவ் வுலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ
மென்றோண் னென்கிழத்தான் நகையல்லால் யான்காணென்
நன்றுதி தென்று பிற ;
கோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென்
ஆயித முன்னே கரப்பன் கரத்தாங்கே
கோயுறு வெந்நீர் தெளிப்பிற் றலைக்கொண்டு

வேவ தளித்திவ் வுலகு ;
மெலியப் பொறுத்தென் கணந்தீமின் சான்நீர்
நலிதருங் காமமுங் கெனவைபு மென்றிவ்
வலிதி னுயிர்காவாத் துண்கியாங் கெண்ண
நலியும் விழும மீரண்டு ;
எனப்பாடி,
இணந்துநொத் தழுதன ணிணந்துநீ யெயிர்த்தனன்
எல்லையு மிரவுங் கழித்தவென் மெண்ணி யெல்லிரா
நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல
மணியுட் பரத்தநீர் போலத் துணிபாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றான்
நல்வெழின் மார்பினைச் சார்ந்து.” [கலி-மெய்-உடு]

மிக்க காமத்து மிடலாவது, ஐந்திணைக்கண் நிகழும் காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது. அநீதாவது, வற்புறுத்துந் துணையின்றிச் செவ்வழுங்குதலும், ஆற்றருமை உறுதலும், இழிந்திரந்து உறுதலும், இடைபூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக்கூறுதலும், மனைவி விடுத்தலிற் பிறன்வயிற் சேறலும், இன்னோரன்ன ஆண்பாற்கிளவியும், முன்னுறச் செப்பலும், பின்னிலை முயறலும், கணவனுள்வழி இரவுத்தலைச்சேறலும், பருவம் மயங்கலும், இன்னோரன்ன பெண்பாற் கிளவியும், குற்றிசையும், குறுங்கலியும் இன்னோரன்ன பிறவுமாகி ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டுவருவன வெல்லாம் கொள்ளப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

“நடுக்கி நறுதுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
ஒடுக்கி யுயங்க லொழியக்—கடுக்கினை
வில்வே குழுவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.” [வெண்-இருபாற்பெருந்திணை-ச]

இது செவ்வழுங்குதல்.

“பிணையா யதறமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத்—துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கிணையிருட்கட் செல்வேன்
வழிகாண மின்னுக் வான்.” [வெண்-பெருந்திணை-க]

இஃது இரவுத்தலைச்சேறல்.

“பெரும்பிணை மென்றோன் பிரித்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றகொ லாங்கொல்—சரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரும்
மாமயிலு மாநூ மலை.” [வெண்-இருபாற்பெருந்திணை-க]

இது பருவமயங்கல். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாட்டியலுள் “இன்பத்தை வெறுத்தல்” [மெய்ப்பாடு-உஉ] முதலாக நிகழ்பவை பொருளாக வருக்கிளவியும் இதன் பகுதியாகக் கொள்க.

௫௫. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது, கைக்கிளைக்குரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—முன்னைய நான்கும்—மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கிலும் முத்துற்ற நிலைமை நான்கும், முன்னதற்கு என்ப—முற்கூறப்பட்ட கைக்கிளைக்காம் என்ப.

அவையாவன:— ஏழு மடற்றிறம், இனமை தீராத்திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாறாகத்திறம் என்பன.

ஏழுமடற்றிறம் வெளிப்பட இரத்தலாம். இனமை தீராத்திறம் பலம் பாராட்டலாம். தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம் புணராவிரக்கமாம். மிக்க காமத்தின் மாறாகத்திறம் நயப்புறுத்தலாம்.

இவை ஒருவாற்றான் உணர்த்தியவாறு.

“கைக்கிளை செந்திறம் பெருந்திணை நோத்திறம்

அத்திற மிரண்டு மகத்திணை மயங்கா

தத்திணை யானே யாத்தனர் புலவர்.”

இதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்ப வருமென்பதும், பெருந்திணை துன்பம் பயப்ப வருமென்பதும் அறிந்துகொள்க. (இஃ)

௫௬. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்

கலியே பரிபாட் டாயிரு பாலினும்

உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இதுவும், அகத்திணைக்கு இன்றியமையாத செய்யுளை வரையறுத்து உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—நாடக வழக்காவது, சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதல். அஃதாவது செல்வத்தானும், குலத்தானும், ஒழுக்கத்தானும், அன்பினனும் ஒத்தார் இருவராய்த் தமரின் நீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார் எனவும், அவ்வழிக் கொடுப்போரு மின்றி அடுப்போரு மின்றி வேட்கை மிகுதியாற் புணர்ந்தார் எனவும், பின்னும் அவர் களவொழுக்கம் நடத்தி இலக்கண வகையான் வரைந்தெய்தினார் எனவும், பிறவும் இந்நிகரணவாகிச் சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல்.

உலகியல் வழக்காவது, உலகத்தார் ஒழுக்கலாற்றேடு ஒத்து வருவது.

பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்கமாவது, இவ்விருவகை யானும் பாடல் சான்ற கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்க் கூறப்படுகின்ற அடிப்பொருள்.

கலியே பரிபாட்டு அ இரு பாலினும் உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் என்றது, கலியும் பரிபாடலும் என்னும் இரண்டு பாலினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பர் புலவர் என்றவாறு.

எனவே, இவை இன்றியமையாதன என்றவாறு. ஒழிந்த பாக்கள் இத்துணை அடிப்பொருட்டு உரியவாய் வருதலின்றிப் புறப்பொருட்டும் உரியவாய் வருதலின் தூதா

ராயினர். புறப்பொருள் உலகியல்பானன்றி வாராமையின், அது நாடகவழக்கம் அன்றாயிற்று.

௫௭. மக்க ணுத்தலிய வகிணர் திணையுஞ்

சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெருஅர்.

இது, மடுவணத்திணக்குரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—அகன் மக்கன் முதலிய ஐந்திணையும்-அகத்திணையுள் கைக்கிண்பெருத்திணை ஒழிந்த ஐந்திற்கும் உரியவாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளுமன்றி மக்கிணப்பற்றி வரும் புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலும் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருண்மையும், சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப் பெருர்-(அவ்வைந்திணைக் கண்ணும் தலைமகனாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்ய வேண்டின்,) நாடன் ஊரன் சேர்ப்பன் என்னும் பொதுப்பெயரானன்றி ஒருவர்க்கு உரித்தாகிவரும் பெயர் கொள்ளப் பெருர் புலவர். (இஃ)

௫௮. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல

தகத்திணை மருங்கி னளவுத லீலவே.

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் முதலிற்று.

இ-ள்:—புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது-ஒருவர் பெயர் புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தினல்லது, அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இல-அகத்திணை மருங்கின் வருதல் இல்லை. [ஏகாரம் ஈற்றசை].

இதனாற் சொல்லியது, ஒருவர்க்குரித்தாகி வரும்பெயர் அகத்திணைபற்றி வரும் கைக்கிண பெருத்திணையினும் வரப்பெறுது என்பதனும், புறத்திணையுள் வரும் என்பதனும், ஆண்டும் பாடாண் பாட்டுக் காமம் பொருளாக வரின் அவ்வழி வருதல் என்பதனும் கூறியவாறு. இதனான் அகப்பொருள் ஒருவரைச் சாராது பொதுப்பட வருமென்பது கொள்க. (இஃ)

முதலாவது அகத்திணையியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது-புறத்திணையியல்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், புறத்திணையியல் என்னும் பெயர்த்து. இது புறப்பொருளுணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயர்.

அஃது யாங்கனம் உணர்த்தினுயோ வெனின், மேல் அகத்திணையாகிய எழுதிணையும் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணர்த்தினுரென்று கொள்க. அவை, மலையாகிய குறிஞ்சிக்கீரிணைப்புறம் நிரைகோடலும் நிரைமீட்டலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கிரந்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், காடுறையுலகாகிய முல்லைப்புறம் மண்ணைச் வேட்கையால் எடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தன்மேல் அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான் அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவு புரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், புன லுலகாகிய மருதந்துப்புறம் எயில் அழித்தலும் எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், மணலுலகாகிய நெய்தற்புறம் இரு பெருவேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் அது தும்பை என ஒரு குறி பெறுதலும், நடுநிலைத்திணையாகிய பாலைப்புறம் வேந்தரேயாயினும் ஏனையோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறி பெறுதலும், பெருந்திணைப்புறம் நிலையாமையாகிய நோந்திறப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், கைக்கிளைப்புறம் செந்திறமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒரு குறி பெறுதலும் உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.

மேலை ஒத்தினுள் “புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல, தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே” [அகத்-இஅ] என அகத்திணைச் செய்யுள் இயற்பெயர்கூறப்பெறு தென்றமையானும் புறத்திணை மருங்கிற், பொருந்தும் என்றமையானும் உலகிய லோடு ஒத்துவரும் காமப்பொருளாகப் பாடாண் பாட்டின்கண் இன்பம் இயற்பெயர் சார்த்தி வரப்பெறு மென்று கொள்க.

“ஆன்ற சிறப்பி னைம்பொரு ளின்பமென
மூன்றுவகை நுதலிய துலக மவற்றுள்
அறமு மின்பமு மகலா தாகிப்
புறனைப் படுவது பொருள்குறித் தன்றே”

என்னும் பன்னிருபடலச் செய்யுளுள் புறப்பொருள் அறமும் இன்பமும் அகலாதாகி எனக் கூறினார்; அவர் கூறுதல் வாகைத்திணைக்கண் ‘கட்டில் நீத்த பால்’ முதலாகக் ‘காமம் நீத்தபால்’ ஈறாக அறங்கூறுதலில் அச்சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறுதலாம்.

“ஆங்கன முரைப்பி னவற்றது வகையால்
பாங்குறக் கிளந்தன ரென்ப வவைதாம்
வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குவரு சிறப்பி னுழிகை நொச்சி
முரண்மிகு சிறப்பிற் றும்பையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபி னேழே யேனை

அமர்கொண் மரபின் வாகையுஞ் சிறத்த
பாடாண் பாட்டொடு பொதுவிய லென்ப^௧

எனவும்,

“கைக்கிளை யேனைப் பெருந்திணை யென்றான்
கத்திணை யிரண்டு மகத்திணைப் புறனே”

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறுதல்வேண்டும். அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில், “மொழிந்தபொருளோ டொன்றவைத்தல்” [மரபு ௩௩] என்னுந் தந்திரவுத்திக்கும் பொருந்தாதாகி “யிகைபடக்கூறல்” “தன்னொன்றைப் பொருள் கருதிக்கூறல்” [மரபு-௩௩] என்னுந் குற்றமும் பயக்கு மென்க. அன்றியும் பெருந்திணைப் புறனாகிய காஞ்சி நிலையாமை யாதலானும், பொதுவிய லென்பது

“பல்லமர் செய்து படையுட் டப்பிய
நல்லாண் மாக்க ளெல்லாரும் பெறுதலின்
திற்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
முதற்பட வெண்ணிய வெழுதினைக்கு முரித்தே”

எனத் தாமே கூறுகின்றாராதலின் மறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியின் அடுத்துக் கோடற்கண்ணும் கூறுமையானும், கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் புறம் என்றாராயின் அகத்திணை ஏழ் என்றது ஐந்தெனல் வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தை யொழித்து ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டேதலானும், முனைவன் தூலிற்கும் கலி முதலாகிய சான் றோர் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாதென்க.

ருசு. அகத்திணை மருங்கி னறிநப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே.

இத்தலைச்சுத்திரம் என் றதலிற்றோவெனின், வெட்சித்திணைக்கு இடமும் துறையும் வரையறுத்து உணர்த்துதல் றதலிற்று. இதனானே திணையும் துறையும் என்று வரும் புறப்பொருள் என்று கொள்க.

இன்:—அகத்திணைமருங்கின் அரில் தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்-அகத்திணையிடத்து மயக்கம் கெட உணர்ந்தோர் புறத்திணை யிலக்கணம் வகைப்படக் கூறின்.

அகத்திணை மருங்கின் மயக்கம் கெட உணர்தலாவது, மேல் ஓதிய இலக்கணத்தால் மயக்கம் கெட உணர்தல்.

வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே-வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சி என்னும் திணைக்குப் புறனும்.

வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனானது எவ்வாறெனின், நிரைகோடல் குறிஞ்சிக்குரிய மலைசார்ந்த நிலத்தின்கண் நிகழ்தலானும், அந்நிலத்தின் மக்களாயின் பிரகாட்டு ஆன்

நிரையைக் களவிற்கோடல் ஒருபுடை குறிஞ்சிக்கு உரித்தாகிய களவோடு ஒத்தலானும், அதற்கு அது புறமாயிற் றென்க. குடும் பூவும் அந்நிலத்திற்குரிய பூவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம்.

உட்குவரத் தோன்றும் ஈர் ஏழ் துறைத்தே-வெட்சித்துறை உட்குவரத் தோன்றும் பதினான்ற துறையை உடைத்து.

துறை பதினான்கும் வருகின்ற ருத்திரத்துள் காட்டுதும்.

கூடு. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின் ஆதற் தோம்பன் மேவற் றாகும்.

இது, வெட்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக் களவின் ஆதர்து ஒம்பல் மேவற்று ஆரும்-வேந்தனால் விடப்பட்ட முனையூகத்துள்ளார் வேற்று நாட்டின்கண் களவினானே ஆவையகொண்டு பெயர்ந்து பாதுகாக்கும் மேவலை புடைத்து.

ஓம்புதலாவது, மீனாமல் காத்தல். புறப்பொருட் பாகுபாடாகிய பொருளினும் அறத்தினும் பொருள் தேதெற்றுகரிய நால்வகை வருணத்தாரினும் சிறப்புடையார் அரசராதலானும், அவர்க்கு மாற்றரசர்பால் நிறைகொண்டபொருள் மிகவும் சிறந்ததாகலானும், அப்பொருள் எய்துங்கால் அவரைப் போரில் வென்று கோடல் வேண்டிதலானும், போர்க்கு முந்தற நிரைகோடல் சிறந்ததாகலானும், இப்பொருள் முன் கூறப்பட்டது.

பன்னிரு படலத்துள் “தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், நன்னவீரு வகைத்தே வெட்சி” என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாயினும், முன்வருகின்ற வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை முதலாயின எடுத்துச்செலவு, எயில்காத்தல், போர்செய்தல் என்பன அரசர்மேல் இயன்று வருதலின் வேந்துறு தொழில் ஒழித்து, தன்னுறு தொழிலெனத் தன் காட்டும் பிறர் காட்டும் களவின் ஆன்நிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினாவார். ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம். அதனால், பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியர் கூறினாரென்றல் பொருத்தது. என்னை?

“ஒத்த ருத்திர முரைப்பிற் காண்டுகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
ஈரைங் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரின்
துவென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்”

எனவும்,

“கிதைவெனப் படுமவை வகையற நாயுன்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
ருன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில் கூறல் மயங்கக் கூறல்
கேட்டோர்க் கின்னா யாப்பிற் ருதல்
புறித்த மொழியா னிழுக்கக் கூறல்

தன்னு னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினு மனங்கோ என்மை
அன்ன பிறவு மவற்றுவிரி வாகும்”

எனவும் கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொணக்கூறல், குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல் பொருளிலகூறல், மயங்கக்கூறல், தன்னுனொருபொருள் கருதிக்கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக் கூறினாரென வருமாகலான்.

சுசு. படையியன் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செல்வே புடைகெட
ஒற்றி னாகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றி னாகிய புறத்திறை முற்றிய
ஊர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றய்த்த னுவல்வழித் தோற்றந்
தந்துறிரை பாதி மீண்டாட்டுக் கொடையெ
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும்.

இது, வெட்சித் துறையாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இன்:—படையியங்கரவம் முதலாகக் கொடை ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு துறையை புடைத்து வெட்சித்திணை,

வெட்சியென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. படை இயங்கு அரவம்—(நிரைகோடல் கருதிப்) படையெழும் அரவம்.

உதாரணம்:—

“நெடிபடு காணத்து நீன்வேன் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான்—துழபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி யெழும்” [வெண்பா-வெட்சி-சு]

பாக்கத்து விரிச்சி—(குறித்த பொருளின் பயன் அறிதற்குப்) பாக்கத்துக்கண் மற் சொல் ஆய்தல்.

உதாரணம்:—

“எழுவணி சேறு நிருண்மலை முன்றிற்
குழவினன் கைகப்பி நிற்பத்—தொழுவிற்
குடக்கள்ளுக் கொண்டுவா வென்றான் குனிவில்
தடக்கையாய் வென்றி தரும்.” [வெண்பா-வெட்சி-சு]

புடை கெடப் போகிய செல்வுபக்கம் கெடப் போகிய செல்வு.

பக்கக் கெடுதலாவது, மாற்றரசர் பக்கத்தாராகித் தம்மாட்டு ஒற்றொடு நிற்பார் அறியாமல் போதல். பக்கத்தினுள்ளாரைப் பக்க மென்றார்.

உதாரணம்:—

“கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேத்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்—தேற்றின

நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீன்கழைய

குன்றங் கொடுவில் லவர்.” [வெண்பா-வெட்சி-௫]

புடை கெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே-மாற்றரசர்பக்கத்துன்னார் அறியாதவகை ஒற்றரால் ஆகிய ஒற்றதலும்.

ஒற்று என்பது எவ்விடத்தும் வேண்மொவினும், ஆதிவிளக்காக இவ்வோத்தின் முதற்கண் வைத்தாரென்று கொள்க.

உதாரணம்:—

“நிலையும் நிரையும் நிரைப்புறத்து நின்ற

நிலையுஞ் செருமுனைபுள் வைகி—இலைபுனைந்த

கன்னவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து

நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.” [வெண்பா-வெட்சி-௬]

வேய் புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை-(அவ்வாறு) வேய்க்கப்பட்ட இடத் தின் புறத்தினைச் சூழ்தலான் ஆகிய புறத் திருக்கை.

‘வேய்’ என்பது ஆகுபெயராய் அவ்விடத்தின்மேல் நின்றது.

உதாரணம்:—

“உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் டியேபோல்

முந்தமரு னேற்றார் முரண்முருங்கத்—தந்தயின்

ஒற்றினு னொற்றி புரவோர் குறும்பினைச்

சுற்றினார் போகாமற் சூழ்த்து.” [வெண்பா-வெட்சி-௭]

முற்றிய ஊர் கொலை-(அவ்வாறு) சூழப்பட்ட ஊரை அழித்தல்.

உதாரணம்:—

“இகலே துணையா வெரிதவழிச் சீறிப்

புகலே யரிதென்னார் புஞ்சுப்—பகலே

தொலைவில்லார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்

கொலைவில்லார் கொண்டார் குறும்பு.” [வெண்பா-வெட்சி-௮]

ஆ கோள்-(ஆண்டுளதாகிய) நிரையைக் கோடல்.

உதாரணம்:—

“கொடுவரி.கடிக் குழுகக்கொண் டனைத்தால்

நெடுவரை நீள்வேய் நரலு—நடுநூர்க்

கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற

நிணநிரை வேலார் நிலை.” [வெண்பா-வெட்சி-௯]

பூசல் மாற்று-(அவ்வாறு கொண்ட நிரையை மீட்டற்கு வந்தார் பொருள்) பூசல் மாற்றிப் பெயர்தல்.

உதாரணம்:—

“சூழ்த்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்

வீழ்த்தனர் வீழ்த்தார் விடக்குணிய—தாழ்த்த

குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றினையா ரெய்த

புலவுக் கணவழிபோய்ப் புன்.” [வெண்பா-வெட்சி-௧௦]

சோய் இன்று உய்த்தல்-(அவ்வாறு கொண்ட நிரையை) வருத்தாமல் உய்த்தல்,

உதாரணம் :—

“செருப்பிடைச் சிறுபர லன்ன கணைக்கால்
அவ்வறிற் தகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
குச்சி னிரைத்தன குருமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்த்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ வளியன் தானே தேரின்
ஊர்பெரி திகத்தன்று மிலனே யரணைனக்
காடுகைக் கொண்டன்று மிலனே காலைப்
புல்லா ரினரிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்
சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதாம்
புகப்பல வாயினு மென்னு மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
மாணுறை மத்தொலி கேளா தோனே.” [புறம்-உஐவு]
நுவல்வழித் தோற்றம்-தமர் கவன்று [சொல்லியவ] ழித் தோன்றுதல்.

உதாரணம் :—

“உறவுத் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்ப் .
புனறரு மினமண னிறையப் பெய்ம்மின்
ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின் று
நிரையொடு வருஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.” [புறம்-உகஉ]
தந்து நிறை-(கொன்னப்பட்ட நிரையைத்) தம்மூரகத்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தல்.

உதாரணம் :—

“தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைத்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று—கண்டான்
அணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி
மணிநிரை மல்கிய மன்று.” [வெண்பா-வெட்சி-கக.]
பாதிடு-(அந்நிரையைக்) கூறிடுதல்.

உதாரணம் :—

“ஒள்வாண் மலைத்தார்க்கு மொற்றாய்ம் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்—விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சிறுரிற்
கறிட்டார் கொண்ட நிரை.” [வெண்பா-வெட்சி-கச]
உண்ட ஆட்டு-(நிரைபகுத்த மறவர்) களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு.

உதாரணம் :—

“இளிகொண்ட தீஞ்சொ லினமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத்—தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேல்
செங்கண் மறவர் சின்ம்.” [வெண்பா-வெட்சி-கஞ]
கொடை-(பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக்) கொடுத்தல்.

உதாரணம் :—

“இனமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொண்புணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் முன்றி னிறைந்தன.
முருந்தே ரினகை காணுநின் னையர்
கரத்தை யலறக் கவர்ந்த நிரைகள்
கன்விலை யாட்டிநல் வேய்திரி காணவன்
புன்வாய்ப்பச் சொல்கணி முன்றி னிறைந்தன.
கயமல ருண்கணுய் காணுநின் னையர்
அயலூ ரலற வெறிந்தநல் லாக்கன்
நயனின் மொழியர் நரைமுதிர் தாடி
எயின ரெற்றியர் முன்றி னிறைந்தன.” [சிலப்-வேட்டுவவரி] (௩)

௬௨. மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே.

இதவும் அது.

இ-ள்:—மறம் கடை கூட்டிய குடிநிலை-மறத்தொழில் முடித்தலையுடைய குடியி
னது நிலைமையைக் கூறலும், சிறந்த கொற்றவை நிலையும்-சிறந்த கொற்றவையுது நிலை
மையைக் கூறலும், அ திணை புறன்-குறிஞ்சித்திணைப் புறஞ்சிய வெட்சித்திணையாம்.
குடிநிலை என்றதனால் மைந்தார்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவாதல் அறிக.

உதாரணம் :—

“யானை தாக்கினு மாவுமேற் செலினும்
நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும்
சூழ்மகன் மாசு மறப்பூண் வாட்கை
வலிகூட் டுணவின் வாட்குழப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணத் காண
செந்நா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
கேனா மன்னர் கழபுலம் புக்கு
நானா தத்து நறவுறொடை தொலைச்சி .
இல்லக் கன்னின் ரெப்பிப் பருகி
மல்லன் மன்றத்து மழவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
சிலைவி லெறுழ்த்தோ ணோச்சி வலன்விரையுப்
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
முனிதலை களித்தவ ருள்ளும் காதலிற்
நனக்குமுகம் தேந்திய பசும்பொன் மண்டை
இவற்கி தென்னா ததற்குமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
பூக்கோ ளின் றென் றறையும்
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் ரூலே.” [புறம்-உஅக.]

“கெடுக சிந்தை கழிதிவ டெனிலே
மூதின் மகளி ராத நருமே
மேனா னூற்ற செருவீர் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து கனத்தொழிற் தனனே ;
கெருக லூற்ற செருவீர் கிவன்கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே ;
இன்றும்,
செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று முயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடிஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
ஒருமக னல்ல தில்லோன்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.” [புறம்-உஎக.]

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றிவந்ததனை இல்லாண்முல்லை யெனவும், பெண்பால் பற்றிவந்தனை மூதின்முல்லை யெனவும் கூறுப.

‘கொற்றவை நிலை’ என்றதனானே, குறிஞ்சித்திணைக்கு முருகவேளையன்றிக் கொற்றவையும் தெய்வ மென்பது பெற்றும்.

உதாரணம்:—

“ஆளி மணிக்கொடிப் பைக்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை—மீளி
அரண்முருக்க வாசோன் கருதி னடையார்
முரண்முருக்கத் தான்முந் துறும்.” [வெண்டள-வெட்சி-உய]

கூட. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த கார்த்தனா முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி பேந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வருட
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
ஓடாக் கழனினை யுளப்பட வோடா
உடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையும்
மப்போன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
சுவா விழுப்புசுழ்ப் பூவை நிலையும்
ஆரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்த துரைத்தலும்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னெடு புணர்த்தலும்
மனைக்குறி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைத் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க

நாடவற் கருணிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கல்கோ ணீர்ப்படை நடுதல்
சீர்த்த மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று துறைத்தே.

வேலன் முதலாக வெட்சித்திணைஞரிய துறை கூறினார், இனி அதற்கு மாறிய கரத்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அதுவும் ஆசிரமீட்டல் காரணமாக அந்நிலத்தின்கண் நிகழ்வதாகலின், வெட்சிப்பாற்பட்டுக் குறிஞ்சிக்குப் புறமுயிற்று.

இ-ள்:—வெறியாட்டயார்த்த காந்தன மென்பது முதலாகத் தலைத்தானெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் என்பது ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்று துறையும் காட்சி முதலாக வாழ்த்தல் ஈராகச் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறும் துறையொடுங் கூடச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொரு துறைத்து.

வெறி அறி நிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டு அயார்த்த காந்தனும்—வெறியாடுதலை அறியும் நிறப்பிணையுடைய வெவ்விய வாயிணையுடைய வேலன் வெறியாடிய காந்தனும்.

காந்த னென்பதனை மடலேறுதற்குப் பெயராகக் கூறுவா ருனராகலின், வெறியாட்டயார்த்த காந்த னென்றார். அன்றியும், காந்தன் என்பது மடலேறுதலான் அத்துணையாற்றுகாணிய பெண்பால்மாட்டு நிகழும் வெறி ‘காந்தன்’ எனவும் பெயராம். இது னானே காமவேட்கையின் ஆற்றுகாணிய பெண்பாற்பக்கமாகிய வெறியும் அந்நிலத்துன்னார் வென்றி வேண்டி ஆடும் வெறியும் கொன்னப்படும். இவ்வெறி இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக. இது வெட்சிப் பின்னர் வைத்தார், பெரும்பான்மையும் குறிஞ்சிபற்றி நிகழு மாகலின்.

உதாரணம் :—

“வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னணிநினையா
ஐய நணிநீங்க வாடினான்—மையல்
அயன்மனைப் பெண்டிரோ டன்னிசொ லஞ்சி
வியன்மனைபு ளாடும் வெறி.” [வெண்பா—இருபாற்பெருத்திணை-வ]

இது காமவேட்கை தோற்றமல் தலைமகன் தானே முருகு மேல்நீர்இ யாடியது. வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகாரத்து வேட்டுவவரிபுட் கண்டு கொள்க. இனி வேலன்தானே ஆடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழித் கண்டுகொள்க.

உறு பகை வேந்து இடை தெரிதல் வேண்டி ஏத்து புதற் போத்தை வேம்பு ஆர் என வரும் மா பெருங் தானையர் மலைத்த பூவும்—மிக்க பகைவேந்தன் வேறுபாடு தெரிதல் வேண்டி உயர்ந்த புதையுடைய போத்தையெனவும் வேம்பெனவும் ஆரெனவும் தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் சூடிய பூவும்.

உதாரணம் :—

“ருடையலர் காத்தட்டன் கொல்லிச் சீனவாய்த்
தொடையவீழ் தன்னுவினை சூடான்—புடைதிகழ்க்

தேர திரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.” [வெண்பா-பொது-க.]

இது சேரன் பூ.

“தொடியணிகோ னாடவர் தும்பை புணையக்
கொடியணிகோர் கூட்டணங்கும் போரின்—முடியணியும்
காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி
ஏத்தல்சால் வேம்பி னிணர்.” [வெண்பா-பொது-உ.]

இது பாண்டியன் பூ.

“கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வான்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினைஞர்—மல்கும்
கலக்க லொலிபுனற் காவிரி நாடன்
அலக்க மொழுவுத் தார்.” [வெண்பா-பொது-க.]

இது சோழன் பூ.

நிரைகோள் கேட்டவழி மெடுநிலவேந்தரும் கதுமென எழுவராதலின், நிரை
மீட்டலின்கண் பூப் புகழப்பட்டது.

வாடா வன்னி-வாடுதல் இல்லாத வன்னி.

‘வன்னி’ என்பது ஒருகூத்து; அஃது அந்நிலத்தின் நிகழ்தலின் ‘வாடாவன்னி’
என்றார். உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

வயவர் ஏத்திய ஓடா கழல் நிலை-வீரராத் புகழப்பட்ட கொடாத கழல் நிலை.

உதாரணம்:—

“வானமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கெனலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற்—காளை
கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றாற்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.” [வெண்பா-பொது-அ.]

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்-ஓடாத வெருண்ட வேந்தரைச்
சாத்திய உன்ன நிலையும்.

‘உன்னம்’ என்பது மாம். அது தன் காட்டகத்துக் கேடுவருங்கால் உலறியும்,
வாராத காலம் குழைந்தும் நிற்கும்.

உதாரணம்:—

“துன்னருந் தாளைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்த்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க--மன்னரும்
ஈடெலாந் தாங்கி விலகலிந்தார் நீபுலின்
கோடெலா முன்னக் குழை.” [வெண்பா-பொது-அ.]

பிறவும் நியித்தமாகி வருவன வெல்லாவற்றிற்கும் இதவே துறையாகக் கொள்க.

மாயோன்மேய மன் பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழு புகழ் பூவை நிலையும்-மாயோ
னைப் பொருந்திய நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பினைபுடைய கொடாத விழுப்புகழைப்
பொருந்திய பூவை நிலையைக் கூறுதலும்.

பூவைமலர்ச்சியைக்கண்டு மாயோன் நிறத்தை யொத்ததெனப் புகழ்தல், மாடெல்லை காடாதலின், அக்காட்டிடைச் செல்வோர் அப்பூவையைக் கண்டு கூறுதல். உன்னம் கண்டு கூறினார் போல இதுவும் ஓர் வழக்கு.

உதாரணம் :—

“பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம்—மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறக்கடந்த காளை
நிறத்தொடு மேர்தருத லான்.” [வெண்பா-பாடாண்-ச]

இஃது உரையன்மென்பார், மாயோன் முதலாகிய தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை யென்ப.

உதாரணம் :—

“இந்திர னென்னி னிரண்டேக ணேறுர்த்த
அந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலை—அந்தரத்திற்
கோழியா னென்னின் முகனொன்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணர ற்பாற்று.”

வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவையெல்லாம் பூவை நிலையாகக் கொள்க. என்னை?

“ஏற்றார்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனும்
ஆற்றலு மான்வினையு மொத்தொன்றி னெவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியான் கண்மூன் றிரண்டேயாம்
ஆற்றல்சால் வானவன் கண்.”

என முத்தொன்னாயிரத்து வந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. பூவைநிலையும் அந்நிலத்தின் தெய்வமாகிய கருப்பொருளாதலின், அதன்மேல் வந்தது.

ஆர் அமர் ஓட்டலும்—அரிய அமுரைப் போக்குதலும்.

உதாரணம் :—

“புவிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமும் தேசம்—ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைத்தார் சேற்றஞ் சிறந்து.” [வெண்பா-கரந்தை-ச]

ஆ பெயர்த்துத்தருதல்—நிரை மீட்டல்.

உதாரணம் :—

“அமுக்கனீர் வையகத் தாருபிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்றாற்—செழுங்குடிகள்
தாரார் கரந்தை தலைமலைத்து தாங்கொண்டார்
மேராரகைக் கொண்ட நிரை.” [வெண்பா-கரந்தை-ச]

எனவும்,

“ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
நிலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரம் திருத்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கம் காணாய்

செல்லல் செல்லல் சிறக்கின் னுள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலத்தி போலத்
தாவுபு செறிதரு மாண்மேற்
புடையிலன் கொள்வாட் புனைகழ லோயே” [புறம்-௨௫௯]

ஊவும் வரும்.

சீர் சால் வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்-சீர்மை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்துக் கூறலும்.

உதாரணம் :—

“அங்கையு ணெல்லி யதன்பய மாதலாற்
கொக்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த்—தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வானமருட் சென்றடையார் வேல்வாய்
உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறம்.” [வெண்பா-கரந்தை-யக]

இது மற்றுள்ள நினைக்கும் பொது.

தலைத்தான் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்-தன்மாட்டுள்ள போர்வலி முயற்சியினாலே கொடுஞ்சொற்களைத் தன்னொடு புணர்த்திக் கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

“ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வானொடு வைகுவேம் யாமாக—நாளுந்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
பிழிமது வுண்பார் பிறர்.” [வெண்பா-கரந்தை-கக]

இது மற்றுள்ள நினைக்கும் பொது.

வருதார் தாக்கல் வான் வாய்த்து கலிழ்தல் என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்-மேல்வருகின்ற கொழிப்படையைத் தாக்கலும் வான் வாய்த்தலாற் படுதலும் ஊன இரண்டு வகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்.

உதாரணம் :—

“பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறக்க வானெறித்து
கொள்ளுகொ ணாயந் தலைக்கொண்டார்—எள்ளிப்
பொருதழித்து மீளவும் பூக்கழலான் மீளான்
ஒருதனியே நின்ற னுனன்.” [வெண்பா-கரந்தை-எ]

இது வருதார் தாக்கல்.

“உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னாரைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான்—புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வான் கொளவே
கணப்பட்டான் சென்றான் கரந்து.” [வெண்பா-கரந்தை-க]

இது வான் வாய்த்துக் கலிழ்தல்.

வான் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்த்து பறை தூக்க காடு அவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும்-வானான் மாறுபட்டு எழுந்தவனை மகிழ்த்து பறை ஒலிப்ப அவற்குத் தூறக்க மாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாட்டும்.

உதாரணம் :—

“மாட்டிய பின்னை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெக்சுக் குடர்மலை—கூட்டியபின்
மாறிரியச்சிறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.” [வெண்பா-கடந்தை-க.]

காட்சி-(போர்க்களத்துப் பட்டவீரரைக் கல்சிறுத்தற் பொருட்டுக் கற்) காண்டல்.

உதாரணம் :—

“மிகையணங்கு மெய்நீறின மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப்—புகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.” [வெண்பா-பொது-அ]

கல் கோள்-(அவ்வாறு காணப்பட்ட) கல்லைக் கைக்கோடல்.

உதாரணம் :—

“பூவொடு நீர்துவிப் பொங்க விரைபுசைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப—மேவார்
அழன்மறங் காற்றி யலிந்தார்கென் தேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.” [வெண்பா-பொது-க]

நீர்ப்படை-(அக்கல்லை) நீர்ப்படுத்தல்.

உதாரணம் :—

“காடு கணற்றக் கதிரோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப்—பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.” [வெண்பா-பொது-ய]

நடுதல்-(அக்கல்லை) நடுதல்.

உதாரணம் :—

“மலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து—வேலமருள்
ஆண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் கிடைதன்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.” [வெண்பா-பொது-கஉ]

சீர் தரு மரபின், பெரும்படை-மிகவுந் தக்க மரபிண்புடைய பெரும்படையினும்.

அஃதாவது, நாட்டிய கல்லிற்குக் கோட்டஞ் செய்தல். அஃது இற்கொண்டு புஞ்சு
வெண உரைத்த துறை. [கோட்டம்-கோயில், படை-படைத்தல்.]

உதாரணம் :—

“வாட்புகா லூட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குரிசில்க—லாட்சடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லாரும்
இற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.”

வாழ்த்து-(அக்கல்லைப்) பழிச்சுதல்.

உதாரணம் :—

“அமெழுகழ் பாடி யழுதழு தாற்சூ
திடும்பையுன் வைகி யிருந்த—கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழுது செல்பாண
தெய்வமாய் நின் ருன் நிசைக்கு.” [வெண்பா-பொது-கக.]

இவையெல்லாம் கரந்தைக்கு உரித்தாக ஒதப்பட்டனவேனும், “ஒருபாற் கிணவி
ஏனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப” [பொருளியல்-உஅ]
என்றதனான், மறத்துறை ஏழிற்கும் கொள்ளப்படும். ஈண்டு ஒதப்பட்ட இருபத்தொரு
துறையினும் நிரையீட்டற் பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென ஒதப்பட்டன் ஏழா
யின. கரந்தையாயினவாறு என்னையெனின், வெறியாட்டும் வள்ளிக்கூத்தும் மலை
சார்ந்த இடத்து வழங்குதலின், வந்த நிலத்திற்கு உரிய பொருளாகி வந்தன. புவை
நிலையும் அந்நிலத்தைச் சார்ந்து வருவதோர் தெய்வமாதலின், அந்நிலத்தின் கருப்
பொருளாகி வந்தது. கற்கோள்நிலை யாறும் உன்னநிலையும் முடியுடை வேந்தர் ரூடும்
பூவும் கழல்நிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாகலான், எடுத்துக்கொண்டகண்ணே
கூறுதல் இலக்கணமாதலின் ஈண்டு ஒதப்பட்டதென வுணர்க. பர்வநுபடலத்துள்
கரந்தைக்கண் புண்ணொடுவருதல் முதலாக வேறுபடச் சிலதுறை கூறினராகலின்,
புண்படுதல் மாற்றோர்செய்த மறத்துறையாகலின், அஃது இவர்க்கு மாறாகக்கூறலும்
மயங்கக்கூறலுமாம். ஏனையவும் இவ்வாறு மயங்கக்கூறலும் குன்றக்கூறலும் மிகைபடக்
கூறலு மாயவாறு எடுத்துக்காட்டின் பெருகுமாதலான், உய்த்துணர்ந்து கண்டு
கொள்க. இத்துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை. (இ)

கச. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
எஞ்சா மண்ணாசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று றடல்குறித் தன்றே.

இது, வஞ்சித்திணையாறாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்.—வஞ்சி முல்லையது புறன்-வஞ்சியாகிய புறத்திணை முல்லையாகிய அகத்தி
ணைக்குப் புறனும். எஞ்சா மண் நகை வேந்தனை வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று
அடல் குறித்தன்று-அஃது ஒழியாத மண்ணை கச்சதலையுடைய வேந்தனை மற்றொரு
வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தது.

ஒழியாத மண்ணை கச்சதலாவது, வேண்டிய அரசர்க்குக் கொடாமையு. “அகத்திணை
மருக்கின் அரிப உணர்ந்தோர், புறத்திணை யிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்”
[புறத்-க] என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக்கொள்க. இவ்வரை இனி வருகின்ற
திணைக்கும் ஒக்கும். அதற்கு இது புறநுதியவாறு என்னையெனின், “மாயோன் மேய
காடுறை புலகமும்” [அகத்-இ] காரகாலமும் முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலானும்,
பகைவழிற் சேரலாகிய வஞ்சிக்கு நிறுதும் நீருமுள்ள காலம் வேண்டிதலானும், பருமரக்
காடாகிய மலைசார்ந்தஇடம் ஆகாமையானும் அதற்கு இது நிறத்ததென்க. அன்னதாகல்
முல்லைப்பாட்டினான்

“கான்பாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேனாறு பிடவமொடு பைம்புத வெருக்கி
வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட.

இடுமூட் புரிசை யேழுற வுணஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி. 39

(2)

என்பதனும் அறிக.

௬௫. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புணலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் முக்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சேற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுந்
குன்றஞ்ச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளியும்
அழிபடை தட்டோர் தமிழ்ச்செயொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே.

இது, வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—இயங்குபடையரவம் முதலாகத் தமிழ்ச்செயொடுகூடச் சொல்லப்பட்ட
தின்மூன்றும் வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு.

‘பெருமை யானும்’ என்பது முதலாக வந்த ‘ஆன்’ எல்லாம் இடைச்சொல்லாகி
வந்தன. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல் என்பதன்கண் உம்மை தொக்கு
சின்றது.

படை இயங்கு அவம்படை யெழும் அவம்.

உதாரணம் :—

“சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்
அறத்து வழிப்பேடும் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோக்கிய வொருகுடை
உருகெழு மதிய் னிவந்துசேண் வினக்க
நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
றுதிமுக மழுக்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிநடங் கலவே
போரெனிற்புகழும் புணைமுன் மறவர்
காடிடைக் கிடத்த நானெனி சேனய
செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்
விழவுடை யாக்கண் வேற்றப்பலத் திறத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

வெண்டலைப் புணரிசின் மாண்குளம் பலைப்ப
வலமுறை வருவது முண்டென் தலமந்து
நெஞ்சநடுங் கவம் பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே. 99 [புறம்-௬௧]

எரி பரத்தெத்தல்-(பன்கவாது நாடு) எரி பரத்துணர்தல்.

உதாரணம் :—

“ வினைமாட்சிய விரை புரலியொடு

மழையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

வினைவாபல் கலாப்பூட்டி

மனைமரலும் விதகாசக்

கடிதுடைநீர்க் களிப்பபடி

எல்லுப் படலிட்ட சுடுதீ வினக்கஞ்

செல்கடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றேன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

துணைவெண்டாச் செருவென்றிப்

புலயுவாட் புலர்சாத்தின்

முருகம் சீற்றத் துருகெழு ருரிசில்

மயங்குவன்னை மலராம்பற்

பணிப்பகன்றைக் கணிப்பாகத்

கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

எம நன்னா டொன்னெரி பூட்டி

நாம கல்லமர் செய்ய

ஓராங்கு மலைத்தன பெருமகின் களிதே. 99 [புறம்-௬௧]

வயங்கல் எய்திய பெருமைபும்-வினக்கம் எய்திய பெருமையும்.

உதாரணம் :—

“ இருக்கண்ணி யானையொ டருங்கலம் தெறுத்துப்

பணிந்துருறை மெரீழிவ தல்லது பன்கவர்

வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே

உருமுடன்று சிலைத்தலின் விசம்பதிர்த் தாங்கு

கண்ணதிர்பு முழங்கும் கடுங்குரன் முரசம்

கால்கொர் தன்ன ஆர்தி கான்முனை

எதிரிசிகழ்த் தன்ன சிறையருஞ் சீற்றத்து

களியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முக்கீர்

கீர்துனைத் தன்ன செலவின்

சிலந்திரைப் பன்ன தானையொய் நினக்கே. 99 [பதிற்றுப்பத்து]

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையும்-கொடுத்தலைப் பொருத்திய கொடைமையும்.

உதாரணம் :—

“பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூணுதல் யானையொடு புணதேர் பண்ணவும்
மறனோ மற்றிது விதன்மாண் குடுமி
இன்ன வாசப் பிறர்மண்கொண்
முனிய செய்திரின் னூர்வலர் முகத்தே.” [புறம்-௧௨]

அடுத்த ஊர்ந்து அட்ட கொற்றமும்-பகைவர் பலரையும் அடுத்த மேலிட்டிக்
கொன்ற கொற்றமும்.

உதாரணம் :—

“திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தான் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடண் மரீஇய பீழன் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறத்து தீதுமருங் கறுமார்
அறம்புரி கொண்கை நான்மறை முதல்வர்
நிறம்புரி பகம்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்குத் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
நீங்குழன் மன்னர் செல்வழிச் செல்வென
வான்போழ்ந் தடக்கலு முய்த்தனர் மாதோ
வரிநிமி ழூர்க்கும் வாய்புரு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகனத் தொழிய
வருஞ்சமத் ததைய னாறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட வாநே.” [புறம்-௧௩]

மாராயம் பெற்ற செல் மொழியும்-மாராயமாகிய உவகை பெற்ற செடியமொழி
யும்.

உதாரணம் :—

“துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல்கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புண யோடை யண்ணல் யானை
இலங்குகாண் மருப்பி னுதிமடுத் தூன் றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடடை யாளர்
செடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை
செல்லுடை செடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரனூர்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினை
மாளின் மகளிர் மண்ண நன்றும்
உயர்நிலை புலகத்து நகர்ப வதனூல்

வம்ப வேந்தன் ழுனை

இம்பர் நின்றதுக் காண்டிரோ வரவே. ௨ [புறம்-௨௮௪]

பொருள் இன்று உய்த்த பேர் ஆண் பக்கமும்-பகைவரைப் பொருளாக மதியாது
செலுத்தின பேர் ஆண் பக்கமும்.

உதாரணம்:—

“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை வீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ திரும்
எம்மம்பு கடிவிடுத றும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவலும் பூட்டை மறத்திற்
கொல்கனிற்று மீயிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் தேத்த
மூந்நீர் விழவி னெடியோன்
கன்னீர்ப் பசுறளி மணலினும் பலவே. ௩ [புறம்-௬]

விசைவரு புனை கற்சிறைபோல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்-விசை
கொண்டுவரும் புனைக் கற்சிறை தாங்கினுற்போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்.

உதாரணம்:—

“வீணார்ந் தார்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற
வாடன் முதியான் வயிற்றிடங்—கடார்
பெரும்படை வென்ன கெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்த்த விடம்” [வெண்பா-வஞ்சி-௧௬]

எனவும்,

“வேந்துடைத் தாளை முனைகெட கெரிதர
எத்துவான் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றூச் சேறார்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே” [புறம்-௧௧௦]

எனவும் வரும்.

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்-திரட்சி பொருத்தின பெருஞ்சோற்று
நிலையும்.

உதாரணம்:—

“இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருத்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாபிதழ் கெய்தற்
பாசடைப் பணிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளும்

மல்குறு காண லோங்குமண லடைகரை
தாழடம்பு மலைந்த புணரி வ்வினரூல
விலங்குகதிர் முத்தமொடு வார்த்து ரெடுக்குத்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்
காந்தனக் கண்ணிக் கொலையில் வேட்டுவர்
செங்கோட் டாமா னுனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிகொடை கொடுக்கும்
குன்றுதலை மணந்த வன்புல வைப்பும்
கால மன்றியுந் கரும்புய்த் தொழியா
தரிகா லலித்துப் பல்பு வழவர்
தேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரத்துவாய் மிருக்கும்
பலகுழ் பதப்பர் பரிய வென்னத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய
முழவியிழ் மூதார் விழவுக்காணுடப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
ஏன லுழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிரு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை
மென்றினை றுவனை முறைமுறை பருக்கும்
புன்புலம் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ச் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
பனைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழித்து
கடலவுந் காட்டவு மரண்வலியார் கடுங்க
முரண்மிரு கடுஞரால் விசம்படை பதிரக்
கடுஞ்சினம் கடாஅய் முழங்கு மகதிரத்
தருத்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணி
உயர்த்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டம்
கருங்கட் பேய்மகன் கைபுடையூஉ கடுங்க
கெய்த்தோர் னூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
எறம்பு மூசா விறம்புது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருத்திருத் தார
ஓடாப் பூட்டை யொண்பொறிச் கழற்காற்
பெருஞ்சமம் ததைத்த செருப்புடன் மறவர்
உருமுநில னதிரக்குந் ஞாலொடு கொண்புணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுருத்தற் கெறியுந்
கடுஞ்சின வேந்துசேண் டழங்குஞரன் முரசே. ௩ [பதிற்று-௧௧]

வென்றோர் வினக்கமும்-வென்றோர்மாட்டு உனதானிய வினக்கமும்.

“அருஅ யாண ரன்கட் செறுவின்
 அருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மவிந்த வெண்கைப்
 பருஉப்பக ிதிர்த்த மென்செந் நெல்லின்
 அம்பண னெவை யுறைநிலித் தாங்குத்
 கடுந்தே லுறுகினை மொசிந்தன துஞ்சஞ்
 செழுங்குடு கினை த்த லினத்துனை மசாரின்
 அலந்தனர் பெருமரின் னுடற்றி யோரே
 ஊரொரி கவர வருத்தெழும் துரைஇப்
 போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
 மதின்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயில்
 ஆரெயிற் றேட்டி வவ்வினை யேரெடு
 கன்றுடை யாயத் தரிஇப் புகல்சிறந்து
 புலவுலில் வினைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கி ருடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
 வான்பயம் வாழ்நர் கழுவுடலை மடங்கப்
 பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தினர் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
 அருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
 பெருங்களிற் றியானையோ டருங்கலத் தராஅர்
 மெய்பனி கூர வணங்கெனப் பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பசாசம் போலத்
 திறைகொண்டு பெயர்நி வாழ்க்கின் னாழி
 உரவரு மடவரு மறிவுதெரித் தெண்ணி
 அறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ ணெடுத்தகை வாழ் மோரே.” [பதிற்றுடை]

தோற்றார் தேய்வும்-தோற்றோர் தேய்வு கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

“வான்மருப்பிற் களிற்றியானை
 மாஅமுலையிற் கணங்கொண்டவர்
 அடுத்தெறித்த விதன்முரசுங்
 கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
 சாந்துபுலர்த்த வியன்மார்பிற்
 செழுசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
 ண்ணுடை யெறுத்தோட் புடையலங் கழற்காற்
 தக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொன்வான்
 டிவி தெவ்வ ரெதிரின் றுரைஇ
 டிக திறையே புரவெதிர்த் தோற்கென
 ம்புடை வலத்த ருயர்த்தோர் பரவ
 னையை யாகன் மாதே புகைவர்

கால்களும் தன்ன கதழ்பரிப் புரலிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீயிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிரீஇய நல்லிசைத்

கொலையாக் கற்பனின் நெம்முனை யானே” [பதிற்று-௮௮]

குன்ற சிறப்பின் கொற்றவன்னியும்-குறைவுறுதலைச்செய்ப்பாக வென்றிச்
சிறப்பிணையுடைய கொற்றவன்னியும்.

கொற்றவன்னி-தோற்ற கொற்றவன் அளிக்கும் திறை. உதாரணம் எஃதுதிக்
காண்க.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ-மாற்றார்விடு படைக்கலன் முதலி
பனவற்றைத் தம்மாட்டுத் தடுத்து உளன் அழிந்தோர்ப் பேணித் தழுவிக்கோடலொடு
தொகுத்து எண்ணின்.

உதாரணம் :—

“வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தா தாக்காங் கிசைப்ப
தூலரி மாலை சூழிக் காலிற்
தரியன் வந்த மூதி லானன்
அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் நெறித்த
ஒருகை யிரும்பினத் தெவிறுமிறை யாகத்
திரித்த வாய்வா டிருத்தாத்
தனக்கிரித் தானைப் பெயர்புற நகுமே” [புறம்-௨௮௪]

இத்துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி.

“உவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
அறிந்தனை யருளா ராயின்
யாரிவா நெடுந்தகை வாழு மோரே” [பதிற்று-௪௧]

என்பதும் இதன்கண் அடங்கும். இது முதமொழிவஞ்சி.

கழி பெருஞ் சிறப்பின் பதின்மூன்று துறைமிகப் பெருஞ் சிறப்பையுடைய
பதின்மூன்று துறைத்தாம்.

வென்றோர் விளக்கம் முதலிய மூன்று மொழிந்த ஏனைய வெல்லாம் இரு திறத்தி
னார்க்கும் பொதுவாக நிற்கலின் கழிபெருஞ்சிறப்பெனக் கூறினார். இன்னும்
“கழிபெருஞ்சிறப்பின்” என்றமையின், பேராசர் துணையாக வந்த குறுநில மன்னரும்
தாரும் பொலிவெய்திப் பாசுதையிலை உரைத்தலும் பிறவும் கொள்க. இவைபற்றியவை
துணைவஞ்சி. “நீயே புறவி னல்லல்” [புறம்-௪௬] “உள்ளியோர்ப்படர்ந்து” [புறம்-௪௭]
என்னும் புறப்பாட்டுக்களில் காண்க. பிறவும் அன்ன.

(௮)

கூக. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே
முழுமுத லாண முற்றலுங் கோடலும்
அணிகெறி மாபிற் றுரு மென்ப.

இஃது, உழிஞைத்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—உழிகை மருத்துப் புறன்-உழிகை என்னும் புறத்தினை மருதம் என்னும் அகத்தினைக்குப் புறமும்: முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும் அனையெறி மரபிற்று ஆகும்-அது முழுமுதல் அரணம் முற்றதலும் அழித்தலுமாய் வருந்தன்மைத் தாகிய வெறியை மரபாக உடைத்து.

‘முதல் அரணம்’ என்றதனால், தலையும் இடையும் கடையும் என மூவகைப்படு மவற்றுள் தலையரண். அஃதாவது, அரணிற்ருக் உறகின்ற இலக்கணம் பலவும் உடைத் தாதல். மருதத்திற்கு இது புறமாயவாறு என்னையெனின், வஞ்சியிற் சென்ற வேந்த னொடு போர்செய்த லாற்றாது உடைத்து மாற்றுவேந்தன் அரண் வலியாகப் போர் செய்யுமாகலானும், அவர் காட்டகத்தாகலானும், அவ்வழிப் பொருவார்க்கு விடியற்பொ முது காலமாகலானும் அதற்கு இது புறமாயிற்று. காட்டெல்லையின் அழிப்பு உழி கையாகுமோ வெனின், அது பெரிதாயின் அதன் பாற்படும்; சிறிதாயின் வெட்சி யுள் ஓதின ஊர்க்கொலை [புறத்தினை-௩] யுள் அடங்கும். (அ)

௯௭. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே.

இஃது, உழிகைத்திணையை வரையறுத்து உணர்த்துதல் நதலிற்று.

இன்:—அதுதான் இருநால் வகைத்து-உழிகைத்துறைதான் ஈட்டு வகைத்து.

அவையாமாறு முன்னர்க் காணப்படும். [ஏகாரமும் உம்மையும் அசைகள்.] (௧)

௯௮. கொன்னார் தேளங் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் றிவர்தலுந் தோலது பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமு மன்றி முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறற்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோர்
வருபகை பேணர் வாரெயி ளுளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாளிரு வகைத்தே.

இதுவும் உழிகை யாமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.

இன்:—கொன்னார் தேளங் குறித்த கொற்றம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன உழி கைத் துறையாம்.

கொன்னார் தேளங் குறித்த கொற்றமும்-பகைவரது தேயத்தைக் கொன்னக் குறித்த கொற்றமும். [கொன்னார்-தன்னை இறையெனக் கொன்னாரும் தன் ஆணையக் கொன்னாரும்.

உதாரணம்:—

“ஆளு வீசை யடுபோ ரண்ணனின்
யாணையு மிலையிற் றோன்றும் பெருமனின்
ருணையுந் கடலி னெலிக்கும் வைற்றுதி
வேறு மின்னின் வினங்கு ஞாலத்
தரசதலை பணிக்கு மாற்றலை யாகலிற்
புரைதீர்த் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது கொந்து

கூணக வாழி வளவ வென்றுறின்
 முனைதரு பூசல் கனலினு மறியாது
 புலிபுறம் காக்குங் குருளை போல
 மெல்லில் செங்கோ னீபுறம் காப்பப்
 பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யநிநர்
 சிழ்மடைக் கொண்ட வாணியு முழுவர்
 படைமிளிர்த் திட்ட யாமையு மறைநர்
 கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
 நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவணியும்
 வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருக் தமரும்
 மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
 மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
 நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
 புலவ ரெல்லா சின்கோக் கினரே
 நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருத்தவட் டித்துக்
 கூற்றுவெருண் டன்ன முன்பொடு
 மாற்றிரு வேந்தர் மன்னோக் கினியே. [புறம்-௪௩]

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்-கிளைத்தது முடிக்கலாகும் வேந்தனது சிறப்பும்.

உதாரணம் :—

“அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும்
 நீயளந் தறிவை .சிற்புரைமை வார்கோற்
 செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
 பொலஞ்செய் கழங்கிற் நெற்றி யாடுந்
 தன்னான் பொருகை வெண்மணற் சிதையக்
 கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
 நெடுக்கை நலியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
 வீசுமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுந்
 கடிமரந் தடியு மோசை தன்னார்
 நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை வியம்ப
 ஆக்கினி திருந்த வேந்தனோ டங்குரின்
 சிலைத்தார் முரசுந் கழங்க
 மலைத்தனை யென்பது நானுத்தக வுடைத்தே. [புறம்-௩௬]

இன்னும் ‘உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பு’ மென்றதனால் அகத்தாசனை யழித்தது உறலும் கொள்க.

உதாரணம் :—

“இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
 நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்மீகல் பெருஅ
 திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
 நிலமிசைப் புரணுக் கையவெய் துயிர்த்

தலமரல் யாபின யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுத்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி வினைகூடக் கேட்பவும்
இன்னா தம்ம வீண்டினி திருத்தல்
துன்னருத் துப்பின் வயமான் குருன்றல்
அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்தல்
அறவைபு மறவைபு மல்லை யாயின்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
நீண்மதி லொருசிறை யொடுக்குதல்
நாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலை.” [புறம்-சச]

தொல் எயிற்று இவர்தலும்-தொல் எயிலின்கண் பரத்தலும்.

உதாரணம் :—

“புல்லார் புகழொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபாப்பி—யொல்லார்
சிறத்திறுத்த வாட்டாளை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.” [வெண்பா-உழிஞை-வ]

தோலது-பெருக்கமும்-தோற்படையினது பெருமைபுடும்.

உதாரணம் :—

“நின்ற புகழொழிய லில்லா வுயிரோம்பி
இன்றுகாம் வைக லிழிவாகும்—வென் றெனினும்
பாண்டி னினாதோற் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென் றான் வேந்து.” [வெண்பா-உழிஞை-கஉ]

அகத்தோன் செல்வமும்-அகத்தரசனது செல்வமும்.

உதாரணம் :—

“அளிதோ தானே பாரியது பறம்புப்
நளிகொண் முரசின் மூலிரு முற்றினும்
உழுவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, செறியிலை வெதிரி னெல்வினை யும்மே
இரண்டே, திருச்சிறப் பலவின் பழமுழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுக்கொடி வள்ளிக் கிழஞ்சுவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றம் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் கூனையே யாங்கு
மாந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பாப்பிய தேரினி ராயினும்
தாளிற் கொடிநலர் வாளிற் ரூரலன்
யானறி னுவெனது சொன்னு மாறே

சுனர்புரி நரம்பின் சிறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூத்தனும் விறலியர் பின்வர
ஆடினார் பாடினார் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கு யும்மே” [புறம்-மாக]

அன்றி முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும்-அன்றியும் பகைத்த புறத்தரசன் வருத்திய பக்கமும்.

உதாரணம் :—

“நஞ்சடை வாலெயிற் றைநலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
லிசும்புதிப் பிறப்பத் திருக்ப் பகங்கொழிப்
பெருமலை விடாகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வென்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
இடங்கருங் குட்டத் துடன்றெகக் கோடி
யாமங் கொன்பவர் சுடர்நிழற் கதாஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறம் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யாரினை வேந்தகத் துண்ணையின்
நல்லவென் னாது சிதைத்தல்
வல்லியா நெடுந்தகை செருவத் தானே” [புறம்-கன]

திறற்பட ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும்-வலிபட ஒரு தானாகச் சென்ற குற்றுழிஞையும்.

உதாரணம் :—

“கிண்கணி களைந்தகா லொண்கழ் ரெட்டிக்
குடுமி களைந்த வேம்பி னெண்டனிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தோர் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவண் கண்ணிதார் பூண்டு
தாலிகளைத் தன்று மிலனே பால்விட்
டபிணியு மின்றியின் நனனே வயின்வயின்
உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மன்னரை
வியத்தன்று மிழித்தன்று மிலனே யவரை
அழுந்தப் பற்றி யகல்விசம் பார்ப்பெழக்
கவிழ்த்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்த்தன்று மலித்தன்று மதனினு மிலனே.” [புறம்-கன]

உடனஞ்சேர் வருபகை (புணர் வாரொயில்-வெருண்டு வருவின்ற படைமையப் புணர் வாரொயில் உழிஞையும்.

உதாரணம் :—

“மயிர்கணத் தன்னார் மகிழ்தேற ஓரட்டக்
கயிர்கழலார் கண்ணல் பூப்ப—வெயிர்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.” [வெண்பா-உழிஞை-யக]

உணப்பட சொல்லப்பட்ட நாலிரு வகைத்து-உட்படக் கூறப்பட்ட எட்டு வகைத்து.
பதினெட்டு, இருபத்தொன்பது என்பார் மதம் விலக்கியமை தோன்றப் பெயர்த்
துத் தொகை கூறினார். இது கூறியது கூறலன்று; தொகை. (ய)

சூக. குடையும் வாளு நாள்கோ ளன்றி
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமூங் கடைஇச்
சுற்றம் ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்லி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்
தூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்
மதினமிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்
இகன்மதிற் குமிமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வானின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை பென்னுந் துறையொடு தொகைது
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இதவும் அது.

இன்—குடை நாட்கோள் முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள பன்னிரண்டு துறையும்
உழிஞைக் குரிய துறை. மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் விரியும் பன்னிரண்டு உள் என்ற
வாறு.

குடையும் வாளும் நான் கோள்-குடைநாட்கோள் வான்காட்கோள் என வருவன
வும்.

உதாரணம் :—

“தெய்வணிக செவ்வே னெடுத்தேர் நிலைபுகு
கொய்புணைமா கொல்களிறு பண்விடுக—வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லர் முரணவீந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள்.” [வெண்பா-உழிஞை-உ]

இது குடைநாட்கோள்.

“வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேனார் பிறைதொடேம் பேர்மதிப்புணர்
அணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.” [வெண்பா-உழிஞை-க]

இது வான்காட்கோள்.

மடை அமை ஏணி மிசை மயக்கமும்-மதிவிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணி சார்த்தி அதன்மேல் பொரும் போர்மயக்கமும்.

உதாரணம் :—

“சுடுமண் ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
சுடுமூர் ணெடுகை கழிய—வடுமூரண்
ஆறினா ரன்றி யரவு முடும்பும்போல்
ஏறினா ரேணி பலர்.” [வெண்பா-உழிஞை-கக]

கடைஇச் சுற்றமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்-செலுத்திச் சுற்றமர் ஒழிக என்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்.

உதாரணம் :—

“காலை முரசு மதியம்பக் கண்களன்று
வேலை விறல்வெய்யோ ணோக்குதலும்—மாலை
அடுது மடிசிலென் றம்மதினு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.” [வெண்பா-உழிஞை-உக]

முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும்-முற்ற அகப்பட்ட அகத்தினுள்ளான் வீழ்ந்த நொச்சியும்.

உதாரணம் :—

“நீரற வறியா நிலமுதற் கழித்த
கருங்கா னொச்சிக் கண்ணார் குருஉத்தழை
மெல்லியன் மகளிர்க் கல்குற் றெடுலை
யாகவுங் கண்டன மினியே வெருவரு
குருதியொடு மயங்கி யுருவு கரந்து
தெறுவாய்ப் பட்ட தெரிநூரன் செத்து
பருந்துகொண் டெக்கவுங் கண்டனம்
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த வாறே.” [புறம்-உஎக]

அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையும்-நொச்சியின் புறத்தாகிய உழிஞையான் வீழ்ந்த புதுமையும் [‘மற்று’ என்பது அசை. ‘ஆன்’ என்பது இடைச்சொல்.]

உதாரணம் :—

கோடியர் வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதங்
தோடுகொன் புள்ளின் றெகையொப்பக்—கடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மன்னர்
அரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.” [வெண்பா-உழிஞை-உமி]

நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும்-கிடங்கின் உளதாகிய போரின்கண்ணே வீழ்ந்த பாசியும்.

உதாரணம் :—

“நளவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நன்னாடார்
ஓவார் விலங்கி யுடலவும்—பூவார்
அகழி பரத்தொழுநு மங்குருதிச் சேற்றப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.” [வெண்பா-உழிஞை-உன]

அஃது அன்று ஊர்ச்செரு வீழ்த்த அதன் மறனும்-அஃது ஒழிய ஊர்ச்செருவின் கண் வீழ்த்த பாசிமறனும். [‘மற்று’ என்பது அசை.]

உதாரணம் :—

“பாவினார் மாபும் வகையாத் பலகாப்பு
மேயினோ ரேய விகன்மறவ—ராயினார்
ஒன்றி யவரற ஶூர்ப்புறத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யவரர் விருத்து.” [வெண்பா-மொச்சி-உ]

மதில்மிசைக்கு இவர்க்க மேலோர் பக்கமும்-மதின்மேற்கோடற்குப் பார்த்த மதி லோர் பக்கமும்.

உதாரணம் :—

“அகத்தன வார்கழ னோன்ற ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் நிண்டோன்—உறத்தழிஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவியையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வாணுலகி னான்.” [வெண்பா-மொச்சி-எ]

இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும்-தம்முடன் இசை மதில்மேல் நின்ருனை அட்டி அவன்முடிக்கலம் கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும்.

உதாரணம் :—

எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கடைய
மங்கல நான்யா மகிழ்துங்கக்—கொங்கலர் தார்ச்
செய்குடர்ப்புண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகின வே
மொய்குடர்ப்புண் மன்னர் முடி.” [வெண்பா-உழிஞை-உஅ]

வென்ற வாளின் மண்ணெடு ஒன்ற-வென்ற வாளின் மண்ணும் மங்கலமும் பொருத்த.

உதாரணம் :—

“தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவினங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான்—பேர்த்து
மிடியார் பனைதுவைப்ப லிம்மதிதுன் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புதழ்.” [வெண்பா-உழிஞை-உஎ]

தொகைநிலை-அம்மதிலுழித்தமையான் மற்றுள்ள மதில்கள்வரைப்பில் மாறு பட்ட வேத்தரும் முரண் அவித்தபடி யடைதல்.

உதாரணம் :—

“வென்றலத்த் திரிய வேண்டபுலத் திறத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
கல்கினை யாகுமதி பெய்மென் றருளிக்
கலம்பிறங்கு வைப்பிற் கடற்றிறை யாத்தநின்
குருலுபுதழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை துங்கும்
எந்திரத் தகைப்பி னும்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய ருண்டிசண் ணகழி

வானுற வோங்கிய வணந்துசெய் புரிசை
ஒன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட' விலங்கி
நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய
அயின்முகப் படுத்தல் யாவது வணாயினும்
பிரிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசில்
பூஉப்புறம் தழீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழுஉநிலைப் புதலிற் கதவமே காணில்
தேம்பாய் கடாமொடு காழ்கை நீலி
வேக்கை வென்ற பொறிகினர் புகர்துதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீலி
மேம்படு வெல்கொடி நடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் களிமே. [பதிற்று-இங்] (வக)

என்னும் துறையொடு தொகைஇ வகை நால்முன்று என மொழிப-என்னும் துறையொடு கூடி உழிகளுவகை பன்னிரண்டு என்று கூறுவர்.

எடு. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே
மைந்துபொரு ளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் நென்ப.

இது, தும்பைத்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—தும்பை நெய்தலது புறன்-தும்பை என்னும் திணை நெய்தல் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனும். மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை சென்று தலையழிக்கும் சிறப்பிற்று-அது வலி பொருளாகப் போர்கருதி வந்த அரசன்கண் சென்று அவனைத் தலையழிக்கும் சிறப்பிணையுடைத்து.

இதனானே “எதிருந் தல் காஞ்சி” [பிங்க-அநுபோக-கசவுச] என்பாரை மறுத்த வாறு அறிக. அதற்கு இது புறையவாறு என்னையெனின், இருபெருவேந்தரும் ஒரு கனத்துப் பொருதலின், அதற்கு இடம் கடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளியிலத்துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அந்நிலம் கடல்சார்ந்த வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய ஏற்பாடு போர்த்தொழிற்கு முடிவாதலானும் நெய்தற்குப் புறனாயிற்று. [‘என்ப’ அசை.] (வஉ)

எக. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
இருநிலை திண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்தே.

இது, தும்பைத்திணையின் சிறப்பியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இது மேலன போல ஒரு பாற்கு மிகுதலின்றி இருவகையார்க்கும் ஒத்த இயல்பிற்கும் ; ஒருவர் மாட்டும் மிகுதல் இல்லை.

இ-ள்:—கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலின் சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை-கணையும் வேலும் படைத்துணையாக்கொண்டு பொருதல் காரணமாகச் சென்ற உயி

ரின் நின்ற யாக்கை, இருநிலம் தீண்டா அரு நிலைவகையொடுநீர் அட்டை காலவயட்
பட்டு உடவினின்ற உயிர் பிரிக்கப்படுமாறு, இருபால் பட்ட ஒரு சிறப்பின்று-இருபாத்
படுக்கப்படும் அற்ற துண்டம் இணைந்தது போன்று ஆடலொத்த பண்பினை யுடையது.
[இருநிலம் தீண்டா அருநீருட் கிடக்கும் அட்டை.] (யக)

எஉ. தாளை யாளை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
தான்மீண் டெயிந்த தார்நிலை யன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்
ஒருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய பெருமையும் ப்படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெயிர் தெதிர்த்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வானோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்
ஒருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்
செருவகத் திறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ
ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவன்
ஒன்வாள் வீசிய னூழிலு முளப்பபப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது, தும்பைத்தினை பாசுபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—நோனார் உட்கும் தாளை யாளை குதிரை என்ற மூவகை நிலையும்-பகைவ
ரால் உட்கப்படுகின்ற தாளையும் யாளையும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்டவற்றினது
நிலையும்.

தாளை நிலை வருமாறு:—

“வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
கண்கூ டிறுத்த கடன்மருள் பாசுறைக்
குமரிப்படை தழீஇக் கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
திறையும் பெயருத் தோற்றி னுமருள்
நாண்முறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைத் தொருசிறை நிற்ப யாவரும்
அரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
நிறை தார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.” [புறம்-உகச]
“கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்கேல் மறியா நகும்.” [குறள்-எசச]

“நறுவிரை துறத்த நரைவெண் கூத்தல்
நர்க்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறுஅன்
குடப்பாற் சிவ்லுறை போலப்
படைக்குளோ யெல்லாங் தானு யினனே.” [புறம்-உஎக]

“தற்கொன் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
கொற்கத் துலந்தானு மாகுமாற் பிற்பிற்
பலர்புகழ் செல்வற் தருஉம்பற் பலர்தொழ
வானக வாழ்க்கைபு மீபுமா லன்னதோர்
மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போரு முயிர்க்கு.”

இஃது ஓர் வீரன் கூற்று.

யாணநிலை வகுமாறு:—

“கையொடு கையோ டொருதுணி கோட்டது
மொய்யிலவேன் மன்னர் முடித்தலை—பைய
உயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யன்கோர்
வாய்வெம்போர் மாண்ட களிறு.”

குதிரைநிலை வகுமாறு:—

“நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குணம்பு கடைபூ
உன்ன மழிக்குங் கொட்பின் மான்மேல்
என்ளுநர்ச் செருக்குங் காணீ கூர்த்த
நெடுவே லெஃக நெஞ்சவடு வினைப்ப
வாட்டிக் காணிய வருமே நெருறை
உரைசால் சிறப்பின் வேந்தன் முன்னர்க்
கரைபொரு முன்னீர்த் திரையிற் போழ்த்தவர்
கயத்தலை மடப்பிடி புலம்ப

இருமருப் பியாண யெறிந்த வெற்கே.” [புறம்-காநக]

வேல்மிரு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தான்மீண்டு எறித்த தார்நிலை
பும்-வேல்வென்றி மிகலையே கண்ணோக்குடையனாய்க் களத்து முகப்பிற் சென்ற வேந்
தனை மாற்றார் சூழ்ந்த விடத்து வேந்தன் பாலினனாய் மற்றோர் தலைவன் தன்னிலை
விட்டுத் தன்வேந்தனுமாட் டடுத்துத் துணையாய் மாற்றாரை எறித்த தார்நிலையும்.

உதாரணம்:—

“நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இவ்வென் மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
இறையுறு விழுமம் தாங்கி யமரகத்
திரும்புகவைக் கொண்ட விழுப்புணைய தீர்த்த
மருத்துகொண் மரத்தின் வாங்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்த்
தீரந்தை.யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்” [புறம்-கஅய]

எனப் பாணன் அது தோன்றப் புகழ்த்தவாறு காண்க.

அன்றி இருவர் தலைவர் தபுதி பக்கமும்-அஃதல்லாமல் படைநின்ற பொராரின்ற இருவரும் தம்முட் பொருது படுதலும்.

உதாரணம் :—

“காய்த்து கடுக்களிற் கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த் நிருவரும் விண்படர-ஏந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
இருபடையு நீங்கா விகல்.” [வெண்பா-தும்பை-கஉ]

ஒருவன் ஒருவனை உடை படை புக்கு கூழை தாங்கிய பெருமையும்-ஒருவன் ஒரு வனைக் கெடுபடையின்கண் புக்குக் கூழை தாங்கிய பெருமையும்.

உதாரணம் :—

“கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்
ஒத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
வடிமா ணெஃகன் கடிமுகத் தேந்தி
ழம்புமி ழோம்புமி னிவனென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றப்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றேழற்கு வருமே.” [புறம்-உஎஇ]

படை அறுத்து பாழிகொள்ளும் ஏமமும்-கருவியை அறுத்து மல்லினால் கொள்ளும் ஏமமும். [அத்தும் ஆனும் சாரியை.]

உதாரணம் :—

“நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுந் தினியே
தன்னுந் தூர்க்குறன் போலு மொன்னலர்
எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னுக்கி மெய்க்கொண் டனனே.” [புறம்-உஎச]

களிறு ஏறித்து எதிர்த்தோர் பாடும்-களிறு ஏறித்து எதிர்த்தோர் பாடும்.

உதாரணம் :—

“அரசா கெந்தை யாண்டுனன் கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்கான்
வேணில் வரியணில் வாலத் தன்ன
கான லூகின் கழன்று குழுது
விரியல் வான்குழற் றரியத் தன்க
நீரும் புல்லு மீயா துமணர்
யாதுமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வான்பக டேம்ப்பத் தெவ்வர்ப்
பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வது கண்டு
வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்கனத்
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
புணர்கொளற் கருமை கோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.⁹⁹ [புறம்-காள்]

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வானோர் ஆடும் அமுலையும்-களிற்று
டன் போந்து மலைத்துபட்ட இறைவனை மிக்க வேந்தன் படையாளர் நெருங்கி மற்ற
வனைப் பாடும் பாட்டும்.

அமல்-நெருங்கல். அதனாலாய பாட்டுக்கு ஏற்புடைத்தாயிற்று.

உதாரணம்:--

“ விழவுவீற் றிருந்த வியலா ராக்கண்
கோடியார் முழுவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவன் கண்ணி
வலம்படு முரசுந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கு பூணன் பொலங்கொடி புழிஞையன்
மடம்பெரு மைவி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்கனத் தாடுங் கோவே.⁹⁹ [பதிற்று-இசு]

வான் வாய்த்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியா தொகை
நிலையும்-வாந்தொழில் முற்றி இரு பெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியா
மல் பட்ட பாடும். [‘கண்’ என்பது இடைச்சொல்.]

உதாரணம்:—

“ வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி
நிரங்கின ருருவிற் பேஎய்ப் பெண்டிர்
எடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சிற் றூங்கப்
பருத்தருத் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
தறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்த் தனரே குடைதுணங் கினவே
உரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
பன்னா மடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்
இடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
கனங்கொளற் றுரியோ ரின்றித் தெறுவா
உடன்வீழ்த் தன்ரு லமரே பெண்டிரும்
பாசடரு மிசையார் பணிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருத்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா னாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

அரும்பெற லுலக நிறைய

வீருந்துபெற் றனராற் பொலிகளும் புகழே” [புறம்-௬௨]

செரு அகத்து இறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலை
யும்-பொரு கனத்துத் தன்வேந்தன் பட அது கண்டு கறுத்தெழுந்து படைத்தலைவன்
வீரனொருவனை நெருங்கிப் பொருத ஒரு நற்புகழ் நிலைமையும்.

உதாரணம்:—

“வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா

மானமே செய்யா மறம்விதகாத்—தேனியிருந்

கள்ளவீழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வானமர்

ஒள்ளுலுன் லேட்டா னுயிர்.” [வெண்பா-தும்பை-௨௬]

பல படை ஒருவற்கு உடைதலின் அவன் ஒன்வான் வீசிய தூழிலும்-பல படை
ஒருவற்குக் கெடுத்தலின் அவன் ஒன்றிய வான் வீசிய தூழிலும்.

அது பலரைக் கொல்லுதல். [‘மற்று’ அசை.]

உதாரணம்:—

“ஒருவனை யொருவ னடுத்தலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை

இன்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை

மன்ற வேம்பின் யாச்சினை நுண்டளிர்

நெடுங்கொடி யுழிநொடுப் பவரொடு மிடைந்து

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் தெரியல்

ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூழிப்

பாடின நெண்கிணை கறங்கக் காண்டக

நாடுகெழு திருவிற் பெரும்பூட் செழியன்

பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூழிப்

பொருது மென்று தன்றலை வந்த

புண்கழல்வெழுவர் நல்வல மடங்க

ஒருதா னுகிப் பொருதுகனத் தடவே” [புறம்-௬௩]

எனவும்,

“வண்ணி நீக்கி வயமீன்முகந்து

கொஞ்சை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்

வேழப் பழனத்து தூழி லாட்டு” [மதுரைக்காஞ்சி-௨௮௮-௪]

எனவும் பல உயிரை ஒருவன் கொன்றதனை தூழில் என்றவாறு அறிக.

உனப்பட புல்லி தோன்றும் பன்னிரு துறைத்து-உட்படப் பொருத்தித் தோன்
றும் பன்னிரு துறைகளை யுடைத்து. [ஏகாரம் சுற்றசை.] (௨௪)

எங். வாகை தானே பாலையது புறனே

தானில் கொள்கைத் தத்தன் கூற்றைப்

பாருபட மிகுகிப் படுத்த லென்ப.

இது, வாகைத்தினை யாமாறு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

இ-ள்:—வாகை பாலையது புறன்-வாகைத்திணை பாலை என்னும் அகத்திணையினது புறனும்; தாலில் கொண்கை தத்தம் கூற்றை பாசுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்ப-அது கேடில்லாத கோட்பாட்டிணையுடைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை வேறுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்பர்.

அதற்கு இது புறனாவது என்னெனின், பாலையாவது தனக்கென ஒரு நிலமின்றி எல்லா நிலத்தினும் காலம் பற்றிப் பிறப்பதுபோல, இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக்குலத்தினும் காலம்பற்றி நிகழ்வதாதினனும், ஒத்தார் இருவர் புணர்ச்சியினின்றும் புகழ்ச்சிகாரணமாகப் பிரிபுமாறுபோலத் தன்னோடு ஒத்தாரினின்றும் நீக்கிப் புகழப்படுதலானும் அதற்கிது புறனாயிற்று. அஃது ஆமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களானும் விளங்கும். (வடு)

எசு. அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்
ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும்
இருமுன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெயிவி னாற்றிய வறிவன் நேயமும்
நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணும்
அநீனநிலை வகையோ டாங்கெழு வகையால்
தொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது, வாகைத்திணை பாசுபடோறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பார்ப்பனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநர் பக்கம் ஈராகச் சொல்லப்பட்ட அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகையோடே ஏழ்வகையால் தொகை நிலைபெற்றது [வாகைத்திணை]. எனவே தொகைநிலை பல வென்பது பெறுதும்.

இ-ள்:—அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்-ஆறு திறனாகிய அந்தணர் பக்கமும்.

அறுவகைப்பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக. அவையாவன: — ஓதல், ஓதுவீத்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. இவ்வொழுக்கத்தால் மிகுதல் வாகையாம் என்பது. பார்ப்பனப் பக்கமும் என்றதனால் அப்பொருளின் மிகுதி கூறலும் இதன்பாற் படும். இது மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

ஓதலாவது கல்வி.

ஐதல்வருமாறு:—

“ இம்மை பயக்குமா லீயக் குறையின்றால்
தம்மை வினக்குமாற் றுமுனராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணோக் கல்விபோல்
மம்ம ரறுக்கு மருத்து. ” [காலடி-கல்வி-2]

இது கல்வியின் விழுப்பம் கூறிற்று.

“ ஆற்றவுக் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசைபுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு

வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலால்
ஆற்றுண வேண்வே தில். ” [பழமொழி-௧௧௧]

இது சுற்றோர்க்கு உளதாகும் விழுப்பம் கூறிற்று. இஃது ஏனைய மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஒக்கும்.

ஓதுவித்தலாவது சுற்பித்தல்.

ஓதுவித்தல் வருமாறு:—

“ என்பொருள வாகச் செவச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. [குறள்-௪௨௪]

வேட்டலாவது வேன்வி செய்தல்.

வேட்டல் வருமாறு:—

“ னன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய் போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டின்
ஆறுணர்ந்த வொருமுதுதூல்
இகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பெய்யேயாராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
உரைசால் சிறப்பி னூரவோர் மருக
வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புலவாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூணஞ்ஞான் மிசைப்பொலிய
மறங்கடித்த வருங்கற்பின்
அறம்பகர்த்த வலைகுடிச்
சிறுதுதற்பே ரகல்குற்
செவ்சொல்லிற் பல்கூத்தனின்
நிலைக்கொத்தநின் மனைத்துணைவியர்
தமக்கமைத்த தொழில்கேட்பர்
காடென்ற காடென்றும்
கேரழி னிடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியும்
எண்ணாணப் பலவேட்டும்
மண்ணாணப் புகழ்பாப்பியும்
அருங்கடிப் பெருங்காலை
விருத்துற்றநின்றிருந்தேத்துநிலை
என்றும்,
காண்கதில் லம்ம வாமே ருடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு நிலைப்பிற்
பூவீரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்டினற் பட்டிப்பை பெய்மூ ராக்கண்

உண்டுத் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையன் னூப்ப நீடிய செவ்வரைக்
கழைவன ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.” [புறம் - ௧௧௧]

வேட்பித்தலாவது, வேள்வி செய்வித்தல். “நளிகடலிருங் குட்டத்து” என் னும் புறப்பாட்டினுள்

“ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொங்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வான்வாய் வேந்தே” [புறம்-௨௧]

என அரசன் வேட்பித்தவாறும் பார்ப்பார் வேட்ட வாறும் கண்டுகொள்க.

ஈதலாவது, இல்லென இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்.

உதாரணம் :—

“இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.” [குறள்-௨௨௧]

ஏற்றலாவது, கோடல்; கொள்வோன் தனது நிறப்பிற் குன்றாமல் கோடல்.

உதாரணம் :—

“இரவலர் புரவலை நீயு மல்ல
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவல ருண்மைபுக் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மைபுக் காணினி நின்னூர்க்
கழிமரம் வருத்தத் தந்தியாம் பிணித்த
செடுகல் யாணியெம் பரிசில்
கடுமான் னேன் தல் செல்வல் யானே.” [புறம்-௧௧௨]

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்—ஐவகைப்பட்ட அரசர் பக்கமும்.

அவையாவன, ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் படைவழக்குதலும் குடியோம்புத லுமாம். இவற்றுள் மூன்று மூன்றும் மேற் சொல்லப்பட்டன. ஏனைய இரண்டும் இனிக் கூறப்படுகின்றன.

படை வழங்குதல் வநுமாறு :—

“கடுக்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
மூன்றுதரத்து சமந்தாக்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவு நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாக்கவும்
ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப கோன்னூண் வடுக்கொள வழக்கவும்

பரிசிலர்க் கருக்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் ருடோய் தடக்கை
புலவுநாற் றத்த பைந்தடி
பூதாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது
பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காசிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன கோன்மைச்
செருமிகு சேனய்நிற் பாடுநர் கையோ” [புறம்- ௧௪]

குடியோம்புநல் வருமாறு :—

“ இருமுகீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தலைமும்
வளிவழங்கு திசைபுழம்
வறிதுநிலையு காயமும்
என்றங்கு,
அவையனம் தறிவினு மனத்தற் கரியை
அறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமூஞ்
சோறுபடுக்கும் தியோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியாரின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
காஞ்சி லல்லது படைபு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பலகவ ருண்ணு வருமண் ணினையே
அம்புதுஞ்சுங் கடியரணல்
அறத்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புன் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினே
அணையை யாகண் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.” [புறம்-௨௨]

‘பக்கம்’ என்றதனான் அரசரைப்பற்றி வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இதிலே ஓத்தாக்கொள்க.

இருமுகன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்-ஆறு மரபினையுடைய வணிகர் வேளாளர் பக்கமும்.

வணிகர்க்குரிய ஆறு பக்க மாவன :—ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உழவு, வாணிகம், நிரையோம்பல்.

உதாரணம் :—

“உழுது பயன்கொண் டொலிசிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து—முழுதுணை
ஓதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீசையான்
ஆதி வணிகர்க் கரசு.” [வெண்பா-வாகை-௨]

வேளாண் மாந்தர்க்குரிய ஆறு மரபாவன :—உழவு, உழவொழிந்த தொழில், விருந்தோம்பல், பகடு புறத்தருதல், வழிபாடு, வேதமொழிந்த கல்வி.

உதாரணம் :—

“சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனூல்
உழன்று முழுவே தலை.” [குறன்-௧௦௩.௧]
“கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.” [குறன்-௧௦௨.௧]
“இரவா ரிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர்.” [குறன்-௧௦௩.௫]
“பகடு புறத்தருநர் பார மோம்பி.” [புறம்-௩௫]
“இருக்கை யெழுவு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ற வுணரற்பாற் றன்று.” [நாலடி-குடிபிறப்பு-௪]
“வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுள்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.” [புறம்-௧௮௩]

இவை ஆறும் வந்தவாறு காண்க.

மறுவில் செய்தி மூவகை காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன்தேயமும் - குற்ற மற்ற செயலையுடைய மழையும் பணியும் வெவிலுமாகிய மூவகைக் காலத்திணையும் நெறியினும் பொறுத்த அறிவன்பக்கமும்.

இறந்தகாலம் முதலாகிய மூன்று காலத்திணையும் நெறியினால் தோற்றிய அறிவன் பக்கம் என்றாலோ வெனின், அது முழுதுணர்ந்தோர்க்கல்லது புலப்படாமையின் அது பொருளன்றென்க. பன்னிருபடலத்துள் “பணியும் வெவிலுங் கூடிகும் யாவும், துனியில் கொள்கையொடு நோன்மை யெய்திய, தணிவுற் றறிந்த கணிவன் முல்லை” எனவும் ஒதுதலின் மேலதே பொருளாகக் கொண்க.

அறிவன் என்றது கணிவனை. மூவகைக்காலமும் நெறியினால் லாற்றுதலாவது, பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆதாயத்தைப்பார்த்து ஆண்டு நிகழும் வில்லும் மின்னும் ஊர்கோளும் தாமமும் மின்வீழ்வும் கோள்நிலையும் மழைநிலையும் பிறவும் பார்த்துப் பயன்கூறல். ஆதலான் மூவகைக்காலமும் ‘நெறியின் ஆற்றிய அறிவன்’ என்றார்.

உதாரணம் :—

“புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டான் கறியத்—திரிவின்றி

விண்ணிவ் வுலகம் வினைக்கும் வினைவெல்லாம்
கண்ணி புரைப்பான் கணி.” [வெண்பா-வாகை-உய]

நால் இருவழக்கின் தாபத பக்கமும்-எட்டுவகைப்பட்ட வழக்கிணையுடைய தாபதர் பக்கமும்.

அவையாவன :—நீராடல், நிலத்திடை கிடத்தல், தோலுடுத்தல், சடைபுனைதல், ஈரியோம்பல், ஊரடையாமை, காட்டிலுள்ள உணவுகோடல், தெய்வபூசையும் அநிதி பூசையும் செய்தல்.

உதாரணம் :—

“நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தகைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி—ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விரும்ப்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.” [வெண்பா-வாகை-உச]

“ஒவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
இழைநிலை நெகிழ்த்த மன்னர் கண்டுகும்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விநகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.” [புறம்-உருக]

“சுறங்குவென் னருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
இவ்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.” [புறம்-உருக]

இவற்றுள்ளும் சிலவந்தவாறு காண்க.

பால் அறி மரபின் பொருநர் கண்ணும்-பாகுபாடு அறிந்த மரபிணையுடைய பொருநர் பக்கமும்.

அஃதாவது, வானானும் தோளானும் பொருததும் வென்றிகூறலும் வாகையாம் என்றவாறு.

வாளால் மீதுதல் வருமானு :—

“ஓத்துவாட் டானை விரிய வுறைகழித்துப்
போத்துவான் மின்னும் பொருசுமத்து—வேந்தர்
இருக்களி யானை யினமிரிந் தோடக்
சுருக்கழலான் கொண்டான் களம். [வெண்பா-வாகை-உக]

மல்வேளிர் வருமானு :—

“இன்கடுங் கள்ளி னொழ ராக்கண்
மைத்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
ஒருகான் மார்பொதுங் கின்றே பொருளால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

நல்கினு நல்காஅ னுயினும் வெல்போர்ப்
பொரலரும் தித்தன் காண்கதில் லம்ம
பசித்துப் பணமுயலும் யானே போல
இருதலை யொசிய வெற்றிக்
கனம்புரு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.” [புறம்-அல]

அந்நிலைவகையொடுவாளானும் தோளானும் பொருது வேறலன்றி அத்தன்
மைத்தாகிய நிலைவகையான் வேறலொடு.

அஃதாவது, சொல்லான் வேறலும் பாட்டான் வேறலும் கூத்தான் வேறலும்
குதான் வேறலும் தகர்ப்போர் பூழ்ப்போர் என்பனவற்றான் வேறலும். பிறவும் அன்ன.
விரைத்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின.” [குறள்-௧௪௮]
இது சொல் வென்றி.

“வெண்ணெறையுள் கூத்தல் வடிக்கண்ணான் பாடினான்
வெண்ணெறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக்—கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிணையமைந்த தீந்தொடையாழ்
அந்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௧௮]
இது பாடல் வென்றி.

“கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதாக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னான் குறிக்கொண்டு—பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்விரைநின் ருநீ
தொடுகழன் மன்னன் றடி.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௧௯]
இஃது ஆடல் வென்றி.

“கழகத் தியலுங் கவற்று நிலையும்
அனகத் திருநதலா ளாய்ந்து—கழகத்திற்
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றான்
ஆய நிலய மறிந்து.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௨௦]
இது குது வென்றி. பிறவும் வந்தவழிக்கான்க.

எழுவகையான் தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர்—ஆழ்வகையான் தொகை
நிலை பெற்றதென்று கூறுவர் புலவர். [ஆங்கு என்பது அகச.]

எடு. கூதிர் வேளி வென்றிரு பாசறைக்
காதலி னென்றிக் கண்ணிய வகையினும்
ஏரோர் களவழி பன்றிக் களவழித்
தேரோர் தேரற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையும்
ஒன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேளி னானும்
அரும்பகை தாங்கு மாரற் றலானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லான் பக்கமும்

ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னென்றெடு புணர்த்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய வலிப்பலி யானும்
ஒல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானு மாவி னானுந்
துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமும்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்
எட்டுவகை றுதலிய வவையகத் தானும்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்
இடைபில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குந் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
அருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானும்
காம நீத்த பாலி னானுமென்
நிருபாற் பட்ட வெண்பதின் றுறைத்தே.

இது, வாகைத்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—கூதிர்ப் பாசறை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத்துறையும் வாகைத்துறையாம். எனவே, மேற் சொல்லப்பட்ட ஏழ் வகையும் நினைவென்று கொள்க.

கூதிர் வேளில் என்று இரு பாசறை காதலின் ஒன்றி கண்ணிய வகையும்—கூதிர்ப் பாசறையும் வேளிர் பாசறையும் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைப் பாசறைகளையும் போரினமீது கொண்ட காதலாற் பொருந்திக் கருதிய போர்நிலை வகையும்.

இவை இரண்டும் ஒரு வகை. [இச்சூத்திரத்தில் வரும் இன்னும் ஆனும் இடைச் சொற்கள்.]

உதாரணம்:—

“கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை யொடுக்கத்—துவலைசெய்
கூதிர் கலியவு முன்னான் கொடித்தேரான்
முதின மடவாண் முயக்கு.” [வெண்பா-வாகை-கடு]

பிறவும் அன்ன.

ஏரோர் களவழி அன்றி களவழி தேரோர் தேற்றிய வென்றியும்—ஏரோர் களவழி கூறுதலும் அன்றிப் போரோர் களவழி தேரோர் தேற்றுவதென வென்றியும்.

அது கணம்பாடுதலும் களவேன்வி பாடுதலுமாம். [களவழி-களத்தில் நிகழும்செயல்கள்.]

உதாரணம்:—

“இருப்புமுனஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
பெருங்கை யானை சொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த

வான்மின் னாக வயங்குகடிப் படைந்த
 குருகிப் பல்வி முரசுமுழக் காக
 அரசராய் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
 வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
 விசைப்புறு வல்லில் வீங்குநா ணுதைத்த
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
 ஈரச் செறுவிற் தேரே ராக
 விடியல் புக்கு ளெடிய நீட்டிநின்
 செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு செஞ்சாற்
 பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி
 விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைக்கழ்ப்
 பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
 கான நரியொடு கழுகுகனம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப் பொலிகளங் தழீஇப்
 பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யான
 தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
 வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை
 அரிக்குரற் நடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
 பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
 மெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
 பொன்னுடை ளெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
 ஓடை ந்தல வொல்குநிலை யறியாத்
 துடியடிக் குழவிப் பிழிநிடை மிடைந்த
 வேழ முகவை நல்குமதி
 தாழா வீசைத் தகைவெய் யோயே.” [புறம்-௧௯௯]

இஃது ஏரோர் கனவழி.

“ஓடு வுகமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே
 காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநான்
 மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெலாக் கீழ்மேலாய்
 ஆவுதை ளானாம்பி போன்ற புணனுடன்
 மேவாரை யட்ட கனத்து.” [கனவழி-௧௯]

இது போரோர் கனவழி.

“நளிகட விருங்குட்டத்து
 வளிபுடைத்த கலம்போலக்
 களிறுசென்று கணனகற்றவுங்
 கணனகற்றிய வியலாங்கண்
 ஒளிறிலைய வெஃகேத்தி
 அராபட வமருழக்கி
 உரைசெல முரசுவெளவி
 முடித்தலை யடுப்பர்க்ப்
 புணற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்லியின்
அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேன்வி முற்றிய வான்வாய் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்ற ரென்னும் பெயர்பெத்
குற்ற ராயினு மாண்டு வாழ்வோரே.” [புறம்-௨௬]

இது சனவேள்வி.

தேரோர் வென்ற கோமான் தேர்முன் குரவையும்-தேரோரைப் பொருது வென்ற
அரசன் தேர்முன் ஆடு குரவையும்.

உதாரணம் :—

“களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி தழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினன்
குடர்த்தலை துயல்வரத் துள்ளி யுணத்தின
ஆனப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனினும் வாழிய பலவென
உருகெழு பேய்மக ளயரக்
குருதித்துக ளாடிய களக்கிழ வோயே.” [புறம்-௩௭]

ஒன்றிய மரபின் தேர்ப்பின் குரவையும்-பொருத்திய மரபின் தேர்ப்பின் ஆடு குர
வையும்.

உதாரணம் :—

“வஞ்சமில் கோலாண வாழ்த்தி வயவரும்
அஞ்சொல் விதலியரு மாடுபவே—வெஞ்சமத்துக்
குன்றேர் மழகளிறுக் கூத்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணந்து.” [வெண்பா-வாணக-அ]

பெரும்பகை தாங்கும் வேலும்-பெரிய பகைவினைத் தாங்கும் வேலினைப் புசுமுட
மும்.

உதாரணம் :—

“இவ்வே,
பீலி யணிந்து மாலை ரூட்டிச்
கண்டிர னோன்காழ் திருத்திசெய் யணிந்து
கடியுடை வியனச ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுறுதி நெதத்து
கொற்றதைக் குற்றில மாதோ வென்றும்
உண்டாயிற் பதங்கொடுத்
தில்லாயி னுடனுண்ணும்
இல்லோ ரொக்கத் தலைவன்
அண்ணவென கோமான் வைந்துதி வேலே.” [புறம்-௩௮]

“நிலைநிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சைததலுய்த் தன்னே நின்வேல் செழிய” [புறம்-௨௫]

என்பதும் அது.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலும்-பொருதற்சரிய பகையைப் பொறுக்கும் ஆற்றலும்.

உதாரணம்:—

“கனம்புக லோம்புமின் நெவ்வீர் போரெநிர்ச்
தெம்முளு முனனொரு பொருகன் வைகல்
எண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
திங்கள் வலித்த காலன் னோனே” [புறம்-௮௭]

எனவும்

“என்னைமுன் னில்லன்மின் நெவ்வீர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் நவர்” [குறள்-௭௭௧]

எனவும் வரும்.

புல்லா வாழ்க்கை வல்லான் பக்கமும் - பொருந்தாத வாழ்க்கையினையுடைய வல்
லான் பக்கமும்.

உதாரணம் :—

“எருது காலுரு அ திணையர் கொன்ற
செவ்வீனை வரகின் புல்வென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலின்
ஒக்க லொற்குஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லானர் முகத்தவை கூறி
வரகுகட னிரக்கும் பெருத்தவை
அரசவரிற் ருக்கும் வல்லா னன்னே.” [புறம்-௩௨௭]

ஒன்னர் பாண பெரியவர்க் கன்னி சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்த்து
தொல் உயிர் வழக்கிய அவிப்பலியும்-பொருந்தாதார் ஈனாமாறு தலைவரைக் குறித்து
முன்பு சொன்ன வஞ்சின மரபின் ஒன்றொடுபொருத்தித் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
உலிரை வழக்கிய அவிப்பலியும்.

உதாரணம் :—

“நெத்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வானம ரென்னும்—பிறக்கழலுள்
ஆருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராக்கூதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு” [வெண்பா-வாணக-௯௮]

எனவும்,

“இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்” [குறள்-௭௭௧]

எனவும் வரும்.

ஒல்லார் இடவயின் புல்லிய பாங்கும் - பொருத்தாதார் இடத்தின்கண் பொருத்திய பக்கமும்.

அல்தாவது, போரில்வழி நாடு கைத்தென்று கொண்டு உவத்தல். [கைத்து-கைய கப்பட்டது. உவத்தல்-வெகுளிவிட்டிருத்தல்.]

உதாரணம் :—

“மாண்டனை பல்வே போர்மிரு குருகின்
மாதிரம் வினக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையும்
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
ஈத்தான் ருளு விடனுடை வனனும்
துளங்குருடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
எல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபு
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
செடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா னாரை படித்திரை கவரும்
முடந்தை செல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளைபு னுடகப் படுத்து
வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேனத் தாயினுஞ்
செனவா மாகுத லிறம்பூதாற் பெரிதே” [பதிற்று-௩௨]

என்பதனுள் பகைவர் நாடு கைக்கொண்டிருத்தவாறு அறிக.

பகட்டினனும் ஆலினனும் துகள் தபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்-பகட்டினனும் ஆலினனும் குற்றம்தீர்த்த சிறப்பினையுடைய சான்றோர் பக்கமும்.

பகட்டால் புரை தீர்த்தார் வேனானர். ஆனால் குற்றம் தீர்த்தார் வணிகர். இவ்விரு குலத்தினும் அமைத்தார் பக்கமும். அவர் குலத்தினுள் அனாவால் மிக்க நீர்மைய ராதலின் வேறு ஒதப்பட்டது.

உதாரணம் :—

“உண்டா லம்மலிவ் வுலக மிக்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவ்லர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ் தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருக் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலருடன் பெறினுங் கொன்னல ரயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யினைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிதர்க்கென முயலா நுண்மை யானே” [புறம்-௧௮௨]

கடிமனை நீத்த பாலும்-கடிமனை நீத்த பக்கமும்.

அஃதாவது, பிறர்மனை நயவாமை. மேல் 'காம நீத்த பாலினனும்' என்று ஒது கின்ற ராகலின், இது மனையறத்தின் நின்றோரை நோக்க வரும்.

உதாரணம் :—

“பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறவென்றோ வான்ற வொழுக்கு.” [குறள்-௧௪௮]

எட்டு வகை நதலிய அவையகமும்—எட்டுப் பாசுபாட்டைக் குறித்த அவையகமும்.

எட்டுவகை குறித்த அவையகம் என்றமையான், ஏனைய அவையின் இவ்வகை மிகுதி உடைத்தென்றவாறு. அவையாவன :—குழப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், வாய்மை, தூய்மை, நடுவுநிலைமை, அழுக்காறுமை, அவாவின்மை என்பன.

அவை எட்டினனும் அவை வநுமாறு :—

“குழப்பிறப் படுத்துப் பனுவல் ஆடி
வீழுப்பே ரொழுக்கம் புண்டு காழற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையின்
காத லின்பத்துட் டங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலும்
அழுக்கா றின்மை யவாஅ லின்மையென
விருபெரு கிதியுமு மொருதா மீட்டும்
தோலா நாலின் மேலோர் பேரவை
உடனம நிருக்கை பொருநாட் பெறுமெனின்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத்
தோன் றுவழித் தோன் றுவழிப் புலவுப் பொதித்து
நின்றழி நின்றழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பலிம்
மலர்தலை புலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே.” [ஆசிரியமாலை]

கட்டமை ஒழுக்கத்து கண்ணுமையும்—கட்டுதல் அமைந்த ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த நிலையினும்.

அஃதாவது, இல்லறத்திற்கு உரித்தாக நான்கு வருணத்தார்க்கும் சொல்லப் பட்ட அறத்தின்கண் நிற்கல். அவையாவன :—அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவுநிலைமை, வெஃகாமை, புறங்கடாறுமை, தீவினை யச்சம், அழுக்காறுமை, பொறை யுடைமை என்பன. மிகுதியாகலின், வாகை யாயின.

அடக்கமுடைமையாவது, பொறிகள் ஐம்புலன்கள்களேல் செல்லாமை யடக்குதல்.

உதாரணம் :—

“ஒருமைபு ளாமையோ லைத்தடக்க வாற்றின்
எழுமைபு மேமாப் புடைத்து.” [குறள்-௧௪௯]

ஒழுக்கமுடைமையாவது, தங்குலத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் ஒத்த ஒழுக்க முடைய ராதல்,

உதாரணம் :—

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும்.”

நடுவுநிலைமையாவது, பணைவர்மாட்டும் நட்பார்மாட்டும் ஒக்க நிற்கும் நிலைமை.

உதாரணம் :—

“சமன்செய்து சீர்துக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.” [குறள்-க ௧௮]

வெஃகாமைமையாவது, பிறர்பொருளை விரும்பாமை.

உதாரணம் :—

“படுபயன் வெஃகிப் பழிப்பன செய்யார்
நடுவின்மை நாணு பவர்.” [குறள்-க ௪௨]

புறங்கூறுமையாவது, ஒருவரை அவர் புறத்துரையாமை.

உதாரணம் :—

“அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற லினிது.” [குறள்-க ௮௧]

தீவினையச்சமாவது, தீவினையைப் பிறர்க்குச் செய்தலை அஞ்சுதல்.

உதாரணம் :—

“தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.” [குறள்-௨ ௦ ௧]

அழுக்காறுமையாவது, பிறர் ஆக்கம் முதலாயின கண்டு பொருமையால் வரும் மனக்கோட்டத்தைச் செய்யாமை.

உதாரணம் :—

“ஒழுக்காளுக் கொன்க வொருவன் தன் னெஞ்சத்
தழுக்கா நிலாத.யியல்பு.” [குறள்-க ௧௧௧]

பொறையுடைமையாவது, பிறர் தமக்கு மிகுதியாகச் செய்தவழி வெருளாமை.

உதாரணம் :—

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியால் வென்று விடல்.” [குறள்-௧௩௮]

பிறவும் இச்சிறனவெல்லாம் கொன்க.

இடையில் வண்புகழ்க்கொடையும்-இடைதலில்லாத வளவிய புகழினைத் தரும் கொடையும்.

* அஃதாவது, கொடுத்தற்கு அரியன கொடுத்தல். இதுவும் பாருபாடு மிகுதிப்படுத லின் வாகையாயிற்று.

உதாரணம் :—

“மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிநீஇத் தாமாய்க் தனரே

துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வர்
இன்மையி னிரப்போர்க் கீயா மரபின்
தொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டே பூறுதல்
ஆடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றேன் றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
நாடிழந் ததனினு னனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறம் : து பிறிதொன் நின்மையின்
ஆடுமலி புவனையின் வருவல்
ஓடாப் புட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே” [புறம்-௧௧௫]

பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவலும்:- ம்மாட்டுப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் ஏமமும்.

உதாஹணம் :—

“தம்மை யிகழ்த்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்த்த விரைப்பயத்தால்—உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வார்கொ லென்று
பரிவாதுஉஞ் சான்றோர் கடன்” [நாலடி-துறவு-அ]

எனவும்,

“அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை” [குறள்-௧௫௧]

எனவும் வரும்.

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும்-மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த பக்கமும்.

உதாஹணம் :—

“ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்புணர் வில்லா தவர்க்கு” [குறள்-௩௫௪]

எனவும்,

“சார்புணர்ந்து சார்பு செடவொழுக்கின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு ளோய்” [குறள்-௩௫௧]

எனவும் வரும்.

இன்னும் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும் என்றது, அறம் பொருள் இன்பம்
சூன்றினும் அறனும் இன்பமும் அன்றி ஒழிந்த பொருளொடு பொருத்திய பக்கமும்
மென்றுமாம். பொருளாவது, நாமும் அரசனும் பொருளும் அமைச்சரும் நட்பும்
படைபுறம்.

“படைகுடி உழமைச்ச நட்பா னுறம்

உடையா னரசரு ளே” [குறள்-௩௫௧]

என்பதனானும் கொள்க. அவையிற்றின் மிகுதி கூறலும் வாகையாம்.

நாடாவது,

“தன்னா வினையுநர் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.” [குறள்-எகஉ]

அரணுவது,

“கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர் தரண்.” [குறள்-எஃடு]

பொருளாவது,

“உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னெண்ணுத்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருண்.” [குறள்-எஃக]

அமைச்சாவது,

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லான்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.” [குறள்-ஈநஉ]

ஃபாவது,

“அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தமிழின்கண்
அல்ல லுழப்பதா நட்பு.” [குறள்-எஃஏ]

படையாவது,

“அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.” [குறள்-எஃச]

பக்கம் என்றதனால் ஒற்று, தூது, வினைசெயல்வகை, குடிமை, மானம் என வரு
வனவெல்லாம் கொள்க. அவற்றுட் சில வருமாறு :—

“கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா நியாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே யொற்று. [குறள்-இஅடு]
“கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்க தறிவதார் தூது. ” [குறள்-ஈஅக]

பிறவும் அன்ன. “இன்னும் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம்” என்றதனூற் புதல்வர்ப்
பேறுங் கொள்க.

உதாரணம் :—

“படைப்புப் பல படைத்துப் பல்லாரோ னென்னும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு யிடைப்படக்
குறகுறு டுத்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுத் தொட்டுக் கவ்விபுந் துழந்தும்
மெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைதாம் வாழு நானே.” [புறம்-கஅஅ]

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியும்-அருளொடு பொருந்தின துறவும்.

அஃதாவது, அருளுடைமை, கொல்லாமை, பொய்யாமை, கண்ணாமை, புணர்ச்சி
விழையாமை, கள்ளுண்ணாமை, துறவு என்பனவற்றைப் பிராரும் துதலாம். அவற்
றன், அருளுடைமை பொழிந்த அல்லாம் விடுதலான் ‘அகற்சி’ என்றார்,

அருளுடைமையாவது, யாதானும் ஓர் உயிர் இடர்ப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருந்தினும்போல வருத்தும் ஈரமுடைமை.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முன.” [குறள்-உசக]

கொல்லாமையாவது, யாதொன்றையும் கொல்லாமை.

“அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை மெல்லாந் தரும்.” [குறள்-கஉக]

பொய்யாமையாவது, தீமை பயக்கும் சொற்களைக் கூறுமை.

“வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுக்
தீமை யிலாத சொல்ல.” [குறள்-உகக]

கள்ளாமையாவது, பிறர்க்குரிய பொருளைக் களவிலும் கொள்ளாராதல்.

“களவென்னும் காரறி வான்மை யளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்க ணில்.” [குறள்-உஅ௭]

புணர்ச்சி விழையாமையாவது, பிரமசரியம் காத்தல்.

“மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றாற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ ளெய்யதோர் புக்கில்லை—யாக்கைக்கோர்
நச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்.” [நாலடி-துய்தன்மை-க]

கள்ளுண்ணாமையாவது கன்உண்டலைத்தவிர்தல்.

“களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.” [குறள்-கஉ௮]

துறவாவது, தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத் துறத்தல்.

“யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
அதனி னாதனி னிலன்.” [குறள்-கசக]

காமம் நீத்த பாலும்-ஆசையை நீத்த பக்கமும்.

உதாரணம்:—

“காமம் வெருளி மயக்க மிவைமூன்றன்
காமம் கெடக்கெடு நோய்” [குறள்-கச௦]

என்று இரு பால்பட்ட ஒன்பதின் துறைத்து-என்று இரண்டு உறுபட்ட ஒன்பது துறைத்து. (க௭)

எக. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே
பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பன்னெறி பாலும்
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது, காஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—காஞ்சி பெருந்திணை புறன்-காஞ்சி என்னும் திணை பெருந்திணை என்னும்
அசத்திணைக்குப் புறனும்; பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் பல் நெறியானும் நில்லா உல

கம் புல்லிய நெறித்து-அது பாங்காதல் ஆரிய சிறப்பினும் பலநெறியானும் நில்லாத உலகத்தைப் பொருந்திய நெறியை யுடைத்து.

பாங்கருமைடாவது, ஒருவற்கு ஒருதுணையாகாமை. நிலையாமை மூலகைப்படும், இளமை நிலையாமை செல்வம்நிலையாமை யாக்கைநிலையாமை என. இவற்றுள், இளமைநிலையாமை யாவது,

“ பனிபடு சோலைப் பயன்மா மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்த நினமை—கனிபெரிதும்
வேற்கண்ணென் னென்றிவனை வெடிகன்மின் மற்றிவரும்
கோற்கண்ண னாகும் குனிந்து.” [சாலடி-இளமை-எ]

செல்வம் நிலையாமையாவது,

“ அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ணுட்ட
மறசிகை நீக்கி யுண்டாரும்-அறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்திற் கூழெனிற செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று. [சாலடி-செல்வம்-ச]

யாக்கை நிலையாமையாவது முன்னர்க் காட்டினும்.

அதற்கு இது புறனாவாறு என்னெனின், “ ஏறிய மடத்திறம் ” [அகத்திணை-இச] முதலாகிய நோத்திரக் காமப் பகுதி அகத்திணை ஐந்திற்கும் புறனாவாறு போல இது புறத்திணை ஐந்திற்கும் புறனாகலானும், இதுபோல அதுவும் நிலையாமையோத்திறம் பற்றியும் வருதலானும் அதற்கு இது புறனாயிற்று (கஅ)

என. மாற்றருக் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்
கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருடம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னானும்
ஏமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேள யோம்பிய பேளய்ப் பக்கமும்
இன்னனென் றிரங்கிய மண்ண யானும்
இன்னது பிழைப்பி னிதவா கிபரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
மின்னகை மணவி பேளப் புண்ணோன்
துன்னுதல் கடிந்த தொடர் அக் காஞ்சியும்
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பெயர்த்த மணவி வஞ்சி யானும்
நிகர்த்தமெல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டான்
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைது
நரைந் தாரு மென்ப பேரிசை

மாய்ந்த மகனைச் சாற்றிய சாற்றம்
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானும்
தாமே பெய்திய தாங்கரும் பையுளும்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்லோர் செப்பிய மூதா னந்தமும்
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்
கழிந்தோர் தேளத்துக் கழிபட ருமீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையும்
காநல னிழந்த தாபத நிலையும்
நல்லோள் கணவனொடு நனியதல் புகீஇச்
சொல்லிடை யிட்ட மாலை நிலையும்
அரும்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வர் பயந்த
தாய்தப வருஉந் தலைப்பெய னிலையும்
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறைபிரண் டெடைத்தே.

இது, காஞ்சித்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.

இ-ள் :—‘மாற்றருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமை’ முதலாகத் ‘தலையொடு முடிந்த நிலையொடு’ கூடப் பத்தாகும் என்பர் சிலர். ‘பூசல் மயக்கம்’ முதலாகக் ‘காடுவாழ்த்து’ உட்பட வருவனவற்றொடும் இருவகைப்பட்ட துறையை யுடைத்து.

[எனவே, முற்கூறிய பத்தும் ஒருவகை யென்பதும் பிற்கூறிய பத்தும் மற்றொரு வகை யென்பதும் பெறப்பட்டன.]

மாற்று அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்—மாற்றுதற்கு அரிய கூற்றம் வருமெனச் சொல்லப்பட்ட பெருங்காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“இருங்கட லுடுத்தலிப் பெருங்கண் மாநிலத்
துடையிலே மடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிறை மணவிலும் பலரே கடுபிணக்
காடுபுதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொனச் சென்றுமாய்க் தனரே
அதனாலு,
நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

முள்ளி கள்ளி ன்ளிருஞ் சுடலை
வெள்ளில் போகிய வியலு னாக்கண்
உப்பிலாஅ வலிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழ்பிறப்பினு னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மீசையும்
இன்னு கைகல் வாரா முன்னே
செய்நீர் முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே." [புறம்-நகசு]

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமைபும்-அறிவான்மிக்னோர் அல்லாதார்க்குச் சொன்ன முதுகாஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

"பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
கயன்முன் னன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்
எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா டதுவே." [புறம்-ககடு]

பண்பு உற வரூஉம் பருதிநோக்கி புண்கிழித்து முடியும் மறனும்-இயல்புற வரும் பருதிநோக்கிப் புண்கிழித்து முடியும் மறக்காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

"நகையம புராய நடுங்க நடுங்கான்
தொகையம ரோட்டிய துப்பிற்—பகைவர்முன்
நங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்." [வெண்பா-காஞ்சி-கடு]

ஏமச்சுற்றம் இன்றிப்புண்ணோன் பேஏய் ஓம்பிய பேஏய்ப்பக்கமும்-ஓம்பும் சுற்றம் இன்மையாற் புண்ணோனைப் பேய் ஓம்பிய பேய்ப்பக்கமும்.

உதாரணம் :—

"ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போதும்
தோயுங் கதழ்குருதி தோன்புடைப்பு—பேயும்
கனம்புகலச் சிறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல லோம்பு லுறும்." [வெண்பா-காஞ்சி-நகசு]

இன்னன் என்று இரங்கிய மன்னையும்-இத்தன்மைமையான் என உலகத்தார் இரங்கிய மன்னைக் காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீபு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
பாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெக்கீபு மன்னே
அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுத் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
அருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
இரப்போர் கைபுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பார்வை சோர
அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்மவன் றிருநிறத் தியங்கிய வேலே
ஆசா செந்தை யாண்டென் கொல்லோ
இனிப்பா நெரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன்
நீருரு மில்லை
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
நீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.” [புறம்-௨௬௫]

இன்னது பிழைப்பின் இது ஆகியன் என தான் அருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினமும்-
இன்னவாறு செய்தலைப் பிழைத்தேனாயின் இன்னேன் ஆகக் கடவேன் எனக் கூறிய
துன்னற்கு அரிய சிறப்பின்புடைய வஞ்சினக்காஞ்சியும். [துணிவு பற்றி ‘ஆகியன்’
என இறந்த காலத்தாற் கூறினர்.]

உதாரணம் :—

“நகுதக் கண்டே நாடுமீக் கூறுநர்
இலைய னிவனென லுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவாழிப் பணைத்தான்
நெடுநல் யாணையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினக்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமோ”
டொருக்ககப் படுத னாயிற் பொருந்திய
எண்ணிழல் வாழ்நர் செண்ணிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பாப்பிக்
குடிபழி துற்றண் கோலே னாகு
ஓக்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாக்குடி மருதன் நலைவ னாகு

உலகொடு நிலையுயர்வுகழ் சிறப்பிற்
புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புண்கண் கூர

“இரப்போர்க் கோ வின்மையா னுறவே.” [புறம்-௪௨]

இந்நகை மனைவி பேய் புண்ணேன் துன்னுதல் கடிந்த தொடாக்காஞ்சியும்-
இனிய நகையார்த்த மனைவி பேய் புண்ணேனைக் கிட்டுதலைக் காத்த தொடாக்காஞ்

உதாரணம் :—

“திங்கனிப் புறவமொடு வேம்புமனைச் செரிஇ
வாங்குமருப் பியானையொடு பல்லியங் கறங்கக்
கையப் பெயர்த்து மையிழு தெழுதி
ஐயவி சிதறியாம்ப லாதி
இசைமணி பெறித்து காஞ்சி பாடி
மெருகர் வரைப்பிற் கடிநறை புனைஇக்
காக்க வம்மோ னாதலம் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிப்
பூம்பொறி கழற்கா னெடுத்தகை புண்ணே.” [புறம்-௨௮௧]

நீத்த கணவன் தீர்த்த வேலின் பேர்த்த மனைவி ஆஞ்சியும்-தன்னை நீத்த கண-
வன் விடுத்த வேலினானே மனைவி தன் உயிரையும் பெயர்த்த ஆஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன்—அவ்வேலே
அம்பிற் பிறழந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்ரு மாயிற்றே கூற்ற.” [வெண்பா-காஞ்சி-௨௬]

நிகர்த்து மேல் வந்த வேந்தனொடு முது குடி மகப்பாடு அஞ்சிய மகப்பாலும்
ஒத்து மாறுபட்டுத் தன்மேல் வந்த வேந்தனொடு தன் தொல்குலத்து மகட்கொடை
அஞ்சிய மகப்பாற்சாஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“றுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
கெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
இஃநீவர் படிவ மாயின் வைபெயிற்
தரிமதர் மகழக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதிப் போல

அணங்கா யினடான் பிறந்த ஆர்க்கே.” [புறம்-௩௪௧]

கொண்டோன் தலையொடு முலையும் முகனும் சேர்த்தி முடித்த நிலையொடு
தொடைஇ ஈர் ஐத்து ஆகும் என்ப-தன்னைக் கொண்டான் தலையொடு தனது முலை
களையும் முகத்தையும் சேர்த்தி இறந்த நிலையும் கூடிப் பத்தாகும் என்பர் சிலர்.

உதாரணம் :—

“கொலையானாக் கூற்றே கொடிதே கொழுநன்
தலையானு டையலாள் கண்டே—முலையான்
முயங்கினான் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினு ளரிந்கே
உயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.” [வெண்பா-காஞ்சுகூ]

பேர் இசை மாய்ந்த மகனை சுற்றிய சுற்றம் மாய்ந்த பூசல் மயக்கமும் பெரிய இசையையுடையனும் மாய்ந்தவனைச் சுற்றிய சுற்றத்தார் அவன் மாய்ந்தமைக்கு அழகு மயக்கமும். [மகன்-ஆண்மகன்.]

உதாரணம் .—

“மீனான் கொக்கின் றாவி யன்ன
வானரைக் கூத்தன் முதியோன் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
ஈன்ற ஞானநினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை யலமரும் வெதிர்த்து
வான்பெய றாங்கிய சிதரினும் பலவே.” [புறம்-உள்ள]

தாம் எய்திய தாங்கு அரும் பையுளும்-சிறைப்பட்டார் தாம் உற்ற பொறுத் தற்கு அரிய துன்பத்தினைக் கூறுங் கூற்றும்.

உதாரணம் :—

“குழலி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்
ஆளன் நென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு சூமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரத் துண்ணு மனவை
ஈன்ம ரோவிய் வுலகத் தானே.” [புறம்-எசு]

கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்-
கணவனொடு இறந்த செலவை நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்.

உதாரணம் :—

“ஓருயி ராக வுணர்க வுண்கலந்தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார்—போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வென்வரையி னுட்கும்
உடனே யுலந்த துயிர்.” [வெண்பா-சிறப்பிற் பொதுவியல்-க]

நனி மிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகன் புலம்பிய முதுபாஸையும்-மிகுதி மிக்க சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து தனிபனாய்த் தலைமகன் வருந்திய முதுபாஸையும்.

உதாரணம் :—

“ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
எடுத்தனன் கொளினகன் மார்பெடுக் கல்லேன்
என்போற் பெருவிதிர்ப் புறக நின்னை

இன்ன செய்த வறனில் கூற்றே
நிரைவளை முன்கை பற்றி
வரைநிழற் சேர்க ஊத்திசிற் சிறிதே.” [புறம்-௨௫௫]

கழிந்தோர் தேத்திக் கழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்-
செத்தோர்மாட்டுச் சாவாதார் வருத்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறு நிலையும்.

உதாரணம் :—

“செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்
உற்றன் றுயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
இரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர்க் கடக்குந் தானைத்
தீண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.” [புறம்-௨௨௬]

காதலி இழந்த தபுதாரநிலையும்-காதலியை இழந்த கணவனது தபுதாரநிலையும்.

உதாரணம் :—

“யாங்குப் பெரிதாயினு நோயன வெனைத்தே
உயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையின்
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளிடைப் பொத்திய வினைவிற மேத்
தொன்னுழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
இன்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.” [புறம்-௨௪௫]

காதலன் இழந்த தாபந நிலையும்-காதலனை இழந்தவன் நிற்கும் தாபநநிலையும்.

உதாரணம் :—

“அளிய தாமே சிறுவென் னாம்பல்
இனைய மாகத் தழையா யினவே
இனியே,
பெருவனக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறத்
தின்து வைக லுண்ணும்
அவ்விப் படுஉம் புல்லா யினவே.” [புறம்-௨௪௮]

நல்லோன் கணவனொடு ஈளி அழல் புதிது இடையிட்ட மாலை சொல் நிலையும்-
கணவனொடு கிழத்தி பெரிய அழற் புருவழி இடையிட்ட மாலைக்காலத்துக் கூறும் கூற்
றும்.

உதாரணம் :—

“பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழுகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் நீரே
அணில்வநிக் கொடுங்காய் வான்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்வினர் நறுநெய் தீண்டா
தடகிடை மிடைந்த கைபிழி பிண்டம்.

வென்னெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்செ யாகப்
பரற்பெய் பன்னிப் பாயின் று வதியும்
உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம
ஹமக்கரி தாகுடி தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வன்னிக முலிழந்த தாமரை
கன்னிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.” [புறம்-உசக]

அரும்பெருஞ் சிறப்பின் புதல்வன் பயந்த தாய் சபவருடம் தலைப்பெயல் நிலை
யும்-அரும்பெருஞ் சிறப்பினை ஈடைய மகற்பெற்ற தாய் சாதற்கண் அவனைத் தலைப்
பெயல் நிலையும். [தலைப்பெயல்-சேர்ச்சு.]

உதாஹம் :-

“இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
புடம்பெருங்கட் பாலக னென்னுங்—கடன்கழித்து
முன்னெயிற்றுப் பேதையான் புக்கான் முரணவியா
வன்னெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.”

[வெண்பா-சிறப்பிற் பொதுவியல்-இ]

மலர்தலை உலகத்து மாபு னன்கு அறியபலர் செல செல்லா னடுவாழ்த்தொடும்-
இடம் அகன்ற உலகத்தின் மாபு னன்கு விளங்கப் பலரும் மாயத் தான் மாயாத புறம்
காடுவாழ்த்துதலும்.

உதாஹம் :-

“களரி பரந்து கன்னி பொங்கப்
பகலுங் கூவுங் கூகையொடு பிறழ்வா
வீம விளக்கிற் பேளய் மகளிரோ
டஞ்சுவந் தன்றி மஞ்சபடு முதுகாடு
கெஞ்சமர் காதல ரமுத கண்ணீர்
வன்புடு கடலை வெண்ணீர் றவிப்ப
எல்லார் புறனுந் தான்கண் டெகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறம் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.” [புறம்-கடுக]

நிறை அருஞ் சிறப்பின் இரண்டு துறை உடைத்து-ஆக நிறையும் அருஞ்சிறப்
பினைஈடைய இரண்டு துறைகளைபுடைத்து.

[இச்சூத்திரத்தில் வந்த அத்தும் ஆனும் முறையே சாரியையும் இடைச்சொல்லு
மாம்.] (கக)

எ.அ. பாடாண் பருதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுந் நாலை நாலிரண் டெடைத்தே.

இது, பாடாண்டினை ஆமையு உணர்த்துதல் முதலிற்று

இன்:—பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறன்-பாடாண்நினைப் பகுதி கைக்கிளை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறமும்; காடும் காலை நால் இரண்டு உடைத்து-அஃது ஆராயும் காலத்து எட்டுவகையினை உடைத்து.

அவையாவன:—கடவுள்வாழ்த்துவகை, வாழ்த்தியல்வகை, மங்கலவகை, செவியறிவுறத்தல், ஆற்றப்படைவகை, பரிசிற்றறைவகை, கைக்கிளைவகை, வசைவகை என்பன. அவையாமாறு முன்னர்க் காட்டினும்.

அதற்கு இது புறனாவாறு என்னை யெனின், கைக்கிளையாவது ஒரு நிலத்திற்கு உரித்தன்றி ஒருநிலைக் காமமாகி வருமன்றே; அதுபோல இதுவும் ஒருபாற்று உரித்தன்றி ஒருவனை ஒருவன் யாதானும் ஓர் பயன் கருதியவழி மொழிந்துநிப்ப தாகலானும், கைக்கிளையாகிய காமப்பகுதிக்கண் மெய்ப்பெயர்பற்றிக் கூறுதலானும், கைக்கிளைபோலச் செந்திரத்தாற் கூறுதலானும் அதற்கு இதுபுறனாயிற்று. கோந்திரமாவது கழிபேரிடக்கம்; செந்திரமாவது அஃது அல்லாதன. (உ௦)

எக. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்
ஒன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது, பாடாண் பாட்டிற்கு உரியதோர் பொருண்மை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும்-அமரர்கண் முடியும் கொடிநிலைக் கத்தி வள்ளி புலவராற்றுப்படை புழத்தல் பரவல் என்பவனவற்றினும்.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்-குற்றம் தீர்ந்த காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும்.

"அஃதாவது, ஐத்தினை தழுவிய அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப-அவையற்றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாண்நினை யாதற்குப் பொருந்தும் என்பர் புலவர்.

அஃதாவது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட்புகழ்ச்சியன்றிப் பாட்டுடைத்தலை வனைச் சார்த்திவருதல், காமப்பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத்தலைவனைச் சார்த்தி வருதல், என்ற இவ்விருவகையானும் ஒருவனைப் புழத்தலாற் பாடாண்பாட்டு ஆயிற்று.

இன்னும் 'புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி' என்றவதனான், ஐவகைப்பொருளினும் ஊடற்பொருண்மை பாடாண்பகுதிக்கு ஒன்றும் என்ற வாரும். இன்னும் இதனானே இயற்பெயர் சார்த்தி வாராது நாமும் ஊரும் இது வென விளக்கவரும் ஊரன் சேர்ப்பன் என்னும் பெயரினால் ஒரு கூறு குறிப்புப் பற்றி வரும் பகுதியும் பாடாண்பாட்டாம் என்று கொள்க. (உ௧)

அடி. வழக்கியன் மருக்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புழக்கியுங் கருதிய பாங்கினும்.
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வகையின் றுக்கே.

இது, சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—வழக்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇ பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பான்
கினும்—மேற் சொல்லப்பட்டன வழக்கு இயலும் பக்கத்து வகைபெற நிறுத்திப் பரவ
லும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பக்கத்தினும், முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும்—முதலாகிரியர்
கூறிய காமக்குறிப்பினும், செந்துறை வண்ணம் பகுதி வரைவு இன்று ஆங்கு—செந்
துறைப்பாட்டிண்கண் வரும் வண்ணப்பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து.

குறிப்பு என்பது காமமாமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துள் “காமப் பகுதி கடவுளும்
வரையார்” [புறத்திணை-உக] என ஒட்டி எழுந்தமையான் உணர்க.

இதனாற் சொல்லியது, தேவபாணியும் அகப்பொருள் பாடும் பாட்டும் இசைத்
தமிழில் வரைந்து ஓதினாற்போலச் செந்துறைப்பாட்டிற்கு உரிய செய்யுள் இவை
என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண்பாட்டிண்கண் வருங்காலத்தென்பது. வேனவே எல்
லாச் செய்யுளும் ஆம் என்றவாறு.

இனி, புகழ்தல் படர்க்கைக்கண்ணும், பரவல் முன்னிலைக்கண்ணும் வருமாறு :—

“கண்ணகன் ஞால மனந்ததூஉங் காமருசீர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாய்த்ததூஉம்—கண்ணிய
மாயச் சகட முதைத்ததூஉ மிம்முன்றும்
பூவைப்பு வண்ண னடி.” [திரிகடுகம்-கடவுள் வாழ்த்து]

இது புகழ்தல்.

“வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்
உய்ய வருவம் வெளிப்படுத்தாய்—வெய்ய
அடுந்திற லாழி யரவணையா யென்னும்
நெடுத்தகை நின்னையே யாம்.” [வெண்பா-பாடாண்-௩]

இது பரவல்.

“வெறிகொ ளுறையருவி வேங்கடத்துச் சேறி
நெறிகொன் படிவத்தோய் நீயும்—பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
அருளீயு மாழி யவன்.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௨]

இது புலவராற்றப்படை.

“மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையுள்
ஆயனா வெண்ண வனருளான்—காயக்
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவனையார் சோரச்
சுழலழலுன் வைகின்று சோ.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௩]

இது கந்தழி. வள்ளி என்பது ஈண்டு வெறியாட்டு.

“வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் லிம்ம வினவனையார்—பூண்டயங்கச்
சூலமோ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனோ டாடும் வெறி.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௪]

இது வள்ளி. கொடிநிலை வந்தவழிக் காண்க. இனி, அவை சார்ந்து வருமாறு
முன்னர்க் காட்டுதும்.

இனிக் காமப்பகுதி வருமாறு :—

“மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாசின்
பலர்படி செல்வம் படியேம்—புலர்லிடியல்
வண்டினங்கூட் டெண்ணும் வயல்கூழ் திருநகரின்
கண்டனங் காண்டற் கரிது.” [வெண்பா-பாடாண்-சஎ]

இஃது ஊடற்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இனி, இயம்பெயர் சார்த்தியும் வரும்.

“வையைதன்
நீர்முற்றி மதில்பொருடம் பகையல்லா னேராதார்
போர்முற்றெருன் தறியாத புரிசைகூழ் புன ஹான்”
[கலி-மருதம்-உ]

என்பது குறிப்பினுற் பாட்டுடைத்தலைமகனே கினலித்தலைமகனாக வந்தது.

“பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்சூடல்
தேம்பாய வலிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்கண்
ஏத்துகோட் டெழில்யாளை யொன்னாதார்க் கவன்வேலிற்
சேத்துநீ யினையையா லொத்ததோ சின்மொழி.”

[கலி-குறிஞ்சி-உக]

இது காமத்தின்கண் வந்தது.

(உஉ)

அக. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

இது, கடவுள்மாட்டு வருவதோர் பாடாண்பக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—காமப்பகுதி கடவுளும் வரையார்—காமப்பகுதி கடவுள்மாட்டும் வரையார், ஏனோர்பாங்கினும் (வரையார்) என்மனார் புலவர்—ஏனோர்மாட்டும் வரையார் என்பர் புலவர்.

என்றது, கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப்பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் மானிடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் பாடப்பெறும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—

“நல்கினு நாயிசையா னோமென்னுஞ் சேவடிமேல்
ஒல்கினு முச்சியா னோமென்னும்—மல்கிருள்
ஆட லயர்த்தாற் கரிதா லுமையாளை
ஊட லுணர்த்துவதோ ராறு.” [வெண்பா-பாடாண்-சஅ]

இது தெய்வப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

“அரிகொண்ட கண்ணிவப்ப வல்லினென் னாதம்
புரிகொண்ட றுல்வடுவாப் புல்லி—வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட் டெண்ணும் பனிமலர்ப் பாகுரென்
உண்ணல்ங் கூட்டுண்டா னூர்.” [வெண்பா-பாடாண்-சக]

இனிது மாடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

அஉ. குழலி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்.

இது, குழலிப்பருவத்தும் காமப்பருதி பாடப்பெறும் என்பது உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ - ன்:—குழலி மருங்கினும் கிழவது ஆகும்—குழலிப்பருவத்தும் காமப்பருதி உறல் பெறும் (அவர் லீனையாட்டு மகளிரோடு பொருந்தியக்கண்).

உதாரணம்:—

“வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாண்வேந்தன் மைந்தா
அரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற—எரிக்கதிரீவேற்
செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும்
எங்கோலம் தீண்ட லினிது.” [வெண்பா-பாடாண்-இய] (உச)

அங். ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இதையும் அது.

இன்:—ஊரொடு தோற்றமும் உரித்து என மொழிப-ஊரின் கண் காமப்பருதி நிகழ்தலும் உரித்து என்று சொல்வர் புலவர், வழக்கொடு சிவணிய வகைமையான்-அது நிகழ்காலத்து வழக்கொடு பொருந்திடக்கும் வகைமையின்கண்.

‘ஊரொடு தோற்றம்’ என்பது பேதை முதலாகப் பேரினம்பெண் ஈராக வரு வது. ‘வழக்கு’ என்பது சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலைமை. ‘வகை’ என்பது அவரவர் பருவத்திற்கு ஏற்கக் கூறும் வகைச்செய்யுள். உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

அச. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

இதையும், பாடாண்பாட்டிற்கு உரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இன்:—மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே-மேற்சொல்லப்பட்டனவும் இனிக்கூறக்கூறப்படும் ஒருவற்குக் காரணமாகி மெய்ப்பெயராகி வரும் பொதுப்பெய ரானன்றி இயற்பெயரென்பக்கத்து வைத்தனர் நெறிப்பட்ட (உக)

அடு. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி பென்ற
வநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே

இது, சார்ந்து வருமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இன்:—வடு நீங்கு சிறப்பின் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற முதலன மூன் றும்-குற்றம் தீர்த்த சிறப்பினையுடைய கொடிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மூற் பட்ட மூன்றும், கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும்-பாட்டுடைத்தலைமகனைச் சார்த்தி வருங்காலத்துக் கடவுள்வாழ்த்தொடு பொருந்தி வரும்.

உதாரணம்:—

‘பூக்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல—ஓங்கு
பல்யாண மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தார்த்
கொல்யாண மன்னன் கொடி.” [வெண்பா-பாடாண்-கக.]

இது கொடிநிலை.

“அன்மெறித் தானு மிவளு லரண்வலித்
தின்றிவன் மாறா யெதிர்வார்பார்—கன் றும்
அடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மாப்பிற்
சுடராழி' நின்மெரியச் சோ.” [வெண்பா-உழிஞை-௭]

இது கந்தழி.

வள்ளியிற் சார்ந்து வருமாறு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. “வந்தது கொண்டு
வாராதது முடித்தல்” [தொல்-மரபி-ாய்] என்பதனால் புலவரார்த்தப்படை முதலா
கிய மூன்றும் சார்ந்தி வருமெனவும் கொள்க. முருகார்த்தப்படையுள்,

“மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவின்
இருஞ்சேற் றகல்வயல் விரித்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி” [திருமுருகு-௭௧-௭௩]

என்றவழி, ஒரு முகத்தார் பாண்டியனையும் இதனுட்சார்த்தியவாறு காண்க.

இனிப் பரவற்குச் சார்ந்து வருமாறு :—“கெடலரு மாமுனிவர் ளினர்ந்துடன்”
என்னுங் கலிப்பாட்டினுள்,

“அடுகிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மாப்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சதன்
ஒன்று முதுகட லுலக முழுவதும்

ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே” [யாப்-விரு-அந-மேற்
கோள்] என்பதனுட் பாட்டுடைத்த லைமகனைச் சார்த்தியவாறு காண்க. பிறவும்
அன்ன.

(உ௭)

அக. கொற்ற வள்ளி யோரிடத் தான.

இதுவும், பாடாண்டிணைக்கு உரியதோர் பொருள் வேறபாடு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இ - ன் :—கொற்றவள்ளி ஓர் இடத்து ஆன-கொற்றவள்ளியும் ஓர் இடத்துப்
பாடாண்பாட்டாம்.

என்றது, துறைகூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்; புகழ்தல் கருத்தாயின் பாடாண்
டிணையாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :—

“வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
உரைசால் நிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னீயே
பிறர்நாடு கொள்ளுந் காலை யவர்காட்
பிறங்குகநிர்க் கழனிநின் னினைஞருந் கவர்க
நனத்தலைப் பேரு ரெரியு கக்க
மின்னுமிடிக் தன்னநின் னொளிறிலங்கு மெடுவேல்
ஒன்னாச் செருப்பினுஞ் செருக்க வென்னதுஉஞ்

கடிமரம் தடித லோம்புநின்

நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாம் ருவே.' [புறம்-௫௭]

(௨௮)

அ. எ. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
அடுத்தார் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்தும்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானும்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்
ஃபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறாஉவும்
ஆவயின் வருடம் புறநிலை வாழ்த்தும்
கைக்கிரை வகையோ முளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது, பாடாண்டிணைக்குத் துறையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ - ன்:—‘கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்’ முதலாக ‘வேலை நோக் கிய விளக்கு நிலை’ ஈராகச் சொல்லப்பட்டனவும், ‘வாயுறை வாழ்த்து’ முதலாகக் ‘கைக்கிரை’ உளப்பட்ட நிலைகளையும் பாடாண்டிணைக்குத் துறையாம் என்று சொல்லு வர் புலவர் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் என்றது, கொடுப்போர் ஏத்தல் என வும், கொடார்ப் பழித்தல் எனவும், கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் எனவும் மூலகைப்படும்.

இதனைப் பெற்றது, ஈவோரைப் புகழ்த்தலும், ஈயாதோரைப் பழித்தலும், ஈவோ ரைப் புகழ்த்து ஈயாதோரைப் பழித்தலும் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்தல் வருமாறு:—

“தடவுநிலைப் பலாவி னாஞ்சிற் பொருநன்

மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வரினக்கை விதலியர் படப்பைக் கொய்த

அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்செல்

அரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற

வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

இருங்கடறு வரினையு ருன்றத் தன்னதோர்

பெருங்களிறு மல்கி யோனே யன்னதோர்

தேற்றூ வீகையு முளதுகொல்

போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.” [புறம்-௧௪௦]

“பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி

ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி யொருவனு மல்லன்

மாரியு முண்டிவ் வுலகுபுரப் பதுவே.” [புறம்-௧௦௭]

கோடார்ப் பழித்தல் வருமாறு :—

“ ஒல்லுவ தொல்லு மென் தலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
மாண்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
ஒல்லா தொல்லு மென் தலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
இரப்போர் ஊட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை
அனைத்தா கியவினி யிதுவே யெனைத்தும்
செய்துகா னாத்து கண்டன மதனான்
நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் நன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லியற் குறமக னுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கின் னானே.” [புறம்-௧௧௧]

கோடுப்போர் ஏத்திக் கோடார்ப் பழித்தல் வருமாறு :—

“ கனக்கனி யன்ன சுருக்கோட்டுச் சிறியாழ்ப்
பாட்டின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
காண மஞ்ஞை கண்ணெடு சேப்ப
ஈகை யரிய கிழையணி மகளிரோடு
சரையின் மென்ப வாஅய் கோயில்
கவைக்கினி தாகிய ருய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ லின்றித் தம்வயி மருத்தி
உரைசா லோங்குபுக முழாரீஇய
முரசுகெழு செல்வர் ஊர்போ லாதே.” [புறம்-௧௨௪]

இதனான் ஏத்தப்பட்டவன் ஆய் ; பழிக்கப்பட்டவர் செல்வர்.

அடுத்த ஊர்ந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்-வென்றியும் குணனும் அடுத்தப் பரந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்.

அஃத, இயல்மொழி எனவும், வாழ்த்து எனவும், இயல்மொழி வாழ்த்து எனவும் மூவகைப்படும்.

உதாரணம் :—

“ ஊர்க்குறு மாக்கன் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருக்களிறு போல
இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெருமநின் னொன்னு தோர்க்கே.” [புறம்-௧௪.]

இஃது இயல்மொழி.

“ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுகிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முனவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் சூய்தி யில்லென
அறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனோடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுன்னமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
ஆமலைக் கொழுஞ்சோ ழூர்த் பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோன்
எங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு கோன்றான் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்சுதிர்ச் செல்வன்
யானே தஞ்சம் பெருமலிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்
இமயத் தீண்டி யின்ருரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பசி றுளியினும் வாழிய பலவே.” [புறம்-௩௪]

இது வாழ்த்து.

“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்கர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுது நம்மரண் சேர்மினென்
றறத்தாறு நவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய ருடுமி தங்கோச்
செங்கீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோன்
கன்னீர்ப் பசுறுளி மணலினும் பலவே.” [புறம்-௩௫]

இஃது இயல்மொழி வாழ்த்து.

“பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுன்னமோ டணிவரக் கெழீஇ
கட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசில பொருதநின் மணங்கம முகலம்

மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
 நிலத்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்
 கிளந்த சென்னீ பொய்ப்பறி யலையே
 சிறியிலை யுழிணைத் தெரியல் ருடிக்
 கொண்டு மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
 குன்றுகிலை தளர்க்கு முருமிற் சீறி
 ஒருமும் நிருவ ரோட்டிய வொன்வாட்
 செருமிரு தானை ஓவல்போ ரோயே
 ஆடுபெற் தழிந்த மன்னர் மாறி
 நீகண் டினையே மென்றனர் நீபும்
 நுந்நகல் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
 செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
 காறிரை பெடுத்த முழங்குரால் வேலி
 மனந்தலை யுலகஞ் செய்தகண் றுண்டெனின்
 அடையடிப் பறியா வருவி யாம்பல்
 ஆயிர வெள்ள ஆழி
 வாழி யாத வாழிய பலவே” [பதிற்றுப்-௧௩]

என்பதும் அது. பிறவும் அன்ன.

சேய் வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த கடைநிலையும்-சேய்
 மைக்கண்ணின்று வருகின்ற வருத்தம் தீர வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த வாயில்
 நிலையும்.

உதாரணம் :—

“வாயி லோயே வாயி லோயே
 வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி விதைத்துத்தாம்
 உன்னியது விளைக்கு முரணுடை யுன்னத்து
 வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
 பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
 கடுமான் ரோன்ற நெடுமா னஞ்சி
 தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொல்
 அறிவும் புசமு முடையோர் மாய்க்தென
 வறந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
 காலினேன் கலனே சுருக்கினேன் கலப்பை
 மரங்கொ தச்சன் கைவல் சிறுஅர்
 முழவுடைக் காட்டகத் தந்தே
 எத்திசைச் செல்லினு மத்திசைச் சோதே” [புறம்-௨௦௬]

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்-இறைவன் கண்படைநிலையைக் குறித்த
 கண்படை நிலையும்.

என்றது, அரசன் இனிது துயின்றது உதல் என்றவாரும்.

உதாரணம்:—

“மேலா ரிறையமருண் மின்னாற் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக்—கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை பெய்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.” [வெண்பா-பாடாண்-அ]

கபிலை கண்ணிய வேள்விநிலையும்—கபிலையைக் குறித்த வேள்விநிலையும்.

உதாரணம்:—

“பருக்காழும் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான்—செருக்கோ
டிமுமுரசுத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசுக் காலைச்செய் வித்து.” [வெண்பா-பாடாண்-கச]

வேலை நோக்கிய விளக்குநிலையும்—வேலினைக் குறித்த விளக்குநிலையும். நோக்குதலாவது, விளக்கு ஏதுவாக வேலின் வெற்றியைக் காட்டுதல்.

உதாரணம்:—

“வளிதூர்த்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
ஒளிசிறந்தாக் கோங்கி வரலால்—அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு. [வெண்பா-பாடாண்-கஉ]

வாயுறை வாழ்த்தும்—வெஞ்சொல்லைப் பிரித்தவின்றிப் பிற்பயக்குமென்று வேம்பும் கடுவும்போல ஒம்படைக் கிளவியாலே மெய்யுறக் கூறுதலும்.

[வாயுறை வாழ்த்தின் இலக்கணம்:—]

“வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின
வேம்புக் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாக்குத வின்றி வழிநனி பயக்குமென்
ரோம்படைக் கிளவியின் வாயுறத் தந்தே.” [தொல்-செய்பு-ககஅ]

உதாரணம்:—

“காய்நெல் லறுத்துக் கவனங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினும் தமிழ்துப்புக் குணினே
வாய்புரு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்த நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்வென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
யானை புக்க புலம்போல்
தானு முண்ண னுலகமுக் கெடுமே.” [புறம்-கஅச]

செவியறிவுறவும்—உயர்ந்தோர் மாட்டு அவித்து ஒழுகுதல் வேண்டும் எனச் செவியறிவுறுத்துக் கூறுதலும்.

[செவியுறையின் இலக்கணம்:—]

“செவியுறை தானே

பொங்குத லின்றிப் புரையோர் மாப்பண்
அவிதல் ஁டனெனச் செவியுறத் தந்தே” [தொல்-செய்யு-௧௧௦]

உதாரணம் :—

“அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே—முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.” [வெண்பா-பாடாண்-௩௩]

ஆவயின் வருடம் புறநிலை வாழ்த்தம்-மன்னன் இடத்ததாகி வரும் புறநிலை
வாழ்த்தம், அது,

“வழிபடு தெய்வ நிற்புறம் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே” [தொல்-செய்யு-௧௧௧.]

என்பதனால், இனிது வாழ்வின் என்னும் பொருள்மேல் வரும்.

உதாரணம் .—

“தென்ற விடைபோழ்த்து தேனார் நறுமூல்கை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோனார்ச்
சூன்மமர்த்த கொல்லேற்றோ னிற்காப்ப வென்றுத்
தீரா நண்பித் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமி சிறத்தே.” [யா-விரு-௩௩]

மேற்கோள்]

கைக்கிளை வகையொடு-ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையும் பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்
கிளையும்.

இவையும் பாடாண் பாட்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :—

“துடியடித் தோற்செவித் துங்குகை நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிசுமழ்தார்த்
சேலேக வண்ணனெஞ் சேரி புருதுங்காற்
சாலேகஞ் சார நட” [முத்தொன்-௪௩]

எனவும்,

“அணியாய செம்பழுக்காய் வென்னிலையோ டேத்திப்
பணியாயோ வெம்பெருமா னென்று—கணியார்வாய்க்
கோணலக் கேட்பதுஉன் கொங்கர் பெருமானார்
தோணலஞ் சேர்தம் பொருட்டு”

எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

உனப்பட தொகைஇ தொக்க நான்கும் உன என மொழிப-உனப்படத் தொ-
கைஇத் தொக்க நான்கும் (முன்னையவும் இத்திணைக்கு) உன என மொழிப.

அ.அ. தாலி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையும்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் கிறவியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவனம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்
சிறந்த நாளினிற் செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாவயிற் பெருமன் கலமும்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
நடைமிசுத் தேத்திய குடைசிழன் மரபும்
மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மன் கலமும்
மன்னெயி லழித்த மண்ணுமன் கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றேன்றிய விருவகை விடையும்
அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னியித்தமும்
காலம் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வருடம் நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

இன்:—‘துயிலெடைநிலை’ முதலாகப் ‘பரிசில் விடை’ ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட டனவும், நாளும் புள்ளும் நிமித்தமும் ஓம்படையும் உட்பட்ட உலக வழக்கின் அறியும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும் பாடாண்மனை என்றவாறு.

கிடந்தோர்க்கு தாலில் கல் இசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும்-கிடந்தோர்க்குக் கேடு இல்லாத நற்புகழைப் பொருத்தவேண்டிச் சூதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும்.

உதாரணம்:—

“அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளத்தரும் வேலோய் வணக்கக்—களந்தயங்கப்
பூமலர்மேற் புன்னொலிக்கும் பொய்கைசூழ் தாமரைத்
தாமலர்க்க ணேர்க் துயில்.” [கெண்பா-பாடாண்-௧]

உத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி பெற்ற பெருவனம் பெறார்க்கு அறிவுநீஇ சென்று பயன் எதிர சொன்ன பக்கமும்-உத்தராயினும் பாணராயினும் பொருநராயினும் விறலியாயினும் வெறியிடைக் காட்சிக் கண்ணே எதிர்த்தோர் உறழ்ச்சியால் தாம் பெற்ற பெருவனம் துமக்குப் பெறலாகும் எனவும் சொன்ன பக்கமும்.

‘பக்கமும்’ என்றதினான், ஆற்றினதுஅருமையும் அவன் ஊரது பண்பும் உறப் படும். அவற்றன்,

கூத்தார்ப்புப்படை வருமாறு:—

“திருமழை தலைஇய” [மலைபடுகடாம்-௧] என்னும் பாட்டில் காண்க.

பாணுற்றுப்படை வநுமாறு :—

“பாணன் சூடிய பசம்பொற் ருமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு வினக்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
ஊரீர் போலச் சரத்திடை யிருந்தீர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காண லுங்கே
நின்னிணும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
உடாஅ போரா வாகுத லறித்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே, பிறர்
வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.” [புறம்-கசக]

பொருதார்த்துப்படை வநுமாறு :—

“நிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பின்
ஒலிகதிர்க் கழனி வெண்குடைக் கிழுவோன்
வலிதுஞ்ச தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினும்
உன்ன லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும்,
இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
ஒருகண் மாக்கினை தெளிப்ப வொற்றிப்
பாடியிழ் முரசி னியதேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
அகமலி புவகையோ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினம் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருக்களிது நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி நருமென
என்றுஞ்செல் வேனவன் ஞன்றுகெழு நாட்டே.” [புறம்-கசக]

விறலியாற்றுப்படை வநுமாறு :—

“மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவனர் கூத்தல் வரைவளி புனரக்
கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வா வியலி

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே." [புறம்-க.க௬]

சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கி பிறந்த நான்வயின் பெருமக்கலமும்-சிறந்த நாட்கண் உண்டாகிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாட்கண் உளதாகிய பெருமக்கலமும்.

உதாரணம் :—

அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றார் பாவலர்

மந்தரம்போன் மாண்ட களிதார்தார்—எந்தை

இலக்கிலவேற் கிள்ளி யிரேவதிகா னென்னோ

சிலம்பிதன் கூழிழந்த வாறு." [முத்தொன்-சுய]

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்-ஆண்டுதோறும் முடி புனையும்வழி நிகழும் மிகப்பண்ணிய நீராட்டு மங்கலமும். இதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காண்க.

கடை மிகுத்து ஏத்திய குடை நிறல் மரபும்-ஒழுக்கத்தை மிகுத்து ஏத்தப்பட்ட குடை நிறல் மரபு கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

“திங்களைப் போற்றுதுங் திங்களைப் போற்றுதும்

கொங்கலர்தார்ச் சென்னி ருளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்

அங்க ணுலகளித்த வான்." [சிலப்-மங்கல-க]

மாணார்ச் சுட்டிய வான் மங்கலமும்-பகைவரைக் கருதிய வான் மங்கலமும்.

உதாரணம் :—

“பிறர்வேல் போலா தாக லிவ்வுர்.

மறவன் வேலோ பெருந்தக ஷடைத்தே

இரும்புற நீறு மாடிக் கலந்திடைக்

ரூம்பைக் கூரைக் கிடக்கிலும் கிடக்கும்

மங்கல மகளிரொடு மாலை குடி

இன்றிர லிகும்பை யாமொடு ததம்பத்

தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து

மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுந் செல்லுமான்

கிருங்கடற் றுண வேந்தர்

பெருங்களிற்று முகத்துந் செலவா னாதே" [புறம்-க.க௭]

மன் எயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும்-நிலைபெற்ற எயிலை அழித்த மண்ணு நீராடு மங்கலமும்.

இஃது உழிஞைப் படலத்துக் கூறப்பட்ட தாயினும், மண்ணு நீராடுதலின் இதற் றும் துறையாயிற்று. இவ்வாறு செய்தனை எனப் புழிச்சிக்கண் வருவது பாடாண் டிணையாம். இவ்வுரை மறத்துறை ஏழற்கும் ஓக்கும். உதாரணம் வந்தவழிக் காண்க.

பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்-பரிசில் கூடாவுதலாகிய கடைக்கூட்டு திணையும்.

உதாரணம் :—

“ஆடெரி மறந்த கோடிய ருட்பின்

ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபி யுழவாப்

பாஅ லின்மையிற் றேறலொடு திரங்கி

இல்ல தூர்த்த பொல்லா வறமுலை

சுவைத்தொ றழுவந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
 சீரோடு நிறைந்த வீசிதழ் மழைக்கணென்
 மனையோ னெவ்வ நோக்கி நினைஇ
 நிற்படர்ந் தினினை நற்போர்க் குமண
 என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
 தொடுத்துக் கொன்னா தமையலெ னடுக்கிய
 பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
 மண்ணார் முழுவின் வயிரியர்

இன்மை தீர்க்குந் குடிப்பிறத் தோயே. [புறம்-ககஅ]

இன்னும் இதனானே, பரிசில்பெறப் போகல் வேண்டுமென்னும் குறிப்பும் கொண்க.

உதாரணம்:—

“நல்லியா ழாகுளி பதையொடு சுருக்கிச்
 செல்லா மோதில் சிவ்வனை விறலி
 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
 விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
 பணைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
 குடுமிக் கோமாற் கண்டு
 நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே” [புறம்-ககஅ]

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடையும்கூடும்-பரிசில் பெற்ற பின்னரும் அவன் கொடுத்த மிக்க வளனை ஏத்தி வழக்கின்கண் தோன்றிய இருவகை விடையும். அவையாவன, தான் பேரதல் வேண்டும் எனக் கூறுதலும், அரசன் விடுப்பப்போதலும்.

வளன் ஏத்தியதற்குச் செய்யுள்:—

“தென்பரதவர் மிடல்சாய
 வடவடுகர் வானோட்டிய
 தொடியமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
 கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிப்பின்
 நற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
 புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
 பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றேன்
 அரிக்கூடு மாக்கினை யிரிய வொற்றி
 எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
 எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
 மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
 தாங்காது பொழிதல் தோனே யதுகண்
 டிலம்பா முழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
 விரற்செறி மரபின செலித்தொடக் குறும்
 செலித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குறும்
 அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குறும்
 மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குறும்
 கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சிதைவைய
 வலித்தகை யாக்கன் வெனவிய ஞான்கை
 நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட ராக்கின்
 செம்முகப் பெருக்கினை யிழையணிப் பொலிந்தாக்
 கருஅ வருகை யினிது பெற்றிருமே
 இருக்கினைத் தலைமை பெய்த்
 அரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் தலையே. [புறம்-ககஅ]

தான் பிரிதல் வேண்டிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ ஊனு மூணு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
அளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி
விருத்துத் தாற்றி யிருத்தனே மாகச்
சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாத்தன் னறிய லீனலின மாகத்
தான்பெரி, தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
துணரி யதுகொனா வாகிப் பழமுழ்த்துப்
பயம்பகர்ப் பறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்கண்
ஈயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன் றிச்
சிதாஅர் வன்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
ஊனுகிர் வலந்த தெண்க னொற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியின்
இலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுந் தீர்க்குவோ மதனால்
இருநிலங் கூலம் பாறக் கோடை
வருமழை முழக்கிடைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவண்ண யாயினும்
இதற்கொண் டறிவை வாழியோ கிணைவ
கிணைணி யொருவழிப் படர்கென் று னேபெய்கை
ஒலிவென் னருவி வேங்கட நாடன்
உறவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கும்
அறத்துறை யம்பியின் மான மறப்பின்
றிருக்கோ ளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.” [புறம்-௩௮௧]

ஊசன் விடை கொடுப்பப் போந்தவன் கூற்று :—

“ நின்னயக் துறைமார்க்கு நீயக் துறைமார்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிணமுத லோர்க்கும்
கடும்பின் கடும்பெ னீர யாழநின்
நெடுஞ்ரு றி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்
இன்னோர்க் கென்ன தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயும்
எல்லோர்க்குந் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்துங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருத்துவேற் குமண னல்கிய வனனே.” [புறம்-௧௯௬]

“இருவகை விடையும்” என்றதனால், பரிசில் பெற்றவழிக்கூறதலும் பெயர்த்தவழிக் கூறதலும் ஆம்.

அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும் காலம் கண்ணிய ஓம்படை-அச்சமும் உவகையும் ஒழிவு இன்றி காளானும் புள்ளு னும் பிற நிமித்தத்தானும் காலத்தைக் குறித்த ஓம்படையும்.

அச்சமாவது, தீமை வரும் என்று அஞ்சுதல். உவையாவது, நன்மை வரும் என்று மகிழ்தல். நானாவது, நன்னான் தீநான். புன்னாவன, ஆந்தை முதலியன. பிற நிமித்தமாவன, அவரு முதலாயின. காலக்கண்ணு தலாவது, வருங்காலம் குறித்தல்.

உதாரணம் :—

“ஆடிய லழற் குட்டத்
தாரிரு னரையிரலின்
முட்ப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காய்ப்
பங்குனியு ரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னெதிரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா துசி முன்ன
தளக்கர்த்தினை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
ஒருமீன் வீழ்த்தன் றால் விசம்பி னானே
அதுகண், டியாடும் பிறரும் பல்வே நிரவலர்
பறையிசை யருவி கன்னாட்டுப் பொருதன்
நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
அஞ்சினம்” [புறம்-உஉக].

என்பது பிறவாறு நிமித்தம் கண்டு அஞ்சியது.

“புதுப்புன் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற லறியா வேமக் காப்பினை
அனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே” [புறம்-உ௦]

என்பது புப்பற்றி வந்தது.

“காலனுங் காலம் பார்க்கும்” [புறம்-சக]
என்னும் புறப்பாட்டு, நிமித்தம் பற்றி வந்தது.

“கல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லவை செய்த லோம்புமின்” [புறம்-ககடு]
என்பது ஓம்படை பற்றி வந்தது.

உளப்பட ஞாலத்து வரும் நடக்கையது குறிப்பின் காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே-இவை உளப்படத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே காலம் மூன்றனொடும் பொருத்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற்கூறி வருகின்ற பாடாண்டினை.

இரண்டாவது புறத்தினையியல் முற்றிற்று.

